

# Giới thiệu TỬ CUỒNG

Truyện Tử Cuồng, người ta thường nói buồn vì những chuyện nào đó thì uống rượu vào thì có thể giải sầu, quên đi những chuyện không vui. Nhưng tại sao hần càng uống càng thấy tỉnh táo thậm chí chuyện buồn ngày càng nhiều.

Cho đến khi gặp được nàng có một đôi tay khéo léo, nhường ra rượu, giúp hần có được nguyện vọng bấy lâu nay, nàng lại không bán, hần liền càng muốn có được. Mà người của nàng càng làm lòng hần say mê đảo, muốn vĩnh viễn chìm đắm trong hương lí nữ nhân của nàng.

Thế nhưng thừa dịp nàng không chú ý bản thân lại mở đàn uống lên, liền như vậy say ngã vào nhà nàng. Cô tức giận, đợi hần tỉnh dậy giáo huấn hần một phen, tưởng hần không trả tiền ai ngờ hần là vương gia.

Bạn đang đọc truyện *Tử Cuồng* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 1

Trong tấm phòng to như vậy, lại bố trí đơn giản cao nhã, vài ngăn tủ được làm từ ô trầm mộc, hơn nữa giường được chạm trổ cẩn thận cũng không quá mức kiêu diễm, hết thảy đều mang cảm giác giản dị, giống như chủ nhân căn phòng cũng vậy.

Cũng là tấm phòng thanh nhã như mọi ngày, lúc này chật ních người, tiếng người cố gắng đè thấp, trong không khí vẫn còn xao động.

“Thế nào còn không tỉnh?” Thanh âm ép tới rất thấp, nhưng sự khẩn trương trong thanh âm vẫn thập phần rõ ràng.

“Không phải đã mời Liễu đại phu xem qua? Hần là không có việc gì chứ?” Thanh âm này cũng mang chút chần chờ.

“Chúng ta có phải nên tìm đại phu khác xem một cái hay không? Nói không chừng Liễu đại phu lần này nhìn nhầm, gia chúng ta làm sao có thể say? Đây là chuyện dù đánh ta tím mắt cũng thể xảy ra. Khẳng định có vấn đề, bằng không gia thế nào còn không tỉnh?”

“Nhưng Liễu đại phu là danh y mà!”

“Thế người gặp qua Cửu gia uống say sao? Nhiều người như vậy đều biết gia chúng ta yêu rượu, quan lại mỗi khi có chuyện cần giúp đỡ, đều mang các loại rượu ngon khắp nơi tới tặng, người gặp qua gia say sao? Liền ngay cả tôi liệ rượu, gia chúng ta uống hết bình rượu, ánh mắt cũng chưa từng âm một phần.”

“Nói cũng đúng. Hạ hộ vệ, ngày hôm qua gia ở đâu uống rượu? Người xem thực sự không có việc gì sao?” Người nói chuyện đem ánh mắt mọi người hướng tới trên người nam tử đứng ở cửa phòng, hai tay khoanh trước ngực.

Nam tử bị gọi là Hạ hộ vệ ngay cả lông mày cũng không nâng lên, nhìn thoáng qua nam tử cao lớn nằm ở trên giường, khóe miệng nhàn nhạt lộ ra một chút tươi cười.

Nằm ở trên giường hôn mê bất tỉnh đúng là chủ nhân căn phòng này, được gọi là Cửu gia Diêm Cửu Giới. Diêm Cửu Giới đứng hàng thứ ba, là con trai Diêm Phủ Tĩnh, nhưng huynh trưởng cũng không ở đây, hiện tại hần là đương gia của Diêm gia.

Tính tình Cửu gia này tiêu sái không kềm chế được, hai ba ngày không ở nhà, chỗ nào có rượu ngon đều đi đến, khiến cho chúng người hầu muốn lo lắng cũng không được, không lo lắng cũng không thành. Cũng may có vị hộ vệ cá tính tuy cổ quái, nhưng thực tận trung với nhiệm vụ bảo vệ, cho nên chỉ cần Hạ hộ vệ còn, bọn họ liền an tâm một chút.

Chạng vạng ngày hôm qua, Hạ hộ vệ khiêng chủ tử vào cửa, làm toàn nô bộc trong nhà đều sợ hãi, thiếu chút không khăn trương đem nóc nhà cấp xóc. Chỉ thấy Cửu gia thân hình cao lớn rắn chắc kia bị đặt ở trên giường, hoàn toàn hôn mê, trong lúc nhất thời mọi người còn tưởng rằng chủ tử trúng ám toán, sắp không qua.

Có người bận kiểm tra thân mình chủ tử xem chỗ nào bị thương, có người cấp tốc chạy đi tìm đại phu. Hỏi Hạ hộ vệ chủ tử làm sao vậy, liền nhận được một đáp án!

“Say.”

“Không có khả năng!” Mọi người trăm miệng một lời nói.

Ở Diêm phủ làm việc, không có người không hiểu được Cửu gia bọn họ uống không bao giờ say. Cửu gia từng nói, ai có thể tìm được rượu làm cho hần uống say, sẽ đem này tòa nhà làm ban cho. Đương nhiên, cho dù gia muốn thưởng tòa nhà cũng không ai dám thu, phủ vương gia cũng không phải là người muốn nhận thì sẽ được. Bởi vậy cũng biết, Cửu gia thật sự là vạn phần muốn tìm được rượu có thể làm cho hần say nha! Về phần nguyên nhân, bọn họ lại không hiểu.

Uống không say không phải tốt sao?

Đặc biệt trong triều không hề thiếu kẻ thù của Cừu gia, bao nhiêu người trước mắt nịnh hót, sau lưng đều hận không thể làm Cừu gia gặp chuyện không may. Đã biết như vậy vì sao chủ tử muốn uống say như vậy.

“Không tin ta, có thể tìm đại phu đến nha!” Hạ hộ vệ lạnh lạnh nói.

“Hảo, vẫn là nên đi tìm đại phu. ....”

“Nhưng gia ghét nhất bị xem đại phu.”

Bọn người hầu người xem ta, ta xem người, đang còn do dự. Đêm qua đại phu xem qua, quả thật nói là uống say, nhưng trời đã sáng, mọi người sáng sớm liền chạy lại đây, chỉ sợ gia bọn họ gia tính dậy.

“Mặc kệ như thế nào, vẫn nên tìm đại phu đến, như vậy có chút an toàn.” Tổng quản rốt cục hạ kết luận.

Đang lúc nô tài xoay người muốn đi tìm đại phu, người trên giường giật mình, tỉnh.

Diêm Cừu Giới trợn mắt mở ra, liền nhìn thấy trước mắt có mấy cái đầu người, tất cả đều chen chúc tại trước mắt hắn. Cặp mày rậm kia đầu tiên là nhăn lại, sau đó ánh mắt bắt đầu trừng, mọi người tất cả đều không tự giác lui về sau.

“Đang làm cái gì? Đều vây quanh ở nơi này, ta khi nào thì thành xiếc ảo thuật?” Trầm giọng khê mắng, mọi người đều tự động lùi lại vài bước.

“Cừu gia, ngài rốt cục tỉnh, chúng ta rất lo lắng!”

“Xảy ra chuyện gì?” Ánh mắt Diêm Cừu Giới dạo qua một vòng, sau đó dừng trên người Hạ hộ vệ đứng ở cạnh cửa.

“Người ngày hôm qua uống say, ta đem người khiêng trở về. Nhưng nô tài tận tâm của người thì thế nào cũng phải tìm đại phu đến xem, tối hôm qua Liễu đại phu đã tới, chứng minh ta chưa nói sai. Nhưng mọi người vừa mới nhìn người bất tỉnh, hoài nghi Liễu đại phu là lang băm.” Hạ Niết Đông bên miệng thực sự toát ra ý cười, ý tứ chế nhạo rất nặng.

“Ta uống say?” Diêm Cừu Giới trong ánh mắt có một chút kinh ngạc. “Ta thật sự uống say?”

Hạ Niết Đông gật gật đầu, tiếp theo một trận cuồng tứ tiếng cười liền truyền đi ra –

“Ha ha ha ha. .... Ta uống say, khá lắm uống say, ha ha ha ha. ....” Diêm Cừu Giới tiếng cười dừng mảnh, mang nội lực kinh người chấn động phủ đệ vương gia.

Nhóm nô tài mắt choáng váng, tất cả đều ôm lấy lỗ tai, để tránh bị tiếng cười này làm cho bị chấn thương. Gia bọn họ làm sao vậy? Bị trúng tà sao? Làm sao có thể cười vui vẻ đến như vậy? Uống say có thích như vậy sao?

“Thật tốt quá, các người tất cả đều đi ra ngoài, ta muốn thay quần áo, ta phải xuất môn.” Diêm Cừu Giới nhảy dựng lên, đầu cũng không đau, ánh mắt cũng sáng suốt, thoát nhìn so với ai đều thần thanh khí爽. “Đi đi đi, các người tất cả đều đi ra ngoài.”

“Gia, đây là. .... Thực sự không có việc gì sao? Có đau đầu chứ? Muốn uống canh giã rượu hay không? Đã cho người hâm nóng để dự phòng.” Tổng quản lo lắng hỏi.

“Không có việc gì, không có việc gì, ta không thể tốt hơn. Vài năm nay, cũng không tốt như vậy, ngủ cũng thật thoải mái.” Diêm Cừu Giới đứng dậy, đem đám người đứng chờ đẩy ra ngoài cửa.

Hắn từ tủ quần áo lấy ra quần áo nhanh chóng thay, khi đẩy cửa ra, ngoài cửa còn đứng đám người bị chủ tử dọa ngốc. Hắn nhưng thật ra lo lắng, dù sao bị trở thành quái nhân cũng không phải chuyện ngày một ngày hai, trên triều đình từ tiểu hoàng đế, cho tới bách quan, người người đều biết hắn là cái quái nhân.

Cho nên mặc kệ người ngoài ghen ghét nhìn hắn trần trụi như thế nào, hắn thần thanh khí爽 đi ra tắm phòng, ra phủ đệ, hướng thẳng từ lâu ngày hôm qua đến uống kia.

Xa xa, Hạ Niết Đông đi theo phía sau hắn, Diêm Cừu Giới đã thành thói quen bóng dáng này, trước khi bước vào từ lâu xoay người hướng hắn vẫy tay. “Niết Đông, cùng ta uống một chén đi! Một người uống rượu quả tịch mịch.”

Hạ Niết Đông ngẩng đầu nhìn trong quán. “Từ lâu Lai chỉ uống rượu, không ăn.”

“Ta đây gọi món ăn, người ăn.” Diêm Cừu Giới vừa vào trong lâu tìm vị trí ngồi xuống, sau đó hướng tiểu nhị nói: “Ta muốn một cân rượu, sau đó cấp vị gia này thượng vài món ăn ngon.”

“Dạ được, khách quan, lập tức có.” Tiểu nhị tuân lệnh mà đi, quả nhiên không bao lâu rượu và thức ăn liền bưng lên bàn.

Diêm Cửu Giới khoe miệng tươi cười giấu không được, hần còn nhớ rõ ngày hôm qua uống loại rượu thuần hầu cùng để chịu này, quả thực là tuyệt vời. Nói sau rượu này cư nhiên có thể làm cho hần say, đây quả thực chính là lễ vật từ trên trời rơi xuống, không hề phí công sức kia! Nhưng hần mới uống một ngụm, sắc mặt liền trầm.

Hạ Niết Đông ngồi ở đối diện thấy thần sắc hần, thân thủ thay hần gọi tới tiểu nhị.

Tiểu nhị nhìn thấy, vội chạy nhanh tới. “Hai vị gia còn có phân phó sao?”

“Ta ngày hôm qua đến đây, uống qua rượu của các người, cùng thứ này bất đồng.” Diêm Cửu Giới nhíu mày hỏi.

“Nha, ngài nói là “đào hoa túy” đi? Kia chỉ có vài hũ, bán hết sẽ không có. Muốn uống, chỉ sợ phải đợi sang năm.”

“Sang năm?” Diêm Cửu Giới một phen kéo lấy cổ áo tiểu nhị, cặp mắt hổ kia dường như muốn giết người, khiến cho tiểu nhị sợ tới mức phát run.

“Vị gia này..... Không cần kích động! Không phải chúng ta..... Không bán, chính là chỉ có vài hũ như vậy, vị cô nương cung cấp rượu kia, hàng năm chỉ cho chúng ta vài hũ, không bán nhiều lắm.” Tiểu nhị vừa nói vừa run.

“Cho nên rượu này không phải các người chính mình nhường, là mua từ một vị cô nương?” Diêm Cửu Giới buông hần ra, tiểu nhị chạy nhanh lui về sau vài bước, muốn bảo toàn mạng nhỏ.

“Đúng, là một vị cô nương họ Thẩm, ở ngoài thành. Thẩm cô nương nhường rượu luôn luôn bán rất tốt, nhưng chính là số lượng không nhiều lắm, cũng chỉ nguyện ý bán vài hũ. Nghe nói đây là quy củ của nàng, tuy rằng ta cũng không hiểu, có tiền kiếm làm chi không kiếm.....” Tiểu nhị giải thích.

“Nói như vậy ta muốn uống đào hoa túy này, chỉ có thể tìm vị Thẩm cô nương này?” Diêm Cửu Giới nhìn thấy tiểu nhị mãnh liệt gật đầu, lại trừng mắt nhìn hần một cái. “Vậy còn không mau nói nàng ở đâu!”

“Được, ta nói, ta nói..... Ngài từ cửa thành đi ra hướng phía đông đi, nhìn đến một cái hồ nước, sau đó sẽ nhìn thấy rừng hoa đào.....” Tiểu nhị nhanh chóng trả lời, nhưng thân mình lui xa hơn.

Hạ Niết Đông nhanh cầm lấy chiếc đĩa, ăn hai miếng đồ ăn, một bên lắc đầu, xem Diêm Cửu Giới đem người sợ tới mức tè ra quần. Hần nhận thức Diêm Cửu Giới cũng đã vài năm, mỗi lần xem vị chủ tử này làm việc, ngay cả hần tính tình lãnh điều cũng nhìn không được lắc đầu. Người này khi cao hứng có thể cùng người bình dân kẻ vai sát cánh, chê chén cuồng hoan, khi mất hứng, ngay cả quan viên cũng có thể đem người ta sợ tới mức xanh cả mặt, cho nên hần cũng thấy nhưng không thể trách.

Quan viên trong triều đình đối với Diêm Cửu Giới có thể nói là hận nghiêng răng nghiêng lợi, lại lấy hần không có biện pháp. Bởi vì Diêm Cửu Giới không chỉ làm việc không để ý, tác phong vừa chính vừa tà, thường xuyên phát sinh những hành động mà mọi người không ngờ tới. Triều đình gặp chuyện quan trọng, nghĩ trước đó hần chuẩn bị cũng chưa có biện pháp, nhưng chưa đến thời điểm cuối cùng, căn bản không thể đoán trước hần sẽ chọn đứng nào. Đây chẳng phải là làm cho người có quyền mưu tính tận nhân cảm thấy không biết theo ai sao?

Cố tình lực ảnh hưởng của hần lại to như thế, làm cho lũ quan viên muốn không đem hần đặt ở đây mất cũng không được. Diêm Cửu Giới mặc dù không có danh hiệu nhiếp chính vương, nhưng người người đều biết Định vương gia Diêm Cửu Giới lực ảnh hưởng so với quan nhất phẩm nào cũng rất lớn.

Quả nhiên, mới ăn hai miếng cơm, Diêm Cửu Giới liền đứng lên.

“Không thể chờ ta ăn xong rồi đi sao?” Hạ Niết Đông ngăn mi hỏi.

“Người từ từ ăn, ta chính mình đi.” Diêm Cửu Giới ý bảo muốn hần không cần theo, người liền bước ra khách sạn.

Hạ Niết Đông bắt đầu đi thanh toán tiền, chạy nhanh đuổi kịp.

Ngoài thành khu ngoại thành có rừng hoa đào, xuyên qua rừng hoa đào, có một căn nhà, theo dòng suối nhỏ chảy mà ở. Phòng ở đều là gỗ tranh xây cất, đơn giản mà giản dị, nhưng trong ngoài đều thực sạch sẽ, trong phòng thường thường bay ra khói bếp, thoạt nhìn thật là ấm áp.

Lúc này, một nữ tử mặc xiêm y vải thô, tay áo xắn cao, ngồi xổm bên dòng suối cố gắng tẩy rửa thùng gỗ so với nàng cao hơn.

Nữ tử ngũ quan tinh xảo, mặt mày có vài phần tao nhã khí chất, như là nữ nhi xuất thân con nhà giàu. Nhưng khí chất như vậy cùng xiêm y cũ trên người nàng không tương xứng. Nàng mất hạnh sáng ngời, mang khí chất trí tuệ trầm ổn, cái mũi khéo léo thẳng thắn, cân xứng trên đó là đôi môi hơi hơi nhếch lên, cho thấy nàng có thể là loại người cố chấp.

Nữ tử trên trán xuất hiện tảng mờ mờ, tại buổi sáng đầu xuân này, nàng chuyên tâm tận sức cho công việc hoàn toàn không nghĩ đến sẽ có người tới.

Diêm Cửu Giới chính là như vậy đứng quan sát nàng hồi lâu.

“Tiểu An, đến giúp ta lấy đạo thảo!” Thẩm Lăng Phi hướng trong phòng hô lớn, nhưng trong phòng không có người trả lời, lại làm cho nàng phát hiện sự tồn tại của Diêm Cửu Giới. “Người là người nào?”

“Xin hỏi cô nương họ Thẩm?” Diêm Cửu Giới buồn cười nhìn đầy mắt nàng cảnh giới.

Nữ tử này thoạt nhìn khí thế nhưng thật ra không thua người, tuy rằng thân mình tinh tế, vóc dáng cũng không cao, đứng ở bên cạnh thân hình cao to của hần càng lộ vẻ nhu nhược, nhưng bộ dáng nàng hỏi, cho thấy nàng nửa điểm cũng không đem thân hình cao to của hần đặt ở đây mất.

“Là họ Thẩm. Người tìm ai?” Thẩm Lăng Phi chần chờ hỏi.

Nàng không biết nam tử này, xem diện mạo của hần, mày kiếm mắt sáng, trên khuôn mặt ngăm đen còn có vài phần hơi thở dũng mãnh tục tằng, nếu gặp qua, nàng không có khả năng quên. Nhưng sống ở chỗ này chỉ có nàng cùng ba cái đệ muội, đều còn nhỏ, đối với buôn bán bên ngoài đều là từ nàng ra mặt, cho nên khả năng không lớn là tới tìm các đệ các muội.

Xem nàng bộ dạng không tín nhiệm, Diêm Cửu Giới không khỏi âm thầm may mắn vừa mới làm cho Hạ Niết Đông đi trước, bằng không hai cái đại nam nhân bỗng nhiên tới, tâm cảnh giới của nàng khả năng càng mạnh.

“Cô nương đừng sợ, ta là muốn tới cửa mua rượu. Ta nghe tiểu nhị tửu lâu Lai nói, cô nương có bán loại rượu tên đào hoa túy, cho nên cố ý tới cửa bái phỏng.” Diêm Cửu Giới cố gắng đưa ra nụ cười hiền lành.

Bất quá rốt cuộc như thế nào tính là hiền lành đây? Hần chưa bao giờ từng cần nụ cười hiền lành, bình thường chỉ biết cười làm cho người ta không rõ ràng, cười làm cho người ta mao cốt từng nhiên. Về phần hiền lành? Thật lâu cũng chưa luyện tập qua!

“Mua rượu?” Định ý trong mắt Thẩm Lăng Phi hơi lui chút. “Đào hoa túy đều là năm trước nhượng, sản lượng có hạn. Người đợi chút!” Nàng nói xong đứng dậy, xoay người đi đến bên trong nhà tranh, từ cái trụ cầm ra một vò rượu, vừa muốn xoay người, thiếu chút đánh lên hần.

Nàng nhìn không được trừng mắt nhìn hần một cái. Không biết người này gấp cái gì? Cứng rắn muốn theo kịp.

“Thật có lỗi, ta suy nghĩ xem rượu kia.” Diêm Cửu Giới nhanh chóng giải thích sự đường đột, ngày thường hần không câu nệ tiểu tiết, nhưng hần nhớ, hiện tại là có việc cầu người ta, không thể không có điểm thu liễm, dù sao khó tìm được rượu có thể làm cho hần say.

Nàng một tay ôm vò rượu, một tay lấy ra giấy dán, lập tức một trận hương rượu xông vào mũi, làm cho Diêm Cửu Giới nhìn không được nheo lại mắt, hít một ngụm khí lớn, muốn toàn bộ hương khí bay hết vào trong mũi.

“Không sai, chính là rượu này!” Hần kinh hi tiếp nhận vò rượu. “A, mũi phi thường kéo dài, vào miệng phi thường hoạt thuận, không có nửa điểm chua xót, mùi rượu cam thuần, hồi hương còn mang nhàn nhạt hương vị hoa đào, thật sự là rượu ngon!”

Rượu ngon này không chỉ có thể làm cho hần không say phải ngã say, càng có thể làm cho sau khi hần tỉnh rượu đầu không đau, mình không hề có cảm giác ứ đọng, có thể nói là rượu ngon khó gặp.

“Đó là đương nhiên, đào hoa túy của ta là dùng gạo tốt nhất, hơn nữa dùng nước suối tinh khiết nhất để ủ, cuối cùng lại lấy hoa đào khiến ngon miệng. Rượu này cũng không dễ nhượng, một năm cũng chỉ có thể nhượng trước mấy chục đàn, đây đều là năm trước nhượng, năm nay hoa đào vừa mới nở mà thôi!” Nói lên rượu chính mình làm, Thẩm Lăng Phi không khỏi kiêu ngạo lên, nói chuyện lớn tiếng chút, còn thẳng thắn không ít.

Xem bộ dạng nàng nói chuyện, Diêm Cửu Giới bỗng nhiên bị mê hoặc, ánh mắt khó có thể dời đi.

Xem ra cô nương này thật tâm thích nhượng rượu, cũng chú tâm không ít để làm chuyện này, nàng nói lên rượu chính mình nhượng, giống như kiếm được trân bảo khó tìm. Hồi tưởng nàng vừa mới tây thùng rượu bộ dạng nghiêm túc, xem ra nàng là vị cô nương ra sức làm việc.

Diêm Cửu Giới bội phục người nghiêm túc làm việc. Hần là người không lý tưởng, qua một ngày tính một ngày, với hần mà nói, mọi việc đều có thể vứt bỏ, mặc dù dưới một khắc có thể chết đi, hần cũng không cảm thấy cần tiếc nuối. Hần không hiểu tận tâm tư vị mỗi ngày qua, đối với hào quang trong đôi mắt nàng, khó tránh khỏi muốn thấy nhiều lần.

“Cái này là đào hoa túy năm trước nhượng thành? Ta nghĩ mua toàn bộ, mời Thẩm cô nương đưa ra giá.” Diêm Cửu Giới mở miệng.

Thẩm Lăng Phi lập tức lắc lắc đầu. “Toàn bộ? Không thể.”

“Thế nào không thể? Giá có thể bàn.....” Sắc mặt hần biến đổi, không nghĩ tới mua rượu cũng sẽ có khó khăn.

“Đây là vấn đề nguyên tắc. Ta không nâng cốc một lần bán cho một người, từng có vị lão bản mua nhiều nhất cũng chỉ có thể được năm bình đào hoa túy. Đây là phương thức ta làm buôn bán, người đi hỏi sẽ biết, ta không có lừa người.” Thẩm Lăng Phi giải thích.

“Vì sao?” Hần thực sự không hiểu, bán rượu không phải hy vọng rượu bán càng nhiều càng tốt sao? Cũng không phải nhượng đến thật ngon, làm sao có thể thành quy củ như vậy? Xem phòng ở lụi bại này, người này cũng không phải là người giàu có gì, không có tiền lại đem ngân lượng đây ra bên ngoài đâu?

“Bởi vì ta chán ghét người ta uống say.” Nàng nhần nhần cái mũi nói.

“Chán ghét người ta uống say?” Âm điệu của hần nhìn không được đề cao. Cô nương này nói cái gì? Chán ghét người ta uống say? Hần nhưng là trăm phương nghìn kế muốn uống say.

“Uống say không chỉ có thất lễ, còn thường phạm sai lầm, tạo thành rất nhiều tiếc nuối không nên có, cho nên ta không thích người ta uống say. Khi ta bắt đầu bán rượu, liền đưa ra quy củ này. Nói tiếp, rượu này có lão hộ khách đặt trước, ta không thể bán cho người, ta nhiều lắm chỉ có thể

bán cho người một vò.”

“Một vò?” Hân kinh kêu. Hân thực sự không nghĩ ngạc nhiên như vậy, có vẻ ngu xuẩn, nhưng cô nương này nói cũng quá khoa trương! Người bán rượu không thích người ta uống say?

“Đúng là một vò này, ta vốn nghĩ lưu lại cho chính mình. Người đã tìm đến đây, nhìn bộ dạng người rất muốn, ta chỉ có thể bán cho người. Giá cùng từ lâu Lai giống nhau, đều là mười lăm đồng, cam đoan sẽ không bán lên giá.” Nàng chậm rãi nói xong, liền nâng đầu niệm phong trở lại.

“Đợi chút, một vò không đủ, cô nương. Ta thực sự tìm thật lâu, chưa từng có một loại rượu có thể cho ta say, chỉ có đào hoa túy này, ta nhất định mua được rượu.” Hân vội vàng nắm giữ bờ vai nàng.

Ánh mắt khôn khéo của nàng giương lên chống lại của hân, phóng phát nhìn thấu của hân nóng, cực chậm chạp nói: “Vì sao người không nghĩ thanh tỉnh?”

Lời của nàng làm cho hân buông lỏng tay ra, sau này lùi lại hai bước.

Đáy lòng kinh ngạc cô nương này cư nhiên có thể nhìn thấu hân, hỏi ra vấn đề sắc bén như thế? Nếu là người bên cạnh hân, chỉ sợ không có người can đảm nói lời này, sợ nói lời này, làm không tốt sẽ rơi đầu cũng không chừng.

Bất quá hân đương nhiên không nghĩ muốn đầu của nàng rơi xuống, đối với nữ tử nhìn hân không sợ không ngại này, hân nhất thời á khẩu không trả lời được.

“Người không hiểu. ....” Thanh âm của hân khô ráp. Cảm giác cổ sức đè nén xuống cảm xúc đều cùng đi lên, thâm nồng phiền muộn cùng u buồn đồng thời tới, làm cho hân ngay cả muốn phát giận đều cảm thấy mệt. “Người rút cuộc bán hay không?”

Nàng cúi đầu, giấu đi đồng tình trong ánh mắt. Nàng biết nam tử này nếu nhìn thấy nàng đồng tình, khả năng sẽ tức không chịu được. Vừa nãy nàng thấy ở trong ánh mắt hân có nhiều chua xót, nhiều ám ảnh, làm cho nàng nhin không được nghĩ thờ dài.

“Hai bầu đi, uống nhiều hơn thực sự không tốt, bằng không tháng sau người lại đến, sẽ có loại rượu khác. ....”

“Ta trước hết mua hai bầu, ngày mai lại đến mua hai bầu, ngày kia cũng đến mua hai bầu.” Hân cười cười nói, mới vừa rồi đáy mắt hân xuất hiện quý mị sâu ảnh đã biến mất không thấy, lại hồi phục bộ dáng thoải mái kia.

“Không được, cũng chỉ có hai bầu này, tổng cộng ba mươi lạng bạc, trả tiền.” Nàng một tay đóng kín cái trụ vò rượu, một tay đưa về phía trước, lòng bàn tay hướng về trước ở trước mắt hân.

Diêm Cửu Giới lâm vào chán nản, thân thủ đành phải sờ sờ y túi chính mình, dự tính nên mua trước, để tránh chút nữa nàng lại hối hận. Nhưng là hân sờ bên trái, sờ bên phải, thiếu chút đem y túi đều lôi đi ra, vẫn là sờ không thấy ngân lượng hoặc ngân phiếu.

“A, đáng chết!” Ngân lượng đều ở trên người Hạ Niết Đông, mà Hạ Niết Đông. .... Bị hân đá đi rồi.

“Không có tiền còn tìm ta mua rượu.” Thẩm Lăng Phi mặt cười biến đổi, thân thủ lấy vò rượu trong lòng hân ôm lại.

“Này, Thẩm cô nương! Ta. .... Cái kia chính là quên mang. ....”

Diêm Cửu Giới ảo não xem nàng đem rượu thả lại cái trụ, cắt tốt sau ngay cả nhìn hân đều lười, liền đi thẳng ra bên ngoài thẳng, đến dòng suối nhỏ, ngồi xổm xuống, tiếp tục tẩy rượu thùng của nàng.

Hân lập tức thật muốn chửi vạ khí chính mình. Làm sao có thể không mang tiền túi chứ? Có ngọc như vậy hay không a? Điều này truyền ra sẽ nói sao? Định vương gia ngay cả hai vò rượu đều mua không nổi, thật sự là không thể chấp nhận được.

Nhưng muốn hân cứ như vậy hết hy vọng, đó là vạ vạ làm không được.

Hân theo sau, cầm lấy bàn chải bên cạnh, bắt đầu giúp nàng cọ rửa rượu thùng.

“Người làm cái gì?” Thẩm Lăng Phi chuyển qua trừng hân.

“Ta giúp người làm việc, nhường rượu cần rất nhiều khí lực mới được, thùng rượu này đều lớn như vậy, người không nghĩ qua là đều sẽ tài đi vào, về sau này việc nặng đều giao cho ta. Cho nên người bóc niêm bán ta đi! Ta ngày mai sẽ đem ngân lượng đến mua hai vò rượu kia, cái khác người cũng đừng bán, khiến cho ta dùng lao động đổi lấy, như vậy có thể đi?” Hân cố tình cọ xoát thùng rượu.

“Người người này thế nào vô lý như vậy? Ta đáp ứng người sao? Người cho mình là kẻ làm công vĩ đại, làm chút chuyện muốn ta bán vài hũ rượu? Đào Hoa Túy một vò bán mười lăm đồng, người cho là người làm việc một tháng giá trị một đồng sao?” Thẩm Lăng Phi tức giận nhin không được quả trách hân.

“Cái gì?” Diêm Cửu Giới trừng lớn mắt, nữ tử này lá gan thật sự thật lớn. Không biết trên đời này trừ bỏ nàng không có người có thể sai khiến vương gia làm việc, nàng thật sự không biết tốt xấu, thế nhưng còn nói hân không đáng giá một đồng?

“Ánh mắt trừng lớn như vậy làm chi? Một đồng cũng thế, năm đồng cũng tốt, ta không dư thừa ngân lượng thuê người làm công. Người đi đi!” Thẩm Lăng Phi chắc như đinh đóng cột nói.

“Người. ....” Diêm Cửu Giới tay thật ngứa, thật muốn nắm chết nữ tử này. Nhưng không thể được, chỉ có nàng mới nhường ra đào hoa túy, hắn cũng không thể bóp chết nàng. “Ta nói ta mua, ngày mai ta liền mang ngân lượng đến, người bán cho ta, như vậy đi?”

“Người người này thế nào nghe không hiểu tiếng người, nói với người không thể bán nhiều như vậy. Người lại âm ỹ, ngay cả hai vò kia cũng không bán cho người!” Thẩm Lăng Phi khó chịu kéo cao cổ họng nói chuyện.

“Không được, người bán cho ta. Ta giúp người làm việc, làm việc không tính tiền công, nhưng người đem đào hoa túy bán cho ta. Làm việc một ngày bán cho ta một vò, như thế nào? Ta khí lực rất lớn, rất hữu dụng!” Hắn vừa nói xong đã nghĩ muốn khóc thét, hiện tại hắn cư nhiên chỉ còn lại có sức mạnh có thể đẩy mạnh hiệu quả, không khỏi rất thảm.

Thẩm Lăng Phi do dự hạ, vẫn là lắc lắc đầu. “Không tốt, người rất cố chấp, ta không thích. Người trở về đi! Ngày mai có mang bạc đến rồi nói, ta sẽ bán cho người một vò, cái khác đừng nói nữa.”

“Người nữ nhân này!” Hắn tức giận, bỏ thùng rượu trên tay ra, phút chốc đứng dậy.

Thẩm Lăng Phi không đem bạo khiêu của hắn để vào mắt, ngồi trở về bên dòng suối tiếp tục cạo rửa thùng rượu. Diêm Cửu Giới nhìn bộ dạng nàng không chút sợ hãi, quả thực anh hùng nhụt chí.

Nàng vừa rửa thùng rượu, vừa kéo dài lỗ tai nghe động tĩnh của hắn, cho đến khi nghe được hắn bỏ đi, thế này mới nhẹ nhàng thở ra.

“Rốt cuộc vì sao, như vậy muốn uống say nha?” Nàng lẩm bẩm.

Thời gian kế tiếp nàng đều bận làm việc, hai cái muội muội cũng không có nhà, đệ đệ nhỏ nhất cũng giúp không được việc nặng này, cho nên nàng chỉ có thể ra sức làm việc. Nàng hôm nay còn rất nhiều việc nên làm, không có thời gian suy nghĩ chuyện của cái người xa lạ kia.

Sau một lúc lâu bận rộn, nàng niệm phong thùng rượu thật tốt, làm xong, lại đến phòng nhường rượu xem xét gạo đang lên men, sau đó lại thay đổi một lần chum gạo, một cái buổi sáng đều trôi qua.

Tiếp theo, thời điểm đang lúc muốn đem mấy thùng rượu nhường tốt chuyển vào cất giữ thất phòng, nàng bị người say rượu phía trước dọa sợ tới mức thét chói tai, thiếu chút rớt cả nóc nhà –

“A! A a!”

“Phát sinh chuyện gì? Đại tì, người không sao chứ?” Tiểu đệ nghe được tiếng kêu của nàng, khẩn trương từ nhà tranh chạy đi ra, thất kinh hỏi.

Thẩm Lăng Phi trừng nam nhân ngồi phịch ở trên đất say thành thành bần nhảo, trên mặt đất còn có vài vò Đào Hoa Túy trống rỗng, nàng nhìn không được giờ lên chân, đá kẻ thành bần nhảo vài cái.

“A, ta muốn giết hắn!”

Bạn đang đọc truyện *Tửu Cuồng* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 2

Khi Diêm Cửu Giới tỉnh lại, ánh mắt vẫn còn chưa mở ra, liền cảm giác được thân mình giống như vài bông mềm mại, bay nhẹ, có loại cảm giác dễ chịu được giải thoát. Trước kia chỉ có luyện công vận khí đến cảnh giới cao nhất, mới có thể hưởng thụ cảm giác dễ chịu này, nhưng cho dù võ công cao cường, hắn cũng vô pháp phủ nhận, cảm giác thoải mái luyện công kia cũng hiện tại không so được.

Tham luyện cảm giác dễ chịu như vậy, hắn cũng không gấp gấp mở mắt ra, nhưng bên tai vang lên thanh âm làm cho hắn phát hoảng.

“Nhị tì, hắn động đây, có phải tỉnh hay không?” Một thanh âm nam hài tử hỏi.

“Nào có? Là khố miệng động, nằm mơ rồi cười sao?” Lần này là thanh âm nữ hài tử.

“Chờ hắn tỉnh lại liền cười không nổi, hi hi, đại tì nói muốn giết hắn, chúng ta đây có phải có thêm đồ ăn hay không? Ta đã lâu chưa ăn thịt.” Một cái nữ hài tử khác hỏi, thanh âm ngọt ngào, nhưng nội dung nói chuyện lại rất dọa người.

“Ngọc Lâm, người không phải muốn thịt muốn đến điên rồi chứ?” Thanh âm nữ hài tử lúc trước vang lên.

Diêm Cửu Giới cho dù luyện tức trở lại thể giới thực tế, nghĩ tham luyện một chút để chịu sau khi say rượu, nhưng cũng không thể không mở to mắt. Người ta đều đang thảo luận ăn thịt hân, có thể tiếp tục giả chết sao?

Ai ngờ đến trốn mất mờ mắt, hân đã bị dọa đến. Trước mắt nhìn thấy ba cái đầu nhỏ, hai tiểu cô nương mái tóc buộc lên, một tiểu nam hài sơ búi tóc. Sáu con mắt giống như nhìn thấy con mồi bị kẹp trứng bầy, cẩn thận nhìn toàn thân cao thấp của hân.

“Ngươi xem, hân tình nha!” Nam hài nói chuyện.

“Thật xin lỗi, Ngọc Lâm, ngươi không thể ăn thịt của hân.” Tiểu cô nương hơi lớn hơn một chút đùa giỡn giọng điệu đầy tức nuối nói.

Mà tiểu cô nương có vẻ nhỏ hơn kia thì chu miệng lên, bộ dạng vô cùng tức hận.

“Các ngươi là ai?” Thanh âm Diêm Cửu Giới có chút im lặng, sau đó hân chuyển động đầu một chút, lập tức phát hiện một sự kiện càng đáng sợ hơn, trên người của hân quần đầy dây thừng.

Hai tay hân bị trói lại, hai đùi cũng bị trói vào cùng nhau, sau đó dây thừng trên tay kéo đến ngay đầu giường, ở trên chân giường quấn chặt, dây thừng kéo dài đến cái bàn cuối giường, cột vào chân bàn. Nói cách khác, hân bị trói kỹ càng, giống lợn chỉ đợi để giết, khó trách tiểu cô nương kia mới nói muốn ăn thịt thịt, này..... Chẳng lẽ hân xem thường nữ tử bán rượu kia, đây là nàng làm?

“Ta tên là Thẩm Dư An, đây là nhị tì ta Thẩm Ngọc Tinh cùng tiểu tỷ tỷ Thẩm Ngọc Lâm. Ngươi tên là gì?” Tiểu nam hài bày ra ánh mắt tò mò thân thiện hỏi.

Diêm Cửu Giới chân mày cau lại, đang lúc không biết nên trả lời tiểu quý này thế nào, một đạo tiếng nói quen thuộc đến –

“Các ngươi đều chen chúc tại nơi này làm cái gì?” Thẩm Lăng Phi đi đến, trong giọng nói hơi chút uy nghiêm, ba cái tiểu quý hiển nhiên có tố chất được huấn luyện, nhanh chóng đứng thành hàng.

“Bọn muội..... Bọn muội chính là giám thị phạm nhân.” Lão nhị Thẩm Ngọc Tinh nhanh nói, khi không có đại tì nàng là lão đại, nhưng thời điểm đại tì có, nàng cũng chỉ có thể làm cái tiểu binh nghe lệnh.

“Đứng, giám thị phạm nhân.” Lão tam Thẩm Ngọc Lâm nhanh chóng phụ họa.

“Mới không phải đâu! Vừa mới tiểu tỷ tỷ nói muốn ăn thịt hân.....” Nhỏ nhất Thẩm Dư An mới mở miệng, còn chưa nói xong miệng đã bị bịt lại.

Thẩm Lăng Phi buồn cười nhìn bọn họ, phòng này rất ít xuất hiện người lạ, càng đừng nói là nam nhân bị trói gô ở trên giường, khó trách bọn hân sẽ tò mò. “Com đã nấu xong, các ngươi đi ăn trước đi!”

“Được, đại tì.” Ba cái đầu nhu thuận điểm, sau đó nối đuôi nhau đi ra cửa.

Thẩm Lăng Phi vừa mới tới gần bên giường, Diêm Cửu Giới liền trừng nàng.

“Ngươi rốt cuộc có mục đích gì?” Ánh mắt hân không tốt hỏi. Hân không biết có nên vì chính mình lo lắng hay không, ngày hôm qua trước khi uống say, cho tới bây giờ cũng không nghĩ tới nàng có thể là kẻ thù của hân thiết hạ cạm bẫy. Xem nàng cũng không có võ công, lại có thể đem dây thừng buộc vững chắc như thế, chẳng lẽ nàng được giúp đỡ?

Uổng công khi hân lần đầu tiên nhìn thấy cô nương này còn cảm thấy rất thuận mắt, nhìn không được nhìn nàng nhiều vài lần, chẳng lẽ hân nhìn nhầm?

“Ngươi hỏi ta có mục đích gì?” Nàng mặt cười biến đổi, hai tay chống thắt lưng. “Người lãng phí năm vỏ rượu của ta là ngươi, ngươi đã hỏi xin chưa? Ngươi cho rằng ta là cái nữ tử, sẽ để ngươi uống hết rượu của ta sao? Ta xem ngươi nghèo nàn, lúc trước ngay cả ba mươi đồng cũng lấy không được, hiện tại muốn ngươi xuất ra bảy mươi lăm đồng, lại càng không có khả năng. Trong lúc ta nghĩ ra biện pháp đối phó ngươi, đành phải đem ngươi cột vào nơi này, cho ngươi chịu điểm giáo huấn. Lần sau trước khi muốn làm tửu quý, nhớ nghĩ rõ ràng!”

Bị nàng mắng vậy, hân mới an tâm. Biết nàng không phải kẻ thù của, thân mình nguyên bản buộc chặt trầm tĩnh lại. Kỳ thực kẻ thù của hân không thiếu, cho tới bây giờ cũng không để ý người ta đối phó hân thế nào, nhưng vừa mới nghĩ đến cô nương này có thể là ngay từ đầu cũng đã dụng tâm, lại làm cho hân cảm giác vô cùng thất vọng.

Hân cũng không rõ, bản thân vì sao sẽ để ý như thế. Cô nương họ Thẩm này rất xinh đẹp, bộ dạng cực có khí chất, hoàn toàn không giống người làm việc nặng, nhưng Diêm Cửu Giới hân khi nào thì đối với nữ nhân cảm thấy hứng thú?

Trước kia bao nhiêu người đem mỹ nữ như mây hướng trong phủ hân đưa đến, hân tất cả đều thu, nhưng nếu không đưa người ta về quê, chính là lưu lại làm nô tỳ, nếu không nữa thì đem người gả đi ra ngoài. Về sau, dân gian thậm chí truyền lưu hân có vấn đề, bằng không như thế nào không gần nữ sắc. Bởi vậy thậm chí có người sửa đưa nam sủng, người đánh chủ ý này bị hân thật lớn sửa chữa một chút, sau đó rốt cuộc gió êm sóng lặng một đoạn thời gian, không lại thu được loại quái lễ này.

“Ngươi buộc ta là bởi vì ta uống hết rượu của ngươi?” Nhìn nhìn dây thừng trên người mình buộc chặt kỹ càng, hân lại cảm thấy tình huống thật sự buồn cười, nghĩ thế hân liền cười ra tiếng. “Ha ha ha.....”

“Câm miệng.” Thẩm Lăng Phi một chút đều lười thương thức thái độ tự tại của hân. “Ngươi có biết ngươi làm ta tổn thất nghiêm trọng hay không? Ngươi

là thổ phi sao? Ta đã nói không bán, ngươi thế nào còn động thủ? Ngươi cho là ngươi uống ta đối với ngươi không có biện pháp sao? Nói cho ngươi biết, ta có thể đem ngươi..... Đưa quan, hoặc là đem ngươi..... cho chó ăn.”

Nàng cố gắng nghĩ phương pháp tra tấn hắn, lại bởi vì giọng điệu uy hiếp không đủ kiên định mà đe dọa hắn không được, nhìn nụ cười bên miệng hắn không chút nào dự tính thu liễm kia, nàng quả thực tức giận muốn thưởng cho hắn một cái tát.

“Hào hào, ta không cười, ngươi đừng tức.” Hắn thấy nàng biến sắc mặt, nhanh chóng thu liễm. “Xin lỗi, xin hỏi cô nương tên gọi là gì? Chúng ta tốt xấu cũng không chỉ gặp mặt một lần, không bằng nhận thức lẫn nhau một chút.” Đã không phải kẻ thù phải tới, vậy hắn có thể tiếp tục đối với nàng cảm thấy hứng thú.

“Ta là chủ nợ của ngươi, ngay cả tên ngươi cũng không rõ ràng, dựa vào cái gì muốn ta nói cho ngươi tên của ta?” Thảm Lăng Phi lại trừng hắn, muốn làm cho chính mình biểu hiện mạnh mẽ một chút, nhưng nàng tính tình vốn trầm ổn, thế nên không sao mạnh mẽ được.

Sớm biết rằng sẽ gặp người như thế, trước nên luyện tập cãi nhau mới được.

“Ta họ Diêm, tên là Cửu Giới. Đệ đệ muội muội của ngươi tên là Thảm Ngọc Tinh, Thảm Ngọc Lâm, Thảm Dư An, vậy còn ngươi?” Hắn giọng điệu nhẹ nhàng chậm chạp hỏi.

Lời của hắn làm cho nàng lập tức thay đổi sắc mặt. “Là bọn hắn cùng ngươi nói? Vài cái ngu ngốc này, chẳng lẽ không biết cái gì tên là người xấu sao?”

“Này uy!” Hắn nhanh chân kháng nghị. “Ta trộm uống rượu của ngươi là ta sai, nhưng không cần phải nói ta là người xấu đi? Vừa rồi tiểu muội muội ngươi còn muốn ăn thịt ta, đây không phải là ngươi dạy?”

“Tiểu hài tử nói cũng có thể tin sao? Ngọc Lâm mới mười tuổi, rất nhiều chuyện đều không hiểu. Ta nói Diêm Cửu Giới..... Ta xem ngươi hẳn là kẻ vô giới mới đúng. Ngươi là cái đồ không lương tâm? Coi hàm rượu của ta là nhà ngươi sao? Nói, bảy mươi lăm đồng kia ngươi dự tính bồi thường thế nào? Đừng nữa nói cái gì làm việc trả nợ, cho dù tiếng công ngươi một tháng làm là một đồng, cũng phải làm trong bảy mươi lăm tháng, tính ra cũng phải hơn sáu năm, ta xem ngươi một ngày đều chường mắt, không nghĩ sáu, bảy năm này đều nhìn đến ngươi.”

Ồ Thảm gia làm nô tài trong sáu năm? Chỉ cần mỗi ngày có đào hoa Tỳ uống, muốn hắn cả đời đều ở nơi này cũng được, bắt quá Thảm Lăng Phi trên mặt không cho là đúng, đánh nát ảo tưởng tốt đẹp của hắn.

“Tiền ta sẽ trả lại ngươi, ta cũng có thể giúp ngươi làm việc miễn phí, chỉ cần ngươi thưởng cho ta đào hoa tỳ.....”

“Ngươi lại nhiều lời, ta liền thưởng cho ngươi vạn ngày say, lấy cái hồ đem ngươi mai táng, cho ngươi vĩnh viễn tỉnh không dậy.” Nàng giơ lên tay, uy hiếp hắn.

Hắn thở dài. “Kia cũng được, mai táng cũng tốt.”

Hắn nói lời này, giọng điệu lạnh nhạt như thế, tiêu sái như thế, nhưng nàng lại tinh tường cảm giác được quanh thân hắn phát ra tịch mịch. Giống như hắn dù sao cô đơn đã lâu, sống cũng không so với bị mai táng tốt hơn, nửa điểm không thêm để ý. Đây lòng nàng dâng lên một chút tình cảm khác thường, nhưng lập tức bị nàng đè ép xuống.

“Hừ, Diêm Vô Giới, ta muốn đi ăn cơm, chờ ta ăn no lại đến xử trí ngươi.” Nàng nói ngoan quyết tâm xoay người rồi đi.

Diêm Cửu Giới thế này mới phát hiện bên ngoài trời đã tối, mà hắn ước chừng là ở nơi này say một ngày, từ buổi sáng ngủ đến chạng vạng. Nếu hắn không trở về, phủ vương gia sẽ loạn thành một đoàn sao? Dù sao lần này hắn không mang theo Hạ Niết Đông.

“Đợi chút, Thảm cô nương, ta cũng đói bụng, ngươi trước thả.....” Thanh âm của hắn thời điểm nhìn thấy bước chân của nàng không chút nào dừng lại dần dần biến mất. “Thôi, bị trời thành như vậy, còn bị một đám tiểu quý vậy xem, coi như là kinh nghiệm khó quên. Chính là..... Đáng chết, thật muốn đi ngoài!”

Thảm gia bốn ti đệ vây quanh bàn ăn cơm, nhưng mặc dù Thảm Lăng Phi nhìn không chớp mắt, trên mặt trấn định như thường, vẫn có thể phát hiện đệ đệ muội muội không ngừng vụng trộm nhìn ở một đầu phòng khác.

“Đại tì, người kia..... Có thể chết đói hay không?” Thảm Ngọc Tinh trước cổ lấy dừng khí hỏi. Không biết vì sao, đại tì chẳng phải người hung dữ, nhưng mọi người đối với nàng vẫn thực kính sợ.

“Không ăn một bữa cơm sẽ không chết.” Thảm Lăng Phi cũng không phải quyết ý muốn bỏ đói tên kia, nhưng nhìn đến đệ đệ muội muội nhanh như vậy hướng phía kẻ thù kia, trong lòng có chút không phải tư vị.

“Một bữa cơm? Cho nên ngày mai hắn có thể ăn bữa sáng sao?” Thảm Dư An mở lớn ánh mắt hỏi, giống như may mắn thay “tù binh”.

Thảm Lăng Phi thật không hiểu là nên mắt tròn mắt dẹt vẫn nên như thế nào, có chút dở khóc dở cười. “Ta nói với các ngươi, hắn là người xa lạ, các ngươi làm sao có thể tùy tiện đem tên nói cho hắn? Như vậy thật sự.....”

Thuyết giáo của nàng mới bắt đầu, đầu phòng kia liền phát ra âm thanh đánh gãy nàng.

“Thảm cô nương! Thảm cô nương..... Ta nói Thảm cô nương.....”



Thẩm Lăng Phi thở dài, đem chiếc đũa hướng trên bàn vỗ, lập tức đứng lên. “Không cho phép lại đây!”

Ba cái tiểu quý thất vọng thiếu chút thở dài ra tiếng.

Nàng thẳng tắp hướng phòng chứa “tù phạm” kia đi đến, dùng sức mở cửa, trừng cái tên quý nằm ở trên giường kia kêu, dám làm phiền nàng dùng cơm. “Ta nói Diêm Vô Giới, ta làm việc cả một ngày, không giống ngươi ngủ một ngày, ngươi chẳng lẽ không có thể cầm miệng, làm cho ta hảo hảo ăn cơm sao?”

“Ách. .... Chỉ sợ có khó khăn.” Diêm Cửu Giới nhìn biểu cảm của nàng, mặt tuấn lãng hơi hơi nóng lên.

Nàng như rồng mây. “Ngươi rốt cuộc muốn nói cái gì?”

“Ta. ....” Hắn chần chờ, lập tức bất cứ giá nào nói: “Ta nghĩ đi ngoài. Thực vội, cầu xin ngươi thả ta ra.”

“Đương nhiên gấp, uống hết năm vò rượu, có thể không vội sao?” Nàng tức giận nói. “Nhưng ta không thể thả ngươi ra, vạn nhất ngươi chạy thoát sao?”

Diêm Cửu Giới âm thầm rên rỉ một tiếng, xong đời, chẳng lẽ khí khái anh hùng của hắn sẽ hoàn toàn biến mất như thế sao? Hiện tại cư nhiên vì vào nhà xí mà cùng một cái cô nương cò kè mặc cả.

“Ta cam đoan ta sẽ không trốn, lấy nhân cách cam đoan.” Hắn hướng trời thề nói. “Cầu xin ngươi, chẳng lẽ ngươi muốn nước tiểu của ta ở trên giường ngươi?” Hắn khổ mặt.

Nàng do dự một chút, tự nhiên là không có biện pháp mặc kệ hắn phóng, nhưng thả hắn ra lại mạo hiểm quá lớn. Nam nhân này cao lớn như vậy, tùy tiện đẩy ra nàng là có thể chạy mất, đến lúc đó tiền năm vò đào hoa túy kia của nàng liền lấy của ai?

“Ngươi tốt nhất đừng giờ trò quý.” Nàng động tay cời bỏ dây thừng trên chân hắn, nhưng giữ lại dây thừng buộc hai tay hắn, sau đó đem cái dây thừng theo đầu giường kia cời xuống, cầm ở trong tay.

Sau đó nàng giống như kéo một con ngựa, hồng mặt, kéo hắn hướng nhà xí đi.

“Ngươi không cời bỏ tay của ta, ta đây đi như thế nào?” Hắn đứng ở bên ngoài nhà xí, giọng điệu bất đắc dĩ hỏi.

Thẩm Lăng Phi trên mặt đỏ ửng xấu hổ, trừng hắn một cái nói: “Sẽ không đi? Kia muốn ta tìm Dư An giúp ngươi thoát khó cho hay không?”

Lần này đổi thành Diêm Cửu Giới xấu hổ. Hắn đành phải sờ sờ cái mũi, cúi người chuẩn bị tiến nhà xí.

“Đợi chút –” Thẩm Lăng Phi ngăn trở hắn. Đang lúc hắn quay đầu hỏi nàng vì sao ngăn cản hắn giải phóng, nàng hướng phòng ở hô to: “Ngọc Tĩnh, Ngọc Lâm, Dư An, các ngươi toàn bộ lại bên nhà xí này.”

“Không thể nào?” Diêm Cửu Giới mặt tái đi. Bất quá là uống hết vài hũ rượu của nàng, có tất yếu gọi mọi người tới quan sát hắn đi nhà xí sao?

Quả nhiên, vài cái tiểu hài tử kia lấy tốc độ dị thường nhanh chóng đến.

“Đại tì, ngươi kéo hắn muốn đi đâu?” Thẩm Dư An nâng đầu hỏi.

“Các ngươi mấy người tách ra, người này muốn đi nhà xí, mọi người hỗ trợ hắn, đừng làm cho hắn chạy.” Thẩm Lăng Phi miệng nghiêm túc nói rõ nhiệm vụ, sau đó mới hồng mặt, nhìn cũng không thèm nhìn hắn một cái nói: “Muốn đi nhanh đi, đừng làm cái gì nha!”

Diêm Cửu Giới không thể tin nhìn sợi dây trên tay, còn có theo mệnh lệnh nàng nói một chữ đẩy ra nhóm tiểu binh, cái này ngay cả cười khổ đều cười không nổi.

Vì thế hắn lấy phương thức thảm nhất suốt đời vào nhà xí.

Ài, kỳ thực nàng không cần lo lắng hắn chạy trốn, hiện tại nàng đã nắm nhược điểm của hắn. Loại chuyện này xấu hổ tới cực điểm, nói ra khẳng định hủy hoại danh dự của hắn.

Xem ra cách nói uống rượu hồng việc là có chút đạo lý.

Sáng tinh mơ, trời vừa mới sáng.

Thẩm Lăng Phi vừa tỉnh lại, ở trên giường lười biếng xoay thất lưng, rên rỉ liền theo ra tiếng. Ngày hôm qua rửa sạch thật nhiều rượu thùng, hôm nay quả nhiên trên thân thể liền phản ứng, thật sự là vô dụng. Nghĩ đến ước chừng hôm nay còn muốn tẩy rửa mấy chục vò rượu dự phòng, nàng ngay cả rời giường đều cảm thấy thống khổ.

Nhưng mặc kệ như thế nào, vẫn phải rời giường, Phụ mẫu nàng mất sớm, rồi đi, chỉ có nàng có thể chiếu cố đệ đệ muội muội, nàng tuy rằng sắp qua tuổi hai mươi, là nữ tử lỡ thì, bất quá nàng đã chuẩn bị tâm lý, vì nuôi nấng mấy tiểu tử kia, kiếp này chỉ sợ khó có thể hôn phối. Ai muốn kết hôn với một người gần hai mươi, còn mang ba cái tiểu hài tử đâu? Càng đừng nói nàng nửa điểm đồ cưới cũng không có.

“Hôm nay muốn vận rượu vào thành, có thể mua chút vải dệt, Dur An quần áo đã cũ, Ngọc Tĩnh, Ngọc Lâm cũng đã lâu không có cái váy mới.” Nàng một bên tính toán chi tiêu, một bên nhanh chóng rời giường, đem chăn bông gấp tốt, chạy nhanh rửa mặt chải đầu.

Tuy rằng là mùa xuân, nhưng thời tiết sáng sớm vẫn lạnh, nàng mặc vào kiện áo khoác, đẩy cửa phòng đi ra ngoài. Mới vừa ra cửa phòng, nàng liền choáng váng.

Xa xa, bên suối kia, ba cái tiểu quý đã rời giường, chính là vây quanh..... Cái tên họ Diêm kia?

Nàng cá kinh, chạy nhanh bước tới, trong lòng buồn bực nên bị trời ở trên giường bởi vì cái gì sẽ ngồi ở bên kia? Nàng ngày hôm qua rõ ràng buộc thật sự chặt a!

“Các người đang làm cái gì?” Thanh âm của nàng hơi giận.

Vừa lúc bốn cái đầu cùng nhau nâng lên nhìn nàng, Diêm Cửu Giới không nói chuyện, chỉ dùng cặp mắt đen kìa của hắn xem xét nàng, ánh mắt mang chút buồn cười. Hôm nay sắc mặt nàng cũng không tốt, biểu cảm rõ ràng mang buồn bực, nhưng cố tình hắn lại cảm thấy bộ dạng nàng ngay cả tức giận đều thu vào mắt. Khi nàng trừng hắn nói chuyện, ánh mắt tròn như vậy, đôi con ngươi hắc bạch phân minh kia phá lệ hữu thần.

Ba cái tiểu quý ào ào mở miệng tranh nói –

“Đại tì, Diêm đại ca giúp người nâng cốc, bình đều tẩy tốt.” Thẩm Ngọc Tĩnh chạy nhanh báo cáo.

“Đúng vậy, tẩy thật sự sạch sẽ nha, ta có hỗ trợ!” Thẩm Dur An chạy nhanh tranh công.

“Là ta nói với hắn muốn tẩy vô rượu, đại tì, ta thực thông minh đi?” Thẩm Ngọc Lâm cũng theo tranh công.

Nhất thời sắc mặt Thẩm Lăng Phi một trận trắng lại một trận hồng, quả thực như là chưa biết chủ ý muốn phát giận hay là muốn lộ ra khuôn mặt tươi cười, thoạt nhìn có chút phá hủy hình tượng ngày thường trầm ổn trấn định của nàng.

“Các người toàn bộ đi rửa mặt chải đầu, làm việc của mình đi.” Thẩm Lăng Phi rốt cục có thể bình tĩnh mở miệng.

Ba cái tiểu quý tuân lệnh nhanh chóng tản ra, nhất thời chỉ còn lại có nàng cùng Diêm Cửu Giới hai người bốn mắt nhìn nhau.

“Ai..... Ai giúp người cởi bỏ dây thừng? Ta cảnh cáo người, không cần ý đồ lợi dụng đệ đệ muội muội ta, ai muốn đối với bọn họ bất lợi, ta đều sẽ không bỏ qua cho hắn.” Nàng trầm giọng nói, nghĩ đến đám tiểu quý này mới qua một đêm cư nhiên cùng hắn thân thiết như thế, còn kêu hắn “Diêm đại ca”, thật sự làm cho nàng cảm thấy không ổn.

Có lẽ là nàng bảo hộ bọn họ thái quá, cũng chưa làm cho bọn họ có cơ hội nếm trái, mới có thể như thế dễ dàng tin tưởng người xa lạ.

“Người không cần khẩn trương, bọn họ không dám cãi lại ý tứ của người, dây thừng là ta chính mình cởi bỏ. Tuy rằng người buộc thật sự chặt, nhưng ta ban ngày đều ngủ đủ, tự nhiên có thời gian giải dây thừng.” Diêm Cửu Giới buồn cười nói.

Nhìn đường cong thân thể buộc chặt của nàng khẽ thả lỏng, cư nhiên làm cho hắn có cảm giác thương tiếc. Hiển nhiên trọng trách trên người nàng quá nặng, nhiều năm nay đều miễn cưỡng bản thân gánh vác gánh nặng toàn gia sinh kế cùng trách nhiệm, cho nên luôn luôn thực khắc nghiệt yêu cầu chính mình.

“Kia..... Người thế nào không đào tẩu?” Nàng từ từ hỏi, bắt đầu cảm thấy chính mình có chút ngạc nhiên. Nhìn trên đất vô rượu tẩy tốt, điệp hảo chính tề, hẳn thật đúng là giúp nàng làm việc. “Người đừng tưởng lòng ta mềm sẽ thả người đi, thiếu tiền năm vô rượu kia, ta không thể tiêu sái như vậy.”

“Ta không muốn người không duyên cớ thả ta đi, ta nói rồi sẽ có tiền trả.” Diêm Cửu Giới đứng dậy, thân thủ lấy ra trên cổ một khối ngọc bội, đem tay nàng kéo qua, nhét vào trong tay. “Hay dùng nó cầm cố. Như vậy người không cần lo lắng?”

Nàng mở tay ra, nhìn trên tay có khối ngọc bội không nhỏ, trong lòng bàn tay còn có cảm giác được nó dư ôn, nghĩ đến ngọc bội vừa mới còn ở trong ngực hắn, bên tai lại hơi hơi nóng lên.

“Người..... Làm sao có thứ này?” Nàng ngẩng đầu hỏi hắn.

Nhìn trang phục của hắn, vật liệu may mặc dù không kém, nhưng tương đối giản dị, trên người không có vật phẩm dư thừa hoặc là chút hơi thờ phượng quý, mà hắn ngày hôm qua ngay cả nửa lượng bạc cũng chưa lấy ra, xem ra không phải người dư dả gì. Mà khối bạch ngọc này sắc màu ôn nhuận thông thấu, vừa thấy liền biết là ngọc thượng đẳng, không biết vì sao người như vậy sẽ có được một khối ngọc này.

“Là nương ta lưu lại, yên tâm, không phải ăn trộm.” Hắn trấn an nói.

Hắn hiểu được nàng là một vị cô nương như vậy, ở dưới tình huống gia cảnh không dư dả gì còn kiên trì không bán nhiều rượu, người có khí khái như thế này, ngọc bội giao trong tay nàng, so với cất trong nhà còn an toàn hơn.

“Kia đối với người khẳng định thực trân quý, như vậy,.....” Nàng do dự, vừa nghe đến là mẫu thân hắn lưu lại, lòng trắc ẩn liền nảy sinh, nàng thật sự không muốn lấy vật phẩm có ý nghĩa trân quý như thế đối với người khác, nhưng chẳng lẽ nàng thật có thể tiêu sái thả hắn đi?

“Muốn trả ta sao? Ta đây cũng không còn vật khác để cầm nha!” Hấn nhìn ra được nàng vì sao do dự, nhận thấy ở bên ngoài nàng giới giang, trong tâm cũng rất lương thiện. “Người liền lưu lại đi, chờ ta có tiền rồi nói sau. Nghe nói người hôm nay muốn chuyển rượu vào thành, ta giúp người. Sau đó ta phải về nhà một chuyến, trễ một chút sẽ về, ta cam đoan.”

Nàng do dự nhìn hấn, cuối cùng đành phải miễn cưỡng gật đầu.

Một lúc lâu sau, khi bọn họ nâng thùng chuyển đến thực quán trong thành, sau khi đẩy xe đứng ở cửa sau tửu lâu, nàng xem hấn chuyển vào rượu trọng lượng lớn lên xuống, không khỏi cảm thấy có người hỗ trợ thực sự bớt việc rất nhiều.

Thê lực Diêm Cửu Giới này không tồi, đáng người cũng thực khôi ngô, dọc theo đường đi đều là hấn phụ trách đẩy xe, nàng chỉ cần thông báo lộ trình là được rồi. Đến cửa sau tửu lâu, hấn cũng không cho nàng chuyển vào rượu, chính bản thân tự làm.

“Thẩm cô nương, người khi nào thì thành thân, thế nào không cho ta biết để uống rượu mừng?” Lão bản tửu lâu cũng đứng ở bên cạnh xem Diêm Cửu Giới chuyển rượu, sau đó đối với nàng trừng mắt nhìn.

Thẩm Lăng Phi sừng sốt một chút, lập tức hiểu ý tứ, mặt đỏ lên. Sau đó nàng phải tìm khí lực rất lớn mới có thể nghiêm mặt nói: “Hấn là người làm mới của ta.”

“Thì ra là thế, là ta hiểu lầm.” Lão bản cười không nói, hiển nhiên là có ý xấu của hấn.

Thẩm Lăng Phi nhất thời buồn bực, người này trong đầu có ý tưởng xấu xa gì đều hiện hết lên mặt, nàng cũng không muốn biết. Nhưng điều này cũng làm cho nàng lo lắng, nếu thực sự để cho Diêm Cửu Giới ở bên cạnh nàng, sợ là tránh không được người ta đủ loại phỏng đoán.

Rất xa Diêm Cửu Giới tựa hồ thấy được nàng úy khuất, cất vào bước lớn là đã đến nơi, đầu tiên là hướng nàng gật gật đầu. “Thẩm lão bản, tất cả đều chuyển tốt rồi. Còn có phản phó gì khác sao?”

Hấn thành kính cung kính làm cho nàng sừng sốt một chút, thế mới chậm rãi trả lời: “Không. .... Không có, người có thể đi làm chuyện của người.”

“Được.” Khi Diêm Cửu Giới xoay người còn trừng mắt nhìn lão bản tửu lâu một cái.

Ánh mắt trừng trừng kia làm lão bản sợ tới mức thiếu chút khụy chân, nhanh chóng thu hồi nụ cười không đứng đắn kia, cung kính đối với Thẩm Lăng Phi nói: “Như vậy tiền thưởng cuối tháng ta sẽ cùng ngài thanh toán.”

“Tốt, vậy ta đi trước.” Thẩm Lăng Phi kéo xe, trấn định đẩy xe đi.

Xa xa nhìn bóng lưng Diêm Cửu Giới đi ở phía trước, nàng có chút xuất thần. Nhìn thấy hấn vừa thay nàng giải vây, chắc là nghe được đối thoại giữa nàng cùng lão bản tửu lâu. Trong lòng nàng không khỏi có loại cảm giác khác thường, có cảm giác âm áp, được che chở an toàn.

Từ khi cha mẹ mất, nàng đã không còn cảm giác như vậy. Diêm Cửu Giới. .... Cái tên này chậm rãi lắng đọng lại trong lòng nàng, dần dần lên men.

Bạn đang đọc truyện *Tửu Cuồng* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 3

Diêm Cửu Giới mới bước vào phủ của mình, người gác cổng một mặt kích động hướng bên trong kêu: “Cửu gia đã về rồi! Gia đã trở lại!”

Hấn không để ý tới đám nô tài ngạc nhiên, thẳng tắp đi vào nội viện, trở lại khu phòng mình ở. Quả nhiên không bao lâu, tổng quản ngay khi được đám nô tài thông báo vội chạy tới.

“Cửu gia, ngài đã về rồi!” Tổng quản thở phào nhẹ nhõm, bộ dạng vô cùng an ủi.

“Niết Đông đâu?” Hấn ngồi xuống, bản thân đồ ly trà, miệng uống hai ba lần.

“Hạ hộ vệ? Vừa mới. .... Còn đây.” Tổng quản nhủ mảy, bởi vì không trả lời được mà buồn rầu.

Kỳ thực hành tung Hạ hộ vệ bọn họ cũng không phải có thể nắm giữ, bình thường hấn đều theo Cửu gia đi ra ngoài, nhưng khi không đi theo Cửu gia, thật đúng là không có người biết. Hạ Niết Đông quả thực là bôi đen sắc bóng dáng, không có ngoại nhân có thể lý giải, cũng chỉ có Cửu gia sai khiến được hấn,

“Quên đi, người đến nhà kho lấy chút bạc cho ta, ách, không cần ngân phiếu, ta muốn bảy mươi lăm đồng cùng bạc trắng, sau đó kêu phòng bếp làm cho ta con gà, chân giò gì đó, chuẩn bị một ít thức ăn, ta muốn mang đi.” Diêm Cửu Giới hạ lệnh, dự tính chuẩn bị cho tiểu nha đầu Thẩm gia kia chút

thịt,hắn cũng không muốn bên chân luôn theo cái nha đầu mãi nghĩ ăn thịt hắn.

“Đạ,tiểu nhân lập tức đi làm.” Tổng quản cung kính nói, lập tức lại nghĩ tới cái gì, sắc mặt nghiêm túc lên. “Gia, ngài hôm qua không trở về, hoàng thượng triệu ngài tiến cung, ta đã vào cung thông báo người ta nói gia mất tích, như vậy gia có phải nên vào cung một chuyến hay không?”

“Tìm ta tiến cung?Buổi sáng hôm nay còn tìm sao?” Diêm Cửu Giới hơi hơi nheo lại mắt, vẻ mặt vẫn lười biếng.

“Bẩm gia, không có.” Tổng quản nhanh chóng trả lời.

“Ân hừ, hiển nhiên không phải thực vội, đừng đề ý. Đi đi đi, ta muốn những thứ kia,nhanh đi làm cho ta.” Hắn nói xong đứng dậy, chuẩn bị đổi quần áo, đợi chút trở về Thẩm gia.

Hắn đứng dậy đổi quần áo tốt,khi đi ra phòng ngủ, Hạ Niết Đông đã ngồi ở trước bàn uống trà.

“Ngươi xuất hiện thật sự là không đúng thời điểm, hôm qua ta bị nhốt ở ngoài thành, trên người nửa lượng bạc cũng không có, thế nào không thấy ngươi xuất hiện?” Diêm Cửu Giới tức giận nói.

Hạ Niết Đông bên môi nổi lên một nụ cười đằng hoàng, “Ta có tần trách âm thầm bảo hộ ngươi, bắt quá,khi chờ ta xong việc quay đầu, ngươi đã bị trói ở trên giường. Bắt quá ngươi yên tâm, nếu ngươi rơi vào nhà xí,khi Thẩm cô nương không có biện pháp kéo ngươi, ta sẽ đi hỗ trợ.”

Hắn đều thấy được? Diêm Cửu Giới nghe vậy đột nhiên ngẩng đầu lên.

“Ngươi.....” Hắn cắn răng trừng mắt nhìn Hạ Niết Đông một cái. “Đã thấy được, không hiện thân hỗ trợ sao? Biết rõ trên người ta không bạc, còn khoanh tay đứng nhìn.”

“Khó có người dám đem Định vương gia trói thành bánh ú, ta cho ngươi hưởng thụ một chút lạc thú. Yên tâm,ta sẽ không đem chuyện ngươi bị dây thừng buộc đất đi nhà xí nói ra,miệng ta thực chặt.” Hạ Niết Đông nói còn nhin không được cười ha ha.

Ngay sau đó một cú lạc bay qua bên má Hạ Niết Đông, nếu hắn không tránh nhanh,khả năng đã bắn thẳng vào trong miệng hắn.

“Động thủ?” Hạ Niết Đông hảo ngoạn liếc hắn một cái, cảm thấy Diêm Cửu Giới thoát nhìn cùng bình thường không quá giống nhau. “Ngươi không phải thực có dịp được vui đùa sao? Xem ra cô nương này thực sự chinh được ngươi.”

Diêm Cửu Giới trừng hắn một cái, cái gì cũng không chịu lộ ra.

Ở vương phủ mọi người đều cho rằng Hạ Niết Đông là hộ vệ Diêm Cửu Giới, nhưng kỳ thực hai nam nhân này là bạn thân nhận thức nhiều năm. Nhiều năm trước Diêm Cửu Giới ở trên chiến trường cứu Hạ Niết Đông một mạng, từ đó về sau hắn thường xuyên xuất hiện ở bên người Diêm Cửu Giới,về sau theo Diêm Cửu Giới từ chiến trường hồi kinh, trải qua thâm kịch cửa nát nhà tan, Hạ Niết Đông sẽ không lại rời đi bên người hắn.

Hạ Niết Đông nói muốn báo ân cứu mạng, nhưng Diêm Cửu Giới biết, vài năm nay người muốn ám toán hắn nhiều lắm, Hạ Niết Đông cứu hắn số lần đã xa xa vượt qua hắn năm đó viện thủ chi trợ. Mà Hạ Niết Đông đến nay còn chưa có rời đi, chẳng lẽ là sợ ngày nào đó Định vương gia hắn thực sự bị người hại chết? Diêm Cửu Giới không biết, nhưng hắn thích bên người có vị bằng hữu, bằng không hắn ngay cả người nói tri kỷ nói cũng không có.

“Nghe nói hôm qua tiểu hoàng đế đi tìm ngươi? Tây bắc muốn nổi lên chiến sự?” Hạ Niết Đông thần sắc vừa động.

“Ân. Cùng chúng ta dự đoán không sai biệt lắm, cũng nên đến một chút tin tức, bằng không tiểu hoàng đế này thật đúng là không có tiến bộ gì.” Diêm Cửu Giới lạnh nhạt nói.

“Vậy ngươi muốn vào cung sao?”

“Còn không đến thời điểm nhúng tay,sáng sớm hôm nay không có tìm đến, có thể thấy được tình huống chưa nguy cấp, lâm trận nói sau. Về phần binh khí, khả năng ngươi nên chú ý nhiều. Ta hoài nghi khi lâm trận trong triều khẳng định có người lên, chiến tranh là thời cơ thăng quan phát tài tốt, những người đó sẽ không bỏ qua.” Diêm Cửu Giới hừ lạnh.

“Không thành vấn đề, ta có thể xử lý. Cần ta cùng ngươi về Thẩm gia sao?” Hạ Niết Đông vừa nói vừa cười.

Diêm Cửu Giới một quyền huy qua, kham kham theo hắn chớp mũi đảo qua. Hoàn hảo Hạ Niết Đông lẩn mất nhanh, bằng không mũi thẳng khả năng muốn chặt đứt.

Đang lúc hai cái đại nam nhân chuẩn bị luyện quyền cước, tổng quản từ bên ngoài vào. “Cửu gia, ngài muốn mấy thứ kia đã chuẩn bị tốt.”

Diêm Cửu Giới lập tức thu hồi quyền cước, buông tha việc tiếp tục truy đánh Hạ Niết Đông, tiếp nhận cái làn trong tay tổng quản. “Ta đi đây.”

“Cửu gia,vạn nhất trong cung lại đến tìm, tiểu nhân nên trả lời thế nào?” Tổng quản nhanh đuổi theo hỏi.

“Tùy ngươi thích trả lời thế nào đều được, tóm lại gia ta hôm nay không rảnh tiến cung.” Diêm Cửu Giới tùy ý vẩy vẩy tay, người đã cất bước đi rồi.

Diêm Cửu Giới xuyên qua rừng hoa đào,khi đến căn nhà cỏ của Thẩm gia ở bên dòng suối, chỉ có lão nhị Thẩm gia Ngọc Tinh đứng ở trong viện sỏi

nặng làm đồ ăn.

“Diêm đại ca, người đã về rồi?” Thẩm Ngọc Tinh bưng bình giống như cùng hân rất quen thuộc chào hỏi.

“Ta trên đường mang theo vài thứ cho các người, hy vọng hợp khẩu vị mọi người.” Diêm Cửu Giới cũng không keo kiệt tươi cười đáp lại, vừa nói vừa đem cái làn trong tay đưa cho nàng.

Tay nàng vừa tiếp nhận, không kịp chờ liền mở làn ra. “Chân gà? Chân giò? Sườn? Nha, thật phong phú nha! Diêm đại ca trong nhà đi thấp hương sao? Thế nào nhiều thứ tốt như vậy?”

Diêm Cửu Giới cười cười, nếu như vậy nghĩa là trong nhà cúng bái, vậy trong phủ hân đại khái mỗi ngày đều cúng. “Đại ti người đâu?”

“Đại ti ở trong phòng rượu, hiện tại ta đã trưởng thành, nấu cơm đều là ta phụ trách, đại ti chỉ cần chuyên tâm nhường rượu.” Thẩm Ngọc Tinh cười nói, nghĩ đến đồ ăn trong tay, tươi cười nhìn không được càng xán lạn. “Đư An cùng Ngọc Lâm đi học, đợi chút trở về khẳng định vui vẻ muốn chết.”

Nhà bọn họ đã lâu không biết vị thịt, bình thường đều thật lâu mới mua một lần thịt ăn, nào có giống như vậy, vừa có gà vừa có lợn, quả thực giống như mừng năm mới.

“Như vậy a, vậy cơm trưa liền phiền toái người.” Diêm Cửu Giới cười cười. “Ta đi giúp đại ti người làm việc.” Hân nói liền hướng gian nhà cô làm phòng rượu đi đến.

Còn chưa đi vào rượu phòng, hân đã cảm giác được một cỗ hơi nóng vào người. Vừa vào cửa, nhìn thấy Thẩm Lăng Phi ngồi trước đại tào cố gắng tạo gió, mái tóc nguyên bản sơ cần thận có chút hỗn loạn, trên má trắng nõn còn có chút khói bụi không cần thận dính trên.

Hân thấy trên mặt nàng khói bụi cùng hỗn loạn, nhưng lại cảm thấy nàng mang chút ngốc nghếch, bộ dáng kia cực kỳ đáng yêu, làm cho hân muốn chạy qua sờ sờ đầu nàng, sờ mặt nàng nữa. Còn có mỗi nàng, lúc này xem ra hồng nộn như vậy, làm cho người ta muốn kiểm tra, xem có phải mềm mại như thế hay không.

Bất quá hân nếu thực xúc động làm như vậy, chỉ sợ sẽ bị nàng trực tiếp đá ra khỏi nhà, về sau rốt cuộc không cơ hội nhìn thấy nàng. Cho nên vẫn là hoàn hồn đi! Diêm Cửu Giới hân tuy cái có tiếng cuồng nhân, không để ý bất cứ ai, nhưng đối mặt cô nương này, hân cũng không dám lơ đãng.

“Lòng hấp này chung cất cái gì?” Hân nhìn không được mở miệng hỏi.

Thẩm Lăng Phi không phát hiện hân đến, bỗng nhiên nghe được thanh âm bị phát hoảng. “Người. .... Thực sự đã trở lại?”

“Chẳng lẽ người nghĩ rằng ta sẽ đào tẩu? Vậy người còn thả ta đi?” Diêm Cửu Giới đối với phản ứng kinh ngạc của nàng cảm thấy buồn cười.

Mày nàng nhăn lại. “Bảy mươi lăm đồng không là gì với những kẻ giàu có, ta không biết ngọc bội của mẹ người đối với người mà nói có đáng giá từng này tiền hay không.”

“Ta nếu không trở về, người sẽ đem ngọc bội bán sao?” Hân hỏi lại.

Thẩm Lăng Phi nghe lời này mày lại nhíu lại. “Cho nên ta mới không nghĩ thu ngọc bội của người, bán đi ngọc bội ta sẽ tâm thần bất an, nhưng không bán ta lại nuôi không nổi nhà mình, nhường rượu cũng cần tiền vốn, mua vật liệu tương đối cần tiền, người xem, bao gạo này phải mất mấy đồng mới mua được. Cho nên người đây là khó xử ta!” Nàng nhìn không được khiển trách hân vài câu.

“Vậy thật sự xin lỗi, Thẩm cô nương, ta thấy ta nên nhanh chóng đem bạc trả lại người, để tránh người khó xử.” Hân nói lấy ra một túi bạc, bỏ vào trong tay nàng. “Người đếm một chút, ta đến giúp người thôi lửa.”

Thẩm Lăng Phi nhìn túi tiền trong tay tiền túi, kinh ngạc liếc hân một cái, sau đó thật sự mở ra tiền túi, bắt đầu đếm tiền. Quả nhiên đếm đủ là bảy mươi lăm đồng không có sai. Nàng cất tốt tiền túi, lập tức lấy ra ngọc bội trong lòng muốn trả hân.

Nhưng Diêm Cửu Giới cũng không thu hồi lại. “Ta còn nợ người, chưa có người bồi người, chờ ta làm việc đủ, người trả lại ta đi!”

“Nhưng thứ này trân trọng như vậy, ta sợ đánh mất, như vậy ta thực khó xử.” Nàng lại vờn tay ra.

Lúc này hân tiếp nhận ngọc bội kia, nhưng cũng đứng dững dững ở trước mặt nàng, đem ngọc bội đeo lên cổ nàng. “Như vậy sẽ không sợ đánh mất, không phải sao?”

Hân lui ra phía sau một bước thường thức, cảm giác được ngọc bội làm bạn chính mình nhiều năm tựa vào trước ngực nàng, liền có cảm giác thỏa mãn. Mỗi lần nhìn đến thân mình bé nhỏ của nàng làm việc, phòng phất có ý chí vô cùng lớn, dựa vào tín niệm cứng như sắt thép của nàng, nghiêm túc làm việc dưỡng gia đình, hân liền cảm thấy muốn thay nàng làm chút gì.

“Này. ....” Mặt nàng hơi hơi phỉếm hồng, hành động này giống như tình nhân tặng vật đính ước, làm cho đầu óc nàng không khỏi hiểu lầm đi.

Bất quá Diêm Cửu Giới đã ngồi trở về thổi lửa, căn bản không nhìn nàng. Nàng do dự một chút, đành phải tạm thời nhận.

“Không phải muốn nhường rượu sao?” Diêm Cửu Giới quay đầu hỏi.

“Người hiện tại làm chính là những rượu bước đầu tiên a, hấp gạo. Chờ gạo hấp chín, liền đổ ở trên bàn bên kia, không ngừng mà lật tới lật lui, để gạo cấp quán lạnh. Sau đó trộn đều hỗn hợp mặt rượu, cho vào thùng đậy kín để lên men năm ngày, lại thêm nước điều hòa, đậy kín, cuối cùng lại dùng phương pháp chưng nấu, mới có thể lấy ra chút ít rượu. ....”

“Đợi chút, thế nào phức tạp như vậy?” Diêm Cửu Giới nghe đến đầu chàng váng não phình lên. “Sau đó có thể uống? Người là như vậy những ra đào hoa túy sao? Hoa đào còn chưa có nở, hiện tại liền những, hoa đào từ đâu mà dùng?”

“Chưng nấu trích rượu còn phải nhập điều cất chứa mấy tháng, chờ hoa đào nở, phải hái hoa đào, phối hợp nhiều loại hương liệu chế biến. Tiếp theo đem hương liệu chế biến tốt đậy kín, chôn xuống đất khoảng vài tháng, cuối cùng mới lấy ra, lọc ra rượu đào hoa, kết hợp cùng rượu gạo đã chưng cất tốt từ trước, còn có một ít hương liệu, thế này mới có thể chế thành đào hoa túy. Đây vẫn là nói giản lược, nếu muốn nói tỉ mỉ, trong lúc nhất thời nói không rõ ràng.” Nàng kiều khích liếc hắt một cái.

Hắn bị nàng trừng hơi giận hờn. “Được rồi, là ta không tốt, ta hiện tại biết đào hoa túy có bao nhiêu khó những, một hơi uống hết năm vò, chẳng trách người tức giận.”

“Ta tức giận không chỉ là vì đào hoa túy khó những, còn bởi vì người dính vào có khả năng ảnh hưởng đến danh dự của ta, nếu không phải ta còn có tồn kho, vậy ước hạn cấp cho thương gia rượu không phải giao không ra sao?” Nàng đợi đến cơ hội nói hắt hai câu, nam nhân này thực sự xằng bậy, không bán hắt liền trộm uống, quả thực giống cái oa nhi.

“Được rồi, ta không phải đang bồi tội sao?” Hắn nhìn nàng thuần thực đem gạo chưng tốt quán lạnh, nhìn không được tò mò hỏi: “Người những rượu đã bao nhiêu năm? Học công phu từ ai?”

“Ta nghĩ. .... Tính tính cũng đến năm năm. Cha ta vốn là một huyện lệnh nhỏ, tuy là vị quan thanh liêm, nhưng cũng không có gì trở ngại. Nhưng sau khi cha mẹ ta song song qua đời, để lại ba cái đệ muội, lúc ấy Dư An cũng mới ba tuổi. Bởi vì nhà mẹ đẻ mẫu thân ta làm những rượu, trước khi xuất giá đều ở nhà hỗ trợ, cho nên đối với kỹ thuật những rượu rất quen thuộc, sau khi cha ta bệnh, nương dạy ta phương pháp những rượu sau cũng theo đi, từ đó về sau ta dùng bản sự này nuôi ba cái đệ muội.”

Khi nàng nói chuyện bên môi hàm một chút tươi cười bình tĩnh, nhàn nhạt, không biết tại sao, nụ cười kia lại làm cho hắn cảm thấy phiền muộn, làm cho hắn cảm thấy xót xa. Nữ tử này đối mặt với gánh nặng trầm trọng với sinh mệnh mình, cũng dùng loại cười nhợt nhạt này đối mặt sao? Cho nên trên người nàng mới có thể có loại khí chất có thể ổn định lòng người bình tĩnh sao? Bởi vì như thế, khi hắn ở bên người nàng mới có thể cảm giác được so với bình thường đều an tường sao?

“Người. .... Không phiền lụy sao?” Hắn ngữ điệu nói rất nhẹ.

Nàng sững sốt, sau đó lộ ra một chút cười khổ. “Có đôi khi không chấp nhận được người luôn luôn nhìn sau này, khi sức lực chỉ đủ đi về phía trước, sẽ không cần đem tâm thần hao phí ở quá khứ. Ta không dám quay đầu, không dám nghĩ có mệt hay không, sợ suy nghĩ bước đi không nổi nữa. Tựa như đi một con đường dài, không dám tùy tiện ngủ, sợ vừa ngồi xuống, đứng dậy liền thấy mềm chân, không có cách nào khác là tiếp tục đi.”

Khi một người sức lực chỉ đủ đi về phía trước, sẽ không cần đem tâm thần hao phí ở quá khứ?

Những lời này trong lúc vô tình đâm vào tâm của hắn tâm.

Như vậy hắn bởi vì phía trước không có mục tiêu, cho nên mới không thoát khỏi quá khứ sao? Nói cách khác, hắn có nhiều thời gian nhớ lại, cho nên đã qua nhiều năm như vậy, ảo mộng của hắn thỉnh thoảng còn xâm nhập từng thời điểm hắn thanh tỉnh?

Hắn lâm vào trầm tư, mà nàng quay đầu nhìn hắn, nhìn đến trên mặt hắn hiện lên chua xót cùng dày đặc sầu bi, bầu không khí tịch liêu kia chính là thứ lúc trước nàng bị hắn hấp dẫn. Diêm Cửu Giới này nhìn như sang sáng, nhưng trong lúc vô tình sẽ tán mát ra một loại cô tịch cực kì thâm trầm.

“Ta nói xong chuyện nhà ta, vậy còn người? Người đến đây làm việc, người trong nhà không ý kiến?” Nàng nhẹ giọng hỏi, kỳ thực đối với hắn cảm thấy tò mò, lại không tiện trực tiếp hỏi. Kỳ thực nàng càng muốn biết, là cái gì làm cho hắn lộ ra ánh mắt như vậy, là cái gì làm cho hắn đem ưu sầu chôn sâu như vậy?

“Ta không có người nhà.” Hắn chậm rãi mở miệng, “Ta tròn mười tám tuổi liền đi tòng quân, năm năm trước từ đông bắc trở về, người nhà chết vào một hồi hoả hoạn. Cha ta, ta nương, đại ca ta, nhị ca, còn có. .... Đại tẩu.”

“Người với đại tẩu người cảm tình tốt lắm?” Chú ý tới hắn nói đến hai chữ “đại tẩu”, âm điệu cùng phía trước không lớn, điều này làm cho nàng miễn cảm nhìn hắt một cái.

Thân mình hắn cứng đờ, trầm mặc thật lâu, lâu đến mức nàng hoài nghi hắn không dự tính trả lời, nhưng mà hắn vẫn mở miệng.

“Là bạn hồi nhỏ, nàng. .... Thời điểm qua đời còn thực trẻ.” Hắn nói đến đây như là khó nhịn nhớ tới chuyện cũ, đột nhiên đứng dậy. “Tốt lắm, người nói không sai, chúng ta không nên tốn nhiều thời gian đi nhớ lại quá khứ, bằng không đường trước mắt sẽ đi không được.”

“Diêm Cửu Giới. ....” Nàng xuất phát từ bản năng kêu.

Nàng muốn nói gì, muốn làm chút gì xóa đi chua xót trong mắt hắn, nhưng phát hiện chính mình như thế vô năng, ngay cả an ủi một người đều làm không xong. Xem ra hắn muốn nói chỉ có như vậy, nàng vẫn là đừng làm cho hắn hồi tưởng lại chuyện cũ không tốt mới đúng.

Nàng không thể tưởng tượng, nếu đệ đệ muội muội đều đi theo cha mẹ, trong nhà chỉ còn lại một mình nàng, nàng có dũng khí chống đỡ tiếp hay không. Cho nên Diêm Cửu Giới khổ, nàng có thể tưởng tượng được.

“Đúng rồi, ta trước đó không lâu mới nường một loại rượu mới khá ngon, hẳn là có thể uống. Người đã là cái đại tửu quý, đến giúp ta nếm thử đi!” Nàng đứng dậy.

“Muốn uống rượu? Kia đương nhiên không thành vấn đề.” Diêm Cửu Giới trên mặt lo lắng nháy mắt biến mất, hồi phục bộ dạng ngày thường. “Nói đến chuyện uống rượu này, hẳn ta thật chính xác. Mấy năm nay rượu ta uống qua không có mấy ngàn cũng có mấy trăm vò, để ta giúp người kiểm định.”

“Vây đợi chút, ta trước thêm cùi lừa.” Nàng khuyên thân đem táo lí chất thêm đầy, thế này mới đưa hẳn ra phòng rượu, đến hầm rượu chuyên môn chứa đựng rượu đi.

Ở trong hầm rượu một vòng, nàng mới từ góc chuyển ra một vò rượu đầy bụi. Diêm Cửu Giới thấy nàng hết sức di chuyển, thân thủ lập tức tiếp nhận. Hẳn một tay ôm lấy vò rượu, nàng vạch bỏ giấy dán, nhất thời hương rượu tràn bốn phía.

“Ân, ngửi thấy cũng không tệ, may mắn không toan điếu.” Nàng mang tới thìa rượu, múc một thìa lên, nhẹ nhàng xuyết một ngụm. “Người nếm thử?”

Diêm Cửu Giới từ thìa rượu trong tay nàng, cứ như vậy khom người uống rượu trong thìa rượu. “A, rượu ngon! Rượu này miên nhu cam liệt, vào miệng thật ngọt, lạc khẩu miên, mùi hương khá kích thích, rượu ngon.”

“Thật vậy chăng?” Nàng kinh hi hoi, trên mặt nở rộ ra lúm đồng tiền xinh đẹp.

Hắn cúi người, nhìn nụ cười của nàng lại cảm thấy say. Hẳn uống rượu không làm cho hẳn say, nhưng tươi cười của nàng lại làm cho hẳn say. Nếu hẳn đủ thành thực, sẽ thừa nhận, hẳn sở dĩ cứng rắn muốn ở bên cạnh làm việc bồi thường, chẳng phải bởi vì hẳn là cái người thành thật, không muốn chiếm tiện nghi, mà bởi vì hẳn muốn thường thường nhìn đến nàng, muốn nhiều lần ở bên người nàng.

Nàng có loại khí chất trầm tĩnh, chỉ cần ở bên người nàng, nhìn thấy nụ cười dịu dàng kia, tâm hẳn sẽ xao động mất bình tĩnh. Phảng phất ảo mộng cùng đau khổ từng có đều tìm không thấy tung tích, phảng phất hẳn có thể thoát khỏi lo lắng, bình tĩnh hưởng thụ thanh tĩnh.

Hẳn thật muốn biết, vào ban đêm những khi không thể ngủ, nếu có nàng làm bạn, ảo mộng có thể không đến hay không?

Lại nghĩ ý nghĩ của bản thân quả thực giống đang đồ tể, khi cảm thấy có chút thẹn thùng, nàng mở miệng nói chuyện.

“Người nói chỉ có đào hoa túy có thể làm người say, người. .... Buổi tối có phải ngủ không tốt hay không?” Nàng nghĩ tới hẳn vì người nhà chết trong biển lửa, nghĩ tới âm ảnh trong đáy mắt hẳn, nghĩ tới bộ dạng hẳn liêu lĩnh ngã say vào hầm rượu này, bỗng nhiên cảm thấy mềm lòng.

Đau khổ của hẳn có phải rất trầm trọng hay không, trầm trọng đến mức làm hẳn không thể thừa nhận, cho nên mới muốn ở trong rượu tìm kiếm bình tĩnh? Mới có thể ngã say vào hầm rượu của nàng như vậy?

“Ta ngủ không nhiều lắm.” Hẳn không phủ nhận cũng không chứng thực điều nàng đoán.

“Vò rượu này cũng đã mở, ta cũng không muốn bán, vậy cho người đi! Nhưng thời điểm người làm việc không cho uống, bằng không ta sẽ đem người trói lại nha!” Nàng cố ý cảnh cáo hẳn.

“Ha ha ha, chỉ cần đừng dùng dây thừng dắt ta đi nhà xí, như thế nào đều có thể.” Hẳn chế nhạo nói.

Đáp lại của nàng là trừng hẳn một cái. “Không có thời gian với người tranh cãi, gạo sắp chửng chín, ta phải đi xử lý.”

Hẳn không có đáp lời, chính là ngoan ngoãn đi theo. Hẳn biết, vò rượu này là ôn nhu của nàng, là an ủi của nàng. Hẳn biết. Nữ tử này không chỉ kiên cường, còn thực ôn nhu.

Diêm Cửu Giới dựa vào thái độ hiền hòa hảo sảng của hẳn, cùng mỹ thực thịnh soạn mang đến chinh phục nhóm tiểu quý Thảm gia. Mà thái độ làm việc của hẳn cũng tốt, cũng chinh phục được tâm Thảm Lăng Phi.

Một tháng này, hẳn cơ hồ mỗi ngày đến Thảm gia báo danh, nếu Thảm Lăng Phi làm việc nặng mà không đợi hẳn, hẳn liền đối với nàng nhũn mảy, bày sắc mặt. Khiến cho nàng hoài nghi lên, rốt cuộc ai mới là lão bản.

Bất quá đó phương thức bá đạo của hẳn, lại làm cho nàng cảm thấy uất ức, một tháng này, nàng thực sự thoải mái rất nhiều. Kỳ thực công việc nường rượu không thể thiếu việc nặng, thùng rượu đều lớn như vậy, có đôi khi bên trong đầy gạo hoặc rượu, sức nặng tương đối kinh người, bằng nàng một cái thiếu nữ tử, nếu mọi chuyện chính mình làm, thật sự là vạn phần cố hết sức, mà hiện tại những việc đó đều rơi trên người hẳn.

Nhưng hôm nay không biết tại sao, nửa buổi sáng đều trôi qua, vẫn không thấy người kia xuất hiện. Nàng hôm nay chuẩn bị đem thùng rượu tẩy tốt cảm vật dụng chung nấu gạo đi ra, di chuyển thùng rượu chính là chuyện cố hết sức. Mấy ngày nay nàng đều bị hẳn nuông chiều hồng rồi, việc gì cũng chưa ở làm, khiến cho trước mắt khi hẳn không có, nàng lại cảm thấy tiền thoái lưỡng nan.

“Như vậy cũng không tốt, Diêm Cửu Giới về sau phải rời đi, ta cuối cùng không thể dựa vào hẳn cả đời đi?”

Thẩm Lăng Phi hai tay chống thắt lưng, trừng mắt nhìn thùng rượu lớn nhỏ dựa vào tường kia, quyết định bỏ qua cảm giác chua xót khi nghĩ đến hân phối rời khỏi kia.

Nàng lo lắng một chút, bởi vì muốn dùng là hai thùng rượu ở dưới, nhưng nàng lại không nghĩ đem thùng rượu ở trên chuyển xuống dưới, cho nên quyết định đầu cơ trục lợi, một bên đỡ rượu thùng ở trên, một bên đem thùng rượu ở dưới rút ra. Nhưng nói thì dễ dàng, làm thì khó khăn, rất nhanh nàng liền phát hiện chính mình bị nhốt. Tay đỡ thùng rượu trên rất mỏi, mà thùng rượu phía dưới lại nặng như vậy, nàng căn bản không thể thuận lợi rút ra.

Nhưng là làm sao bây giờ đây?

Trước mắt nàng là đám lao phải theo lao, trong nhà chỉ còn một mình nàng, Ngọc Tinh đưa ra ngoài mua đồ ăn, hai đứa nhỏ đang đi học, cũng không ở nhà. Nàng buông tay cũng không được, tiếp tục như thế cũng không thành, quả thực muốn khóc. Thảm hại hơn là còn không thể khóc, bởi vì khóc còn không có tay có thể lau nước mắt, vụn nhất nước mắt rơi tứ tung chẳng phải là càng chật vật?

“Diêm Cửu Giới, vì sao ngươi sớm không ở trẻ không ở, cố tình hiện tại không ở? Ai tới cứu ta nha?” Cái trán nàng đã chảy ra mồ hôi, tay đỡ thùng rượu mỏi đến mức, nếu thực sự không có người tới cứu nàng, nàng cũng chỉ có thể buông tay.

Mà nàng tưởng tượng đến, sau khi vừa buông tay, hai cái thùng rượu này khẳng định toàn bộ sẽ sụp xuống dưới, đến lúc đó không bị đè nặng chết đã là nàng may mắn.

“Chẳng lẽ chết sớm chết muộn đều phải chết sao?” Nàng khổ mặt, đang chuẩn bị cắn răng buông tay, khi muốn mau chóng ngã, một tiếng hô nam nhân đánh gãy nàng.

“Thẩm Lăng Phi, ngươi đang làm cái gì?” Diêm Cửu Giới mới bước vào phòng thưởng rượu, đã bị một màn trước mắt làm sợ tới mức đổ mồ hôi lạnh.

Nữ nhân này vì sao làm chuyện ngu xuẩn? Nếu hân đến chậm một bước, nàng chẳng phải là bị thùng rượu đổ chôn sống?

“Diêm Cửu Giới, trời ạ, cảm ơn trời đất, ngươi đã đến rồi.” Nàng cảm động thiếu chút khóc ra.

“Ngươi đừng động, bảo trì tư thế này đừng nhúc nhích, ta nâng đỡ thùng này chuyển xuống dưới.” Hân bị nàng dọa đến, nhanh chóng tiến lên, dè dặt cẩn trọng bắt đầu nghĩ biện pháp giải cứu nàng khỏi khổ cảnh này.

“Ngươi cẩn thận một chút, nếu thực sự muốn sụp, ngươi muốn khiêu.....” Nàng mới nói một nửa, cũng không biết là hân động tác rất lớn, vẫn là tay nàng chống đỡ không được, bức tường bằng thùng rượu bắt đầu buông lỏng, khoảng cách cái thùng rượu có chút khá lớn này đổ khá nhanh, rơi xuống dưới.

Ánh lửa khẽ chớp, bên tai của nàng toàn là tạp âm thùng rượu lăn lộn ừ ừ, đầu óc đã trống rỗng. Nàng bị gục ở trong hoảng hốt, cả người dựa vào một bức tường khác, né tránh đại bộ phận thùng rượu va chạm.

Dù vậy, nàng vẫn là bị tình hình thảm thiết này làm chấn động choáng váng đầu. Đợi khi thùng rượu không lăn lộn nữa, tất cả đều lăn xuống dưới, nàng mới rên rỉ mở mắt!

Một mảnh bữa bãi.

“Ngươi không sao chứ?” Thanh âm Diêm Cửu Giới ở phía sau nàng vang lên, thanh âm kia giống như cần răng mà nói.

“Giống như không sao cả, ngươi thì sao?” Nàng bỗng nhiên hiểu được, nàng sờ đi không sao cả nguyên nhân là vừa mới có bức tường thịt bảo vệ nàng, mà bức tường kia chính là Diêm Cửu Giới. Hân không chỉ ở thời khắc nguy cấp đem nàng đẩy ra, còn đem nàng hộ tiến trong lòng, thay nàng hứng chịu mọi nguy hiểm đánh tới.

“Àn..... Ít nhất còn sống.” Hân miễn cưỡng bày ra một nụ cười.

Nàng khẩn trương xoay người, nhìn đến trên lưng hân còn áp một cái thùng rượu lớn, nàng khẩn trương nhảy dựng lên, chạy nhanh nâng thùng chuyển đi “Nha, mau đứng lên, ta kiểm tra xem. Ngươi bị đâm không nhẹ, xương cốt có bị gãy hay không?”

Nàng kéo y phục hân, một đôi tay bận kiểm tra thân mình hân, lúc này cũng tránh không được nam nữ chi ngại. Hoàn hảo trừ bỏ phía sau có ứ thanh bên ngoài, xương cốt hân là không sao.

“Cũng không có việc gì, nhiều lắm đau nhức hai ngày thôi, không cần lo lắng.” Hân vuốt thân vuốt hai tay, hướng nàng cười nói.

“Tay ngươi đổ máu!” Nàng thấy được tay áo hân rách ra một đạo khâu, mặt trên có một cái lỗ hồng dài đến tam tấc, mặc dù không sâu, nhưng còn chảy máu. “Còn nói không có gì? Đều chảy máu, ngươi ngu ngốc này!”

Hai tay nàng nắm giữ cánh tay hân, khăn trương kiểm tra lỗ hồng kinh người, nước mắt liền như vậy rơi xuống. Lo lắng cùng sợ hãi, lúc này hóa thành nước mắt. Nghĩ đến tình huống kinh hồn mới vừa nãy, nếu hân thực sự xảy ra chuyện, nàng thật sự không biết nên đối mặt điều ngoài ý muốn này thế nào.

Mấy ngày nay nay, cùng hân ở chung, bất tri bất giác lại đối với nàng trọng yếu như thế. Bởi vì đồng dạng mất đi người nhà, bởi vì đồng dạng không hề muốn quay đầu gặp được, nàng cảm giác phảng phất hơn người bằng hữu, khiến nàng ngày thường vui vẻ cùng dựa vào nhiều hơn. Nàng sớm đem hân



trở thành người nhà mà đối đãi, thế nào có biện pháp chấp nhận hẳn vì nàng mà bị thương, thậm chí không cần thận sẽ mất mạng đâu!

“Lăng Phi, ngươi khóc? Không. .... Ta không sao, thực sự, chỉ là chút tiểu thương.” Nhìn thấy nước mắt nàng, hẳn cư nhiên chân tay luống cuống lên.

Một cái đại nam nhân không sợ trời không sợ đất, khi ở triều đình gây sóng gió, có vài mạng người mất trong tay, hẳn cũng không chớp mắt, mà hiện nay cư nhiên bị nước mắt một cái tiểu nữ tử đã bại.

“Ta thực sự bị ngươi hù chết, vạn nhất ngươi. .... Vạn nhất ngươi chết làm sao bây giờ?” Nàng mân miệng, nước mắt ở trên mặt chảy xuống thành hai dòng sông nhỏ, bình tĩnh ngày thường của nàng đã biến mất không còn sót lại chút gì.

Hắn kinh ngạc mở rộng ánh mắt ra nhìn nàng, ánh mắt rốt cuộc không thể di chuyển. Nàng không phải sợ hãi tình cảnh chính mình, nàng khóc là vì hẳn?

Vừa lúc có một loại cảm nhận rất nhỏ ôn nhu quay quanh hắn, cổ họng hắn dường như cứng lại, nói không ra lời.

Rất nhiều người đều muốn từ trên người hắn muốn cái gì, nhưng rất ít người sẽ trước vì hắn suy nghĩ, nghĩ hắn muốn cái gì. Mà tiểu nữ tử này mới quen biết không lâu, nhưng lại thật tình đợi hắn, quan tâm hắn như thế. Đối với người khác mà nói điều này có lẽ không có gì, nhưng đối với Diêm Cửu Giới thường coi sinh mệnh lạnh bạc mà nói, là ôn nhu khó có được.

Vốn hắn còn đang tức giận nàng đem chính mình đặt trong nguy hiểm, không nghĩ tới nước mắt nàng lập tức dập tắt cơn tức của hắn, làm trái tim không chỉ mềm đi, còn đập nhanh lên. Khi nàng như vậy ngửa đầu nhìn hắn, trong mắt chỉ có hắn, nguyên bản tất cả nhu tình đè nén xuống lúc này lại mở ra.

“Lăng Phi.” Hắn rốt cuộc có thể mở miệng, trong tiếng nói khàn khàn đầy thỏa mãn ôn nhu. Hắn thân thủ lau đi lệ bên má nàng, bàn tay thô ráp kia khẽ nâng lên mặt nàng.

Nàng ngừng khóc, dương mâu tiến vào trong đôi mắt nóng cháy của hắn, rốt cuộc không thể dời đi.

Sau đó hắn thờ dài, khi nàng không kịp hỏi hắn vì sao thờ dài, môi hắn phủ trên của nàng, ngăn chặn bên môi nàng thờ dốc.

Nàng hơi hơi mở to mắt, không biết làm sao đứng thẳng bất động. Thẳng đến khi hắn ôn nhu vuốt ve đôi môi nàng, nàng mới dần dần thả lỏng, dần dần bị hắn kéo vào trong tiếp xúc ấm áp.

Đôi mắt nàng dần dần buông xuống.

Môi nàng cũng dần dần nóng rực.

Người hắn ấm lòng nàng, nụ hôn của hắn làm nóng người nàng, mà bóng dáng hắn tràn đầy trong đôi mắt đã nhắm lại của nàng, đồ đầy tâm tư nàng.

Người của hắn làm nàng say rượu, mà nụ hôn của hắn làm say hồn nàng.

Bạn đang đọc truyện *Tửu Cường* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 4

Từ ngày đó phát sinh chuyện thùng rượu sụp xuống ngoài ý muốn, mỗi lần ánh mắt Thẩm Lăng Phi cùng Diêm Cửu Giới gặp nhau, hai người liền nhịn không được nhớ tới việc ngoài ý muốn kia, còn có theo ngoài ý muốn mà thân mật.

Nàng luyện tập thật nhiều lần, rốt cuộc có thể không đổ mặt. Mà hắn lại càng ngày càng thói quen dùng loại ánh mắt giữ lấy này nhìn nàng, dường như việc nàng ở bên người hắn là đương nhiên.

Ngày đó vết thương của Diêm Cửu Giới bị nàng quấn thật sự kín, làm hắn sau khi trở lại vương phủ còn bị một đám nô tài ngạc nhiên ép buộc thật lâu. Cách ngày hắn liền đem băng quấn vết thương bỏ đi, nô tài trong nhà đối với hắn nửa điểm biện pháp cũng không có, nhưng hắn vừa đến Thẩm gia lập tức bị báo ứng.

Thẩm Lăng Phi mâu sáng khiến trách nhìn miệng vết thương của hắn, sau đó một câu cũng chưa nói, liền hướng hắn ngoắc ngoắc ngón tay, hắn chỉ phải ngoan ngoãn đuổi kịp, làm cho nàng đem cánh tay hắn quấn thành chân giò hun khói.

Thẩm Lăng Phi đã sắp biến thành bà quản gia nhỏ của hắn.

Tựa như hiện tại, hai người vạn nhất xe rượu đến trong thành, đến cửa sau Vạn Thông tửu lâu dỡ hàng, nàng còn lái nhai –

“Thương thế của ngươi còn chưa có tốt, ta kêu ngươi đợi ở nhà lại không chịu, hiện tại ngươi còn muốn chuyển vô rượu?” Hai tay nàng chống thất lưng, lộ ra dáng vẻ cộc mẽ hung dữ trừng hắn.

“Ngươi không phải nói cộc sinh ý này rất trọng yếu sao? Vạn Thông này là tửu lâu lớn, nếu có thể liên tục cùng ngươi mua rượu, về sau sẽ không cần chạy nhiều gia điểm như vậy đưa rượu, ta không theo tới, thế nào thành?” Diêm Cửu Giới phản bác thật sự đương nhiên.

“Trước kia khi không có ngươi, bản thân ta cũng đều làm việc, thế nào sẽ không thành?” Nàng nhăn mày tròng miệng vết thương mới kết vảy của hân.

“Trừ phi ta chết, bằng không có thể nào kêu ta đứng ở chỗ này nhìn ngươi chuyển vò rượu?” Hân không hề thỏa hiệp ý nguyện, kêu hân đại nam nhân cũng tốt, nói hân chuyên chế cũng được, từ ngày đó sau khi thùng rượu sụp xuống ngoài ý muốn, hân liền nghiêm cầm nàng động vào thùng rượu, tất cả việc nặng lại không cho nàng làm, dưới sự sai bảo rất có ý tứ hàm xúc sẽ cùng nàng trở mặt.

“Ngươi người này..... Ngươi người này thật sự là..... Ta bại bởi ngươi!” Nàng giậm giậm hai đặt chân, đành phải buông tha cho.

Diêm Cửu Giới không cùng nàng tranh cãi, rất nhanh đem bình rượu chuyển tiến tring kho tửu lâu chuyên để hàng hoá, không bao lâu xe rượu liền chuyển hết.

“Đợi chút, ta đi cùng lão bản tính tiền, ngươi liền ở đây chờ ta một lát.” Thẩm Lăng Phi xoay người nói rõ.

“Cần một chút thời gian đi? Ta đi mua chút vật dụng, lát gặp ở chỗ này.” Hân nhìn thấy mấy tiểu tử kia dùng bút cùng giấy đều thực đơn sơ, cũ nát, đang muốn thừa cơ sẽ đi mua trở về cho bọn chúng dùng. Lại nói Vạn Thông tửu lâu này hân đã tới vài lần, thật ra sợ bị chương quỳ nhận đền, cho nên hân vẫn nhanh chút rời khỏi.

Nếu Thẩm Lăng Phi biết thân phận chân thật của hân, chỉ sợ sẽ tức giận đi? Kỳ thực hân cũng không muốn lừa dối nàng, nhưng một khi nói ra miệng, muốn như hiện tại tự nhiên ở chung như vậy, nói dễ hơn làm? Chắc hân nàng sẽ kêu hân rời đi. Ngày hôm nay gặp cũng đã suy nghĩ, muốn hân sau này không thấy được nàng, hân cần bản ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ, càng đừng nói là tiếp nhận.

“Ân, tốt! Ngươi muốn mua vật dụng, trên người có ngân lượng sao? Muốn hay không ta.....” Nàng quay đầu lại hỏi.

“Ha ha, ta có mang, lần này sẽ không bị lão bản trói lại, ngươi yên tâm.” Hân cười vẫy tay rời đi.

Diêm Cửu Giới mới đi, tiểu nhị trong tửu lâu liền đi ra kêu nàng, “Thẩm cô nương, chương quỳ chúng ta nói có việc với ngươi trao đổi, mời ngươi vào trong.”

“Được, nếu vị công tử vừa nãy kia trở về, ngươi nói với hân ta ở bên trong.” Thẩm Lăng Phi vừa theo tiểu nhị đi vào, một bên nói.

“Được, không thành vấn đề.” Tiểu nhị đáp.

Thẩm Lăng Phi mới đi vào trong tiệm, đã bị dẫn tới một sương phòng ngồi xuống, trên bàn còn có chút điểm tâm cùng nước trà. Khi đang kinh ngạc chủ quán khách khí, chương quỳ liền xuất hiện.

“Thẩm cô nương sao? Mời ngồi.” Chương quỳ khách khí tiếp đón, cũng ở đối diện nàng ngồi xuống. “Nghe nói đào hoa túy này là rượu Thẩm cô nương nhường, có phải thế không?”

“Đào hoa túy?” Thẩm Lăng Phi khẽ nhíu mày. “Tại sao ngài lại hỏi đào hoa túy? Chương quỳ, kỳ thực lần trước ta bán cho tửu lâu đào hoa túy đều là năm trước nhường, năm nay hoa đào còn chưa nở hết, ngươi cũng biết, cho nên ta đã không có rượu này để bán.”

“Đã không có?” Chương quỳ sắc mặt đại biến. “Thế nào lại không có? Chẳng lẽ cũng không có tồn kho sao? Vậy phải làm sao bây giờ?”

“Đào hoa túy sản lượng vốn là không nhiều, năm nay lại ngoài ý muốn tổn thất vài hũ, không có tồn kho gì. Thật sự là thật có lỗi.” Thẩm Lăng Phi nhìn sắc mặt hân biến hóa, không biết vị chương quỳ này vì sao sắc mặt ngưng trọng như thế, như là mua không được rượu sẽ bị chặt đầu.

“Này..... Thẩm cô nương, ta thành thật cùng ngươi nói đi! Rượu này là một vị đại quan trong triều muốn, Lí đại nhân nghe nói Định vương gia thích uống đào hoa túy ngươi nhường ra, đặc biệt muốn ta giúp hân mua, còn nói càng nhiều càng tốt, giá có thể thương lượng. Như vậy đi, nếu Thẩm cô nương có thể giúp ta mang rượu đến, xem là từ hàng tồn kho, hoặc là nguyên bản đưa cho chủ quán khác lưu lại cho ta, như vậy ta nguyện ý mua một vò năm mươi hai đồng.”

“Ta đã nói qua, không có tồn kho nha.” Thẩm Lăng Phi khó xử nhìn hân.

“Thẩm cô nương, ngươi đại khái không biết Lí đại nhân là ai đi? Hân đúng là Binh bộ thượng thư Lí Húc Đạo, mà vị Định vương gia này lại là quyền cao chức trọng, đương triều không ai quyền thế có thể cùng vương gia so sánh. Khó được có vương gia thích thứ gì, Lí đại nhân cho dù trả số tiền lớn cũng hy vọng có thể mua được đào hoa túy này. Như vậy đi, ta cho ngươi một vò một trăm lượng, ngươi giúp ta nghĩ biện pháp, làm càng nhiều càng tốt.”

Chương quỳ vừa uy hiếp vừa lợi dụ, khiến cho Thẩm Lăng Phi dờ khóc dờ cười.

“Chương quỳ, ta thực sự không có cách nào, cho dù một vò năm trăm lượng cũng giống nhau. Kể cả là hoàng đế muốn uống cũng giống nhau, ta nói không có rượu liền không có rượu, không có khả năng thay đổi bất thường đến.” Thái độ của nàng cũng thực kiên định.

Thấy thế đổi thành chương quỳ mặt lộ vẻ khó xử. “Xin thương xót đi, Thẩm cô nương. Ngươi cũng biết Vạn Thông tửu lâu này của ta là cái địa phương gì, cùng nhiều yếu nhân ở trong triều qua lại, nếu ta ngay cả việc này đều làm không được, đến lúc đó Lí đại nhân tìm ta vẫn tội, ta nên làm thế nào cho

phải?”

“Ngươi liền thành thật nói với hần không phải được sao? Chẳng lẽ không có rượu bán hần có thể chặt đầu ngươi sao?” Thẩm Lăng Phi nói xong đứng dậy, đã ngồi một lúc, nàng sợ Diêm Cửu Giới tìm không thấy nàng. “Ta phải đi rồi, chường quây, tiêng công hôm nay phiền toái đưa cho ta.”

“Tiền công?” Chường quây hừ lạnh. “Không có đào hoa túy liền không có tiền thưởng, chờ ngươi đem đào hoa túy làm ra, ta liền cho ngươi tiền công, bằng không ta cũng không giúp được ngươi.”

“Ngươi..... Nghĩ có thể ăn quýt?Kể cả là hoàng đế đến đây cũng phải dựa theo quy củ đến, ngươi thế nào mua rượu không được liền không trả tiền cho ta? Thật sao cho là ta dễ khi dễ sao?” Thẩm Lăng Phi bị kích động này thực tức không chịu được.

Chường quây này làm buồn bán thế nào không giữ chữ tín như vậy? Nàng không bán đào hoa túy chẳng lẽ có tội sao? Vị kia cái gì Lí đại nhân khẳng định cũng không phải cái gì quan tốt, bằng không làm chi muốn đi nịnh bợ Định vương gia?Lại nói, cái vị Định vương gia nói không chừng là đệ nhất đại tham quan, thế nào có người không tiếc mất số tiền lớn cũng muốn đưa rượu cho hần? Nghĩ vậy, nàng càng giận.

“Tùy ngươi nói như thế nào, ta cũng là bắt đắc dĩ, lấy đào hoa túy đến, ta sẽ dựa theo lời vừa nói, một vò mua của ngươi một trăm lượng, bằng không ngươi cũng không cần đến đây.” Chường quây nói như thế, ý chỉ nếu không có đào hoa túy, chẳng những hôm nay rượu bị tịch thu, sau này sinh ý cũng không tới.

Thẩm Lăng Phi tính bướng bỉnh bị kích ra. “Chẳng lẽ kinh thành này là nơi không có vương pháp sao?Nơi đây vẫn là ở dưới chân thiên tử, chường quây thế nhưng muốn ăn quýt của ta, không sợ ta cáo trạng lên quan phủ sao?”

“Cáo quan?” Chường quây lại lần nữa hừ lạnh. “Ngươi nghĩ rằng Vạn Thông tửu lâu của ta qua lại đều là người nào,muốn cáo quan cứ việc đi!”

“Ngươi.....” Thẩm Lăng Phi tức đến mặt đều đỏ bừng lên, lúc này muốn tìm giúp đỡ, thật hy vọng Diêm Cửu Giới ở bên cạnh, ít nhất muốn đem tiền công hôm nay đòi lại, bằng không cũng phải nâng thùng chuyển về nhà. “Ngươi chờ cho ta!”

Nàng đang muốn xoay người về phía sau cửa nhìn xem Diêm Cửu Giới trở về chưa, ít nhất có cái “tráng đinh” có thể trưng thanh thế. Không nghĩ tới mới xoay người, liền nhìn thấy Diêm Cửu Giới xuyên qua cửa hiên đang tìm nàng.

“Ngươi tới vừa lúc, Diêm đại ca, ngươi giúp ta.Chủ quán này thực sự thực quá đáng,giữ rượu của chúng ta cũng không trả thù lao, ngươi nói làm sao bây giờ?” Thẩm Lăng Phi nóng nảy, một tay bắt lấy cánh tay hần.

Diêm Cửu Giới cứ như vậy bị nàng tha trở về ghé vừa ngồi “Không trả tiền?Chúng ta đây liền nâng thùng chuyển về, thuận tiện luyện nắm đấm nha!” Hần biết nàng khẩn trương, cố ý cùng nàng nói giỡn, trong lòng nhưng thực tức. Thế nhưng có người muốn khi dễ nàng,vậy cũng phải nhìn hần có cho phép hay không!

Không nghĩ tới hai người mới tiến đến ghế,chường quây đang định rời đi kia cùng bọn họ đối mặt, sắc mặt lập tức biến đổi, toàn bộ thân mình bắt đầu run lên.

“Hần,chường quây này giữ rượu của ta, cũng không đưa bạc. Ngươi mau giúp ta!” Thẩm Lăng Phi ngón tay vừa chỉ, thiếu chút không trạc đến cái mũi chường quây.

Diêm Cửu Giới ánh mắt còn không kịp đảo qua, bên kia chường quây đã toàn bộ quỳ rạp xuống đất –

“Vương gia tha mạng! Vương gia tha mạng!” Chường quây cả người quỳ rạp trên mặt đất, ngay cả đầu cũng không dám nâng lên. “Là tiểu nhân có mắt không trông, không biết vương gia cùng Thẩm cô nương quen biết, mong vương gia thứ tội, mong vương gia tha mạng!”

Diêm Cửu Giới bàn tay to che lại trán, thiếu chút muốn rên rỉ ra tiếng. Đòi mạng a,chường quây này phản ứng cũng không tránh khỏi quá nhanh, hần ngay cả ám chi đều không kịp, liền cho hần diễn xuất ra, hại hần cả người đều xấu hổ.

Thẩm Lăng Phi đầu tiên là bị hành động của chường quây khiến cho vẻ mặt kinh ngạc, tiếp theo nhìn đến biểu cảm chột dạ trên mặt Diêm Cửu Giới,gây nàng nóng lên, ngay cả miệng đều mọt rộng ra. “Vương gia? Chường quây, ngươi nói hần là vương gia? Cái gì vương gia?”

“Ngươi không biết sao?Vị này được xưng là Cửu gia Định vương gia nha!” Chường quây nhỏ giọng nói.

“Định vương gia?”Lúc này âm điệu của nàng toàn bộ cất cao. “Ngươi nói người này chính là vị kia cái gì Lí đại nhân muốn nịnh bợ Định vương gia? Cái vị vị mua Đào Hoa Túy không tiếc uy hiếp ta người bình dân dân chúng, muốn nịnh bợ chính là người này?”

Nàng bèn nhón vấn đề hỏi,chường quây gật đầu cũng không phải, lắc đầu cũng không thành, một mặt xấu hổ.

“Thẩm cô nương không phải cùng vương gia quen biết sao?” Chường quây hoài nghi nhìn nàng.

“Quen biết? Không!” Nàng xem Diêm Cửu Giới liếc mắt một cái, trong mắt độ ẩm giảm dần, sau đó nàng kiên định xoay đầu.

“Ta nào có vinh hạnh nhận thức người quyền cao chức trọng như vậy đâu? Chường quây, ta còn có việc bận, hôm nay trước hết cáo từ. Tiền công ta sẽ lại đến tìm ngươi lấy.” Nàng nói xong quay đầu bước đi, không để ý chường quây một mặt mờ mịt kia.

“Lăng Phi, ngươi đợi ta với!” Diêm Cửu Giới trước khi đi trả lại cho chường quỳ một cái nhìn chăm chăm phi thường lạnh, chường quỳ chân hoàn toàn mềm.

“Này..... Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Nếu Thẩm cô nương cùng vương gia là có quen biết, như vậy người ta chẳng phải là đắc tội so với Lí đại nhân càng trọng yếu hơn? Trời ạ! Thẩm thẩm, cái này ta chết chắc rồi.” Chường quỳ đảo trụ mặt rên rỉ, lúc này hẳn chỉ sợ tiền đồ vô “lương”.

Thẩm Lăng Phi lớn như vậy, lần đầu tiên biết cái gì tên là tức đỏ mắt.

Đọc theo đường đi đầy dẫy xe xuyên qua rừng hoa đào, trở lại nhà chính mình, nàng trước mắt hồng sương nửa điểm không tán đi. Nàng biết Diêm Cửu Giới đi theo đuôi theo nàng, nhưng nàng ngay cả trừng hẳn cũng không muốn, quả thực tức đến không lời nào để nói.

Hắn cư nhiên là vương gia?

Nhớ ngày đó hẳn bởi vì không có tiền còn trộm uống rượu của nàng, bị nàng trói ở trên giường. Là vương gia mà ngay cả tiền mua rượu cũng không có? Hay hẳn ngay từ đầu đã lừa nàng?

Hắn nói không thể uống say, về thân thể thì người nhà đều chết ở hoạ hoạ bi thảm, chẳng lẽ là một hồi âm mưu? Uống công nàng còn vì hắn đau lòng, vì đây mất hẳn tịch tịch cảm thấy xót xa. Điều này tính là cái gì?

Rốt cuộc là nàng hồn nhiên, hay là hẳn thật cao minh?

Đầu óc của nàng là một mảnh hỗn loạn, duy nhất xác định là, nàng hiện tại tức giận đến muốn cắn chết người nào đó.

“Lăng Phi, nàng hãy nghe ta nói.....” Diêm Cửu Giới ở phía sau nàng khí như kêu.

“Ta không biết ngươi!” Thẩm Lăng Phi xoay người hướng hẳn rống to. “Ta chỉ là dân thường, không biết vị vương gia quyền cao chức trọng, người đi đi! Về sau cũng không cần xuất hiện, trước khi đệ đệ muội muội ta trở về, ngươi rút cho ta!”

Hắn còn làm cho mấy đứa nhỏ thân thiết kêu hẳn “Diêm đại ca”, thật sự là đủ.

Bọn họ là loại người bản cùng nghèo khổ, thế nào xứng cùng vương gia xưng huynh gọi đệ đâu? Vương gia, đó là thân thích của hoàng thượng, bọn họ làm gì có căn hành, xứng kêu một tiếng “đại ca” sao?

“Nàng trước đừng nóng giận, ta không phải cố ý giấu giếm nàng. Ta chỉ là..... Không có nói ra mà thôi. Chẳng lẽ muốn ta vừa tỉnh lại liền ồn ào bản thân là vương gia, muốn người tha ta ra sao? Nàng khẳng định còn nhớ rõ tình huống lúc trước đi? Nếu ta nói ta là vương gia, nàng sẽ tin tưởng sao?” Hẳn thực sợ nàng đem hẳn đuổi đi, về sau sẽ không bao giờ nói chuyện với hẳn nữa, nóng vội nhanh chóng giải thích.

“Nếu nói thực như vậy không chừng còn tốt một chút.” Nàng ửng đỏ mắt. Nếu thật sự là như vậy, nàng căn bản sẽ không đem người này để trong lòng đi, căn bản sẽ không làm cho bản thân thích hẳn, căn bản sẽ không thích cùng hẳn ở chung như vậy. Nghĩ đến ngày đó hẳn bị thương trong lòng nàng hoảng loạn, hiện tại xem ra thế nhưng như cái đồ ngốc.

Hắn là cái thân phận gì, vì sao muốn tại một chỗ như vậy giúp nàng nhường rượu? Hẳn là cảm thấy nàng thực mới mẻ sao? Bằng không một vị vương gia làm sao có thể muốn mỗi ngày đến chỗ này chứ?

Nếu nàng không phát hiện, hẳn dự tính đùa giỡn tới khi nào? Còn có, hẳn ngày đó thân mật với nàng như vậy là có ý tứ gì? Dù sao nói không đùa giỡn cũng không đúng?

Đào hoa hỷ, đều là đào hoa túy chọc họa. Sớm biết như thế, cho dù hẳn uống hết một hãm rượu, nàng cũng nên nhịn mới đúng.

“Lăng Phi, nàng bình tĩnh, là vương gia thì như thế nào? Đó là cha ta lưu lại cho ta, cũng không phải ta thích làm, nàng theo ta tức giận như vậy, ta có điểm vô tội.” Hẳn bắt đầu sử dụng chính sách bãi ai.

“Hừ, thực ủy khuất, thực vô tội.” Nàng lạnh lùng nhìn hẳn một cái.

Liếc mắt này một cái quả thực lạnh đến hẳn, tâm hẳn trầm xuống, kêu to không ổn.

“Ngươi đi đi! Ta miếu nhỏ dung không được ngươi tôn đại bồ tát này. Ngươi uống rượu của ta, ta cũng lấy bạc của ngươi, hiện tại chúng ta hai bên thoả thuận xong, không ai nợ ai.” Nàng hít sâu vài lần, giọng điệu chuyển thành lạnh nhạt.

“Đừng như vậy, Lăng Phi. Ta là ta, cũng là Diêm Vô Giới của nàng nha!” Hẳn nhắc tới nàng thay hẳn đặt tên hiệu, muốn làm cho nàng nhớ lại khoảng thời gian ở chung lúc trước.

Ai ngờ đến không nói thì thôi, hẳn càng nói càng làm cho nàng nổi nóng.

“Ngươi đương nhiên là Diêm Vô Giới, một vị vương gia, cần phải phải có giới luật? Là tiểu nữ tử có mắt không trông.” Nàng châm chọc nói xong, xoay người bước đi, lôi ra một đồng thùng rượu đi đến bên dòng suối, chuẩn bị bắt đầu làm việc.

Hắn theo đi qua, biết trước mắt tuyệt đối không thể cứ như vậy tránh đi, bằng không ngày sau càng khó xử lý.

“Lăng Phi, Lăng Phi, Lăng Phi.....” Hần kêu tên của nàng, bắt đầu từ, buồn rầu, sầu bi, không ngừng mà kêu tên của nàng.

“Đừng rồi, còn có ngọc bội này trả lại ngươi.” Nàng đứng dậy, lấy ra khối bạch ngọc đeo ở trên ngực kia. “Mặc kệ đây là nương ngươi cũng là tổ tông ngươi lưu lại, bây giờ trả cho ngươi.”

Nàng nói còn nhìn quần áo trên người hắn, quần áo này chính là ngày đó hắn vì bảo vệ nàng mà bị thương mặc, tay áo kia bị thủng một chỗ, nàng về sau giúp hắn sửa tốt, hắn cũng thường mặc. Nghĩ đến hắn đường đường một vị vương gia, cư nhiên còn mặc một kiện quần áo vá, nàng liền thấy mình là ngốc tử, lại cho rằng hắn thích quần áo này, còn cẩn thận thay hắn may vá, hiện tại thế nào đều cảm thấy châm chọc.

“Không được, ta không thể lấy. Đó là vật cầm cố, ta còn không có làm việc đủ đâu! Nàng nói một tháng một đồng, ta còn không trả đủ, ta ít nhất còn phải làm trên sáu, bảy năm, nàng đã quên sao?” Hần nhanh nói.

“Không cần, ngươi đã đưa bạc, chúng ta ai cũng không nợ ai.” Nàng nói đem ngọc bội đưa cho hắn, tiếc rằng hắn chính là không nhận. Đến cuối cùng nàng tức, trừng hắn mãnh kêu: “Diêm Cửu Giới, ngươi nhận cho ta!”

Thanh âm chưa dứt, nàng đã đem ngọc bội trong tay hướng hắn ném, muốn hắn trực tiếp thân thủ đi nhận. Không nghĩ tới người này bướng bỉnh đến loại tình trạng này, cư nhiên nghiêng thân mình đi, ngọc bội kia cứ như vậy thẳng tắp phi vào trong suối, lưu lại một thanh âm “đồng” vang lên.

“Ngươi..... Ngươi làm cái gì không nhận?” Thầm Lăng Phi ngây ngẩn cả người, ngay sau đó liền đẩy hắn ra, thẳng tắp đi vào trong suối, bắt đầu tìm kiếm khối ngọc bội kia.

Tuy rằng đầu suối nước này nông, nhưng nước suối không ngừng chảy, chỉ chớp mắt nàng không thấy đến ngọc bội. Nghĩ đến khối ngọc kia nói không chừng thật sự là nương hắn lưu lại, nàng vẫn nóng giận.

“Lăng Phi, ngươi làm cái gì? Quần áo đều ẩm ướt, ngươi đi lên.” Hần cũng nóng nảy, nhưng là vì nàng. Hần đuổi theo vào nước, muốn kéo nàng, nhưng sợ nàng càng hóa đại, cho nên thân thủ lại rút trở về.

“Diêm Cửu Giới, ta hỏi ngươi, ngọc bội kia thật của nương ngươi? Nương ngươi thực sự mất sao?” Nàng một bên lội nước tìm kiếm, một bên hỏi hắn.

“Là nương ta, nương ta cũng không còn sống. Nhưng người sẽ không hy vọng nàng mạo hiểm đi tìm, ta xác định.” Hần nhắm mắt đuổi theo.

Váy nàng bị ẩm ướt, trở nên nặng, làm cho nàng ở trong nước không thể di chuyển, vài lần ngã vào tảng đá, nếu không hắn bắt lấy nàng, nói không chừng nàng đã bị nước suối cuốn trôi đi rồi.

“Vậy chuyện người nhà ngươi thực sự..... Thực sự cũng không còn sao? Ngươi không phải gạt ta?” Nàng lại hỏi, ánh mắt vẫn không có rời khỏi mặt suối.

“Thực sự mất, ta không lừa nàng. Cho nên nàng đừng tìm, muốn chọc giận ta liền chuyên tâm giận, nàng chạy đến trong suối làm cái gì?” Hần suy nghĩ kéo nàng trở về.

“Vậy ngươi còn kéo ta nhanh chút tìm nha!” Nàng nóng nảy, hỏi hắn tất cả hành động vừa mới xúc động.

“Thầm Lăng Phi!” Hần gầm nhẹ, một phen giữ chặt nàng. Sau đó ở trong tiếng thét chói tai của nàng, khiêng cả người nàng lên, đi bước một lên bờ suối.

“Ngươi làm cái gì? Thả ta xuống dưới! Diêm Cửu Giới!” Nàng cố gắng giãy dụa, tiếc rằng khí lực hắn thật sự rất lớn, khiêng một người còn có thể ngăn lại giãy dụa của nàng.

Ngay tại một đường nàng gào hét cùng giãy dụa, hắn thi triển khinh công, điểm vài bước chân liền nhanh chóng đem nàng đưa lên bờ. Chân của nàng mới chạm xuống đất, lời quở trách còn chưa ra khỏi miệng, hắn liền hướng nàng rống lên –

“Ngươi cho ta đứng vững, không cho phép nhúc nhích!”

Vừa bị hắn rống, nàng cả người ngây dại. Chỉ có thể lẳng lẳng nhìn hắn, hốc mắt đỏ lên, ủy khuất cắn miệng, nói cái gì đều nói không ra miệng.

Thấy nàng rốt cục an tĩnh, hắn mới xoay người trở lại trong suối.

Lăng Phi thu lại xiêm y ướt đẫm, ánh mắt chăm chú nhìn Diêm Cửu Giới đứng ở trong suối tìm kiếm ngọc bội chuyển thành suy nghĩ thật sự phức tạp. Nhìn bóng dáng của hắn gần như vậy, nàng không thể lừa gạt chính mình động tâm đều là giả, nhưng nàng chưa bao giờ biết khoảng cách của hắn cùng nàng xa xôi như thế.

Một vị vương gia.

Ngay cả làm bằng hữu đều là xa xỉ, càng đừng nói cái khác. Đảo mắt nghĩ nàng thế nhưng lại thành một con cóc muốn ăn thiên nga thịt, cỡ nào đáng thương.

Uổng phí nàng còn cảm thấy thân thể tương tự như nhau, tình cảm đối với hắn còn thương tiếc. Nhưng sau lừa gạt lại không thể che giấu phiền muộn của nàng, nàng nên thế nào đối mặt này đoạn tình cảm bất ngờ lại say đắm này?

Nghĩ đến đây, trong lòng nàng chua xót không chịu được. Cho nên khi Diêm Cửu Giới tìm được ngọc bội, xoay người hướng nàng nhếch môi cười, khi giờ cao ngọc bội trong tay, nước mắt trong mắt nàng liền như vậy lăn xuống.

Chỉ thấy tươi cười ở trên mặt hắn kia xơ cứng, ngay sau đó hắn điểm vài bước chân liền bay lên bờ, đứng ở trước mặt nàng, nàng không khỏi càng cảm thấy chua xót. Người này cư nhiên là vị vương gia võ công cao cường, thật sự là đủ!

“Lăng Phi. ....” Đối mặt nước mắt của nàng, hắn lại lần nữa trở nên vô thức. “Nàng muốn tức giận cũng có thể, đánh ta cũng được, chính là đừng khóc. Là ta không tốt, thế nào làm nàng khóc chứ? Nàng muốn như thế nào, chỉ cần nàng mở miệng, ta đều đáp ứng.” Hắn khăn trương lau đi nước mắt của nàng.

Động tác của hắn làm cho cả hai đều nổi lên cảm giác thân thiết lần trước. Lần trước nàng cũng khóc, mà hắn cũng giúp nàng lau nước mắt, sau đó hắn liền hôn nàng, lại sau đó nàng tựa như cái ngốc từ thích hắn. ....

Nàng hát ra tay hắn.

“Ta muốn người rời đi nơi này, về sau đừng đến nữa.” Nàng mới nói xong, liền cảm thấy ngực chính mình ngực giống cũng bị vạch ra đau đớn.

“Không thể là cái này, cái khác như thế nào đều có thể, chính là đừng thừa cơ hội bắt ta đi. Lăng Phi, ta thích ở cùng nàng, ta nói cho nàng biết mọi chuyện đều là thực, quả thật chỉ có đào hoa túy của nàng có thể làm cho ta bình tĩnh, không, hiện tại cho dù không có đào hoa túy, chỉ cần ở bên cạnh nàng, ta cũng có thể bình tĩnh. Cho nên nàng không thể đuổi ta đi, Lăng Phi. ....” Ngữ khí của hắn thực sự mang ý cầu xin.

Lòng của nàng một lần mềm, nhưng nghĩ đến khoảng cách của cả hai, biết vẫn nên đoạn sạch quan hệ mới là tốt. Chỉ cần không thấy hắn, lỗ trống trong lòng nàng sẽ khép lại. Nguyên bản nàng sẽ không dự tính có liên lụy cảm tình gì, nàng thậm chí đã chắc chắn kiếp này muốn cô độc đến chết, làm gì lại đây đưa đầu?

Cho dù miễn cưỡng tiếp tục làm bằng hữu, nàng thật có thể nhìn hắn thành thân, nhìn hắn sinh con sao? Nàng tình nguyện cái gì cũng không biết, cái gì cũng không xem, tìm về bình tĩnh của bản thân.

Nàng tình nguyện làm trở về làm Thẩm Lăng Phi không biết tình yêu, chỉ biết nhường rượu.

“Được rồi, người đã nói như vậy, bất cứ cái gì đều có thể chứ?” Ngữ khí của nàng chuyển lạnh, chuyển đậm.

Hắn thấy thái độ nàng thay đổi, ngược lại càng lo lắng. Nhưng nàng đã đưa ra vấn đề, hắn cũng chỉ cứng rắn gặt đầu. Hắn biết nàng sẽ nghĩ ra phương pháp làm khó dễ, mục đích muốn đuổi hắn đi. Nhưng hắn không có biện pháp cứ như vậy buông tha, không có biện pháp cùng nàng thành người lạ.

“Nàng nói đi, muốn như thế nào nàng mới có thể tha thứ cho ta?” Thanh âm của hắn khàn khàn.

Nàng hít một hơi thật sâu, sau đó dương mắt nhìn hắn. “Người đã là vị vương gia có tiền có thế, nhà chúng ta lại nghèo như vậy, ta thế nào tùy tiện buông tha cơ hội này đâu? Không bằng người liền cưới ta, thuận tiện đem một nhà lớn nhỏ của ta đều mang đi nuôi dưỡng, người xem coi thế nào nha, Định vương gia?”

Nàng đặc ý đưa ra vấn đề, biết thế này hắn sẽ thấy khó mà lui. Tuy rằng trong lòng âm thầm nhỏ máu, nhưng nếu như vậy mới có thể cùng hắn kết thúc, nàng cũng chỉ làm thôi.

Không nghĩ tới hắn thẳng tắp nhìn nàng, nhìn làm nàng bắt đầu sợ hãi.

“Như thế nào? Không dám đáp ứng sao? Không dám đáp ứng liền đi đi. ....” Nàng nhanh thuận thế muốn đem người đuổi đi, thậm chí động tay đẩy đẩy hắn.

Ai ngờ đến hắn cũng không nhúc nhích, sau đó tựa như ra một viên hòa được, hắn nói ra một chữ

“Được.”

Nàng cứng đờ, cảm giác dưới chân bỗng chốc bị nứt ra.

Bạn đang đọc truyện *Tửu Cuồng* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 5

Diêm Cửu Giới ngày đó sau khi ném lại một tin dữ, cũng chỉ nói câu “ta sẽ tìm người làm hôn sự thỏa đáng”, người cứ như vậy biến mất.

Lăng Phi lặng lẽ đứng ở bên kia thật lâu, sau đó nàng liếc nhìn nói cho bản thân, hẳn không có khả năng nghiêm túc, hẳn chính là giận dữ. Bởi vì bị nàng ghen ghét không nói được, vì giữ lại mặt mũi, cho nên hờn dỗi đáp ứng hờn sự.

Hắn hiện tại khẳng định hối hận muốn chết. Nhìn hắn thế nào đối mặt nàng?

Bởi vì không thể đối mặt, cho nên hắn ước chừng không dám lại xuất hiện. Nàng rốt cục như ý nguyện cường chế hắn rời đi, như vậy vì sao lòng nàng lại loạn chứ?

Sáng sớm hôm nay, nàng thừa dịp thời điểm ra chợ mua đồ ăn nơi nơi hỏi thăm về Định vương gia, không nghĩ tới nghe được câu chuyện đủ loại –

“Định vương gia à? Nghe nói là người trong triều đình có thể lực cao nhất, đương kim thánh thượng còn phải kêu hắn một tiếng hoàng thúc!”

“Người chọc tới vương gia? Vậy người nhanh chút mua cỗ quan tài đi! Ta nghe nói vị vương gia này không chỉ hi nộ vô thường, còn giết người trong nháy mắt, có khi còn không đặc tội hắn, gặp phải tâm tình hắn không tốt là có thể chặt đầu người ta!”

“Nghe nói hắn thái độ ngạo mạn, ngay cả hoàng đế triệu kiến đều phải nhìn tâm tình hắn, tâm tình không tốt còn không đi!”

“Ta nói với người nha. . . . . Đây chính là bí mật. Nghe nói Định vương gia là hoàng đế ngầm, tất cả quan lại đều là hắn đề cử, hắn muốn ai chết, kẻ đó thì phải chết, hắn muốn ai sống, kẻ đó cũng không dám chết. Còn có người nói, vương gia này muốn làm hoàng đế thật lâu, nếu không phải thừa tướng thay tiểu hoàng đế bảo vệ, sớm đã soạn vị.”

Thẩm Lăng Phi nghe xong, mày khóa càng chặt. Định vương gia trong miệng người dân thế nào cùng hình tượng Diêm Cửu Giới nàng nhận thức hoàn toàn bất đồng? Một đường nghe xuống, hẳn căn bản không phải người tốt. Kỳ quái, hắn làm vương gia như thế nào, thế nhưng có nhiều lời đồn về hắn như vậy? Hắn thực sự muốn làm hoàng đế sao? Vì sao nàng cảm thấy hoàn toàn không thể tưởng tượng được?

Một người vì uống rượu có thể vô lại đến trình độ này, thấy thế nào cũng không giống người quyền uy quyền vị. Hắn nếu đúng như đồn đãi, như vậy hẳn căn bản không cần tự mình tìm tới cửa để mua rượu, chỉ cần phái người đến trung mua rượu của nàng, nàng liền không thể không đưa. Nhưng ngày đó hắn đến, bên người ngay cả hạ nhân cũng không có, khi nói đến rượu ánh mắt lóe sáng như ngọn lửa, hứng thú đối với rượu tuyệt đối không thể là giả vờ.

“Đại tì!” Tiếng hô của Ngọc Tinh gián đoạn suy nghĩ của Lăng Phi. “Đại tì, người sai hai lần men rượu. Vừa nói tay nàng vừa chỉ xuống Lăng Phi quán chum tốt gạo.

“A. . . . .” Lăng Phi cúi đầu nhìn, quả nhiên lập lại sai men rượu, mà mặt khác một đồng nên sai hấp gạo vẫn như cũ quán ở một tấm khác trên bàn. Nàng cư nhiên xuất thần. “Đáng giận, thời gian như vậy sợ muốn chết không được.”

“Đại tì, người có muốn nghỉ ngơi một chút, dù sao hiện tại có Diêm đại ca giúp người, rượu nhường có vẻ nhanh, không phải sao?” Ngọc Tinh chưa từng gặp qua tỷ tỷ không yên lòng như vậy, nhìn không được lo lắng.

Ai ngờ đến Lăng Phi sắc mặt trầm xuống. “Hắn về sau sẽ không đến, các người đừng nói về người này nữa.”

“Diêm đại ca lại trộm uống rượu của tỷ?” Ngọc Tinh nuốt nước miếng một cái, dè dặt cẩn trọng hỏi.

Bọn họ đều thực thích Diêm đại ca, bởi vì hắn thật quan tâm bọn họ. Lại nói sau khi có Diêm đại ca, đại tì trên mặt tươi cười nhiều hơn, bọn họ đã cảm thấy có thêm một người nhà.

“So với trộm rượu còn nghiêm trọng hơn.” Lăng Phi không biết cùng muội muội giải thích thế nào, bọn họ mỗi ngày chơi đùa với người cư nhiên là quan trọng nhân, là người cùng bọn họ bất đồng thế giới.

“Nhưng là. . . . .”

Hai tỷ muội còn chưa nói xong, chủ ốc bên kia truyền đến một trận âm ỷ, đánh gãy đối thoại của các nàng.

“Ngọc Tinh, bên ngoài thế nào âm ỷ như vậy, người đi nhìn xem ai tới.” Lăng Phi nói, trong lòng đoán có thể là Diêm Cửu Giới đến đây hay không, nghĩ làm tâm tình thực phức tạp, còn chưa có chuẩn bị tâm lý đi đối mặt hắn.

Kết quả Ngọc Tinh bước chân còn chưa có bước, Ngọc Lâm đã chạy lại đây.

“Đại tì, bên ngoài có lão nhân họ Lí dẫn theo thật nhiều người, nói muốn tìm người.” Ngọc Lâm nhanh báo cáo.

“Họ Lí? Lão gia gia?” Lăng Phi trong đầu không ngừng nghĩ, chính mình tựa hồ cũng không nhận thức nhân vật này. “Ta đi nhìn xem.” Nàng đành phải bỏ xuống công việc trong tay, trở lại chủ ốc.

Lăng Phi mới đến sân, đã bị người tới trận trận dọa đến. Quả nhiên có vị nam nhân đứng tuổi đứng ở sân của nàng, phía sau còn theo năm, sáu người, trên vai không khiêng gì cả, nhưng trong tay lại cầm vật phẩm. Chẳng lẽ đây là thương gia từ nơi nào đến sao? Làm sao có thể tìm đến nàng chứ?

“Xin hỏi là Thẩm Lăng Phi, Thẩm cô nương sao?” Nam nhân dẫn đầu chấp tay hỏi.

Lăng Phi hồ nghi gật gù đầu. “Xin hỏi tôn giá là người phương nào?”

“Thẩm cô nương, tại hạ họ Lí, là Cữu gia phái tới. Bởi vì hôn kỳ thực gấp gáp, gia đình giao cho ta làm, cô nương cần cái gì, cứ việc phân phó cho ta. Hôm nay ta trước tặng chút vật liệu may mặc cùng châu báu lại đây, những thứ khác sẽ lục tục đưa đến, cũng sẽ có tỳ nữ đến đây hầu hạ. Tuy rằng thời gian không nhiều, nhưng hết thảy có ta phụ trách, mong không cần lo lắng.” Người tới đúng là tổng quản phủ vương gia Lí Thượng Khiêm.

“Cữu gia? Ngài là nói Diêm Cữu Giới?” Lăng Phi trừng lớn mắt. “Nghe lầm rồi, ngài trở về nói cho chủ tử ngài, hần nghĩ lầm rồi.”

“Ngài là Thẩm Lăng Phi Thẩm cô nương, không sai chứ?” Lí tổng quản không chút hoang mang hỏi. Đại khái ở phủ vương gia đã lâu, bị Diêm Cữu Giới kia nói phong là phong, phong cách hành sự được huấn luyện qua, trước mặt thực sự trấn định.

Hiển nhiên Cữu gia căn bản chưa cho cô nương người ta chuẩn bị tâm lý, cứ như vậy muốn đem người cưới vào cửa. Có thể thấy được Cữu gia bọn họ có bao nhiêu thích cô nương này, tuy rằng hần nguyên bản cảm thấy cưới cái cô nương bình dân có chút làm tổn hại môn phong nhà vương gia, nhưng xem vị cô nương này không chỉ đoan trang xinh đẹp, về mặt thái độ nói chuyện đều dịu dàng nội liễm ánh sáng rực rỡ, gia bọn họ nếu thực thích, vậy cũng tốt. Nguyên bản còn nghĩ rằng Cữu gia này sẽ cô độc đến lúc chết, dù sao chưa từng thấy hần thích qua vị cô nương nào, liền ngay cả người ta đưa lên cửa, hần một cái cũng không xem qua.

“Là không sai, mà ta..... Diêm Cữu..... Vương gia không có khả năng thực sự muốn kết hôn với ta, kia..... Hết thảy chính là vui đùa, phiền toái các người trở về đi!” Thẩm Lăng Phi quần bách, không nghĩ tới Diêm Cữu Giới thực sự phải người đến làm hôn sự.

Đó là nàng cố ý làm khó dễ hần, hy vọng hần biết khó mà lui. Sao biết hần hiện tại đùa thành thật? Vẫn là ở cùng nàng biện ý chỉ lực đâu? Nàng cũng không muốn cùng hần sau này trở mặt. Vui đùa này không khỏi quá lớn đi!

“Thẩm cô nương trên người có phải có khối bạch ngọc hay không?” Lí tổng quản thực trấn định, tiếp tục hỏi.

“Bạch ngọc? Đùng rồi, bạch ngọc.” Nàng lấy ra ngọc bội trong lòng, ngày đó Diêm Cữu Giới tìm thấy ngọc bội, cư nhiên lại thừa dịp nàng chưa chuẩn bị đem ngọc bội đeo lại trên cổ nàng, cái này nàng không thể cảm giúp hần. “Ngài giúp ta cầm trả lại cho hần, ta không nghĩ sẽ giúp hần bảo quản thứ này.”

Ai ngờ đến Lí tổng quản thân thủ không nhận, chính là mỉm cười nhìn ngọc bội trong tay nàng. “Thẩm cô nương, ngọc bội này là vật đính ước vương gia đưa cho ngài, gia nói xác nhận qua ngọc bội sẽ không nhận lầm.”

“Vật đính ước?” Lăng Phi thiếu chút thét chói tai. “Thế này mới không phải..... Đây là lúc trước hần không có tiền, cầm cổ cho ta, thế nào là vật đính ước?” Họ Diêm này muốn hại nàng nha?

“Thẩm cô nương, chúng ta chỉ là hạ nhân, gia nói như thế nào chúng ta làm thế đấy, gia nói là vật đính ước chính là vật đính ước. Người tới, đem quà tặng tất cả đều nâng đi vào.” Lí tổng quản vội vàng chỉ huy nô tài đem vật phẩm chuyên vào.

“Đợi chút, đợi chút nha!” Thẩm Lăng Phi há hốc mồm, chạy nhanh muốn ngăn cản, nhưng nàng thể nào ngăn cản được.

Lí tổng quản nhanh chào đón, hướng nàng áy náy cười cười. “Thẩm cô nương, thật sự là có lỗi, gia nhà chúng ta chính là tình tình này, nói phong là phong, cho nên cô nương khẳng định nhất thời bị kinh hách. Bất quá cô nương đừng lo lắng, gia tuy rằng làm việc khác hần với người thường, nhưng chỉ cần hứa hẹn nói ra miệng tuyệt đối sẽ thực hiện, hần nói muốn cưới Thẩm cô nương, liền nhất định sẽ cưới.”

“Ta..... Ta không có muốn hần cưới, ai nha, không phải, ta có kêu hần cưới, nhưng kia không phải thật tình, người đi giúp ta nói đi, hần theo ta..... Người xem cũng biết không có khả năng.” Lăng Phi muốn giải thích, nhưng đầu lưỡi giống dính lại, chính là thật sự ngốc.

“Thẩm cô nương, ta ở Diêm phủ làm cũng đã ba mươi năm, từ lão vương gia đến Cữu gia, ta vốn cho rằng Cữu gia đời này không có khả năng cưới vợ, dù sao năm đó Hoàn Tâm tiểu thư cho gia đá kích quá lớn, ta cho rằng tâm hần đã đi theo đại hòa kia chết đi, không nghĩ tới còn có cơ hội nhìn đến gia cưới vợ, ta thực sự thật cao hứng, thật cao hứng!” Lí tổng quản càng nói càng kích động, thiếu chút hai hàng lệ chảy xuống.

“Hoàn Tâm tiểu thư? Ai là Hoàn Tâm tiểu thư? Người nói đại hòa, là tròng đại hòa chết cháy người nhà hần kia sao?” Lăng Phi nghe kinh ngạc không thôi.

Lí tổng quản bồng im miệng, kinh sợ nói lời. “Ân, Hoàn Tâm tiểu thư là..... Là cô nương trước kia Cữu gia chơi thân, đó đã là chuyện tình thật lâu trước kia, đều là lão nô không tốt, mong cô nương đừng để trong lòng.”

Nhưng Lăng Phi sao lại tùy tiện buông tha lời này. “Là thê tử chưa vào cửa của hần? Vậy hần nhất định thực thích nàng, bằng không thể nào đến bây giờ còn nhớ mãi không quên?”

“Ách, gia nào có nhớ mãi không quên, là cô nương hiểu lầm. Lại nói đó đã là chuyện tình thật nhiều năm trước, trí nhớ ta đã mơ hồ.”

“Ngài nói nàng chết ở hỏa hoạn, là cùng người nhà hần bị chết cháy sao? Đã chưa vào cửa, làm sao có thể ở Diêm phủ?”

“Này..... Về sau có cơ hội sẽ cùng cô nương nói chuyện đi! Hiện tại trước mời vào phòng, xem có cái gì khác cần hay không, ta sẽ cho người đến hỗ trợ. Ta nghe gia nói cha mẹ Thẩm cô nương cũng không còn, đừng lo lắng, tất cả mọi việc của hôn lễ đều từ vương phủ chuẩn bị, cô nương..... Không, tiểu thư chỉ cần chuẩn bị gả vào Diêm gia, như vậy là có thể. Đương nhiên, gia nói rõ, mấy người đệ đệ muội muội của tiểu thư về sau liền cùng nhau ở t vương phủ, phòng ta đều đã phái người thu thập thỏa đáng, mong tiểu thư yên tâm.” Lí tổng quản nhanh nói sang chuyện khác.



“Phòng? Thật đúng là! Ngài trở về nói cho Cửu gia nhà ngài, hôn sự hoàn toàn là hiểu lầm, mong hấn làm như không hôn sự này đi!” Nàng nói liền chạy nhanh đem người đuổi ra cửa. “Các người mời trở về đi.”

Lí tông quản rời đi, bên miệng tươi cười vẫn còn, quay đầu chỉ thị nô tài buông vật phẩm ra, lập tức đưa ánh mắt muốn bọn họ trước tiên lui xuống. “Như vậy ta trước cáo từ, tiểu thư.”

“Này, cầm mọi thứ lại a! Ngài bày ra khắp phòng ta.....” Thẩm Lăng Phi còn chưa có hô lên tiếng, tông quản đã mang nô tài không biết từ đâu đến hảo thân thủ, cứ như vậy nhanh chóng theo trong nhà nàng biến mất, làm cho nàng muốn ngăn cản cũng không có cơ hội.

Nhìn phòng ở cùng sân đầy quà tặng, nàng toàn bộ há hốc mồm.

Diêm Cửu Giới sẽ không là đùa thành thật đi?

“Đại tì, mấy thứ này muốn thu đi nơi nào?” Ngọc Tinh nhìn thùng, lễ hộp khắp trong phòng thật muốn xem bên trong có cái gì, nhưng nhìn đến sắc mặt Lăng Phi lại không dám lỗ mãng.

“Vứt hết ra.” Lăng Phi phiền chán mở miệng, khi nhìn biểu cảm kinh ngạc của muội muội, nhú nhú mày. “Quên đi, trước đợi..... Ai nha, ta cũng không biết làm sao bây giờ! Diêm Cửu Giới rốt cuộc đang làm cái quỷ gì? Hấn không có khả năng nghiêm túc, vương gia bình thường sẽ muốn cưới dân nữ sao?”

Thẩm Lăng Phi biết rõ vương gia bình thường sẽ không cưới dân nữ, nhưng Diêm Cửu Giới hiển nhiên không ở trong phạm vi bình thường, bằng không trên người cũng sẽ không tiền đến cùng nàng mua rượu, sau đó mua rượu không được còn trộm uống, uống đến say ngã vào hầm rượu của nàng..... Chẳng lẽ hấn thực sự muốn kết hôn với nàng?

Ai ngờ đến này chuyện tình đáng ghét còn chưa có tưởng suy nghĩ triệt để, ngoài phòng cư nhiên lại có khách tới nữa.

“Xin hỏi Thẩm Lăng Phi cô nương đây sao?” Người tới lại là vị quan to quý nhân, bởi vì phục sức trên người người này tương đối khảo cứu, vừa thấy liền biết lai lịch không nhỏ, mà người nói chuyện phía sau còn mang hai cái nô tài.

“Ta đây, ngài lại là người phương nào?” Lăng Phi mày hoàn toàn không thể buông lỏng ra.

“Thẩm cô nương, bởi vì chuyện quá khẩn cấp, ta cứ việc nói thẳng. Ta là đương triều Binh bộ thượng thư Lí Húc Đạo, ngày trước không biết cô nương cùng với vương gia giao hảo, nhưng lại làm cho chương quây Vạn Thông tửu lâu đắc tội cô nương, Lí mỗ hôm nay đến tạ lỗi.” Lí Húc Đạo ánh mắt bén nhọn, vẻ mặt gian xảo khôn khéo, tuy rằng lúc này nói chuyện khách khí, nhưng nhìn ra được đây không phải thói quen nói chuyện của hấn.

“Chính là người? Ta đã nói ta không có rượu để bán, chương quây kia không tin ta, còn cứng rắn muốn giữ lại tiền hàng của ta, hành vi đáng giận này cùng thổ phi có gì khác nhau? Lí đại nhân làm như vậy, chỉ sợ đối với đại nhân quan uy có điều tổn hại.” Thẩm Lăng Phi thẳng thắn vai, không chút khách khí nói lại.

Hai ngày nay bị một đồng sự tình làm phiền, hiện tại nàng cũng không nghĩ cổ mình hại bách chút quan to quý nhân, tự dung bị cuốn vào phong ba, nàng đã đủ giận.

“Ách.....” Lí Húc Đạo bị thái độ thẳng thắn của nàng làm chấn trụ, sắc mặt bỗng nhiên trở nên có chút khó coi, nhưng hấn miễn cưỡng bản thân bài trừ tươi cười. “Lão phu không tốt, mong cô nương thứ lỗi. Mong cô nương cùng vương gia bỏ qua, tha thứ cho lão phu, về sau tuyệt đối sẽ không có loại sự tình này, nếu lão phu sớm biết rằng cô nương là người của vương gia —”

“Đầu tiên, ta không phải người của vương gia. Còn nữa, nếu ta cùng vương gia không có quan hệ gì, người có thể ức hiếp dân chúng như vậy sao? Ta hấn là không có nghe sai Lí đại nhân ý tứ đi?” Lăng Phi đối với đại nhân họ Lí này một chút hảo cảm cũng không có, hiển nhiên hấn cũng không cảm thấy chính mình làm sai, hiện tại cũng chỉ bởi vì mình có thể lực của Diêm Cửu Giới, mới có thể chạy tới tìm nàng.

“Nhưng lão phu nghe nói vương gia đã chuẩn bị cưới Thẩm cô nương, Định vương phủ đều đang chuẩn bị làm hôn sự. Cô nương, mong hãy giúp lão phu, ta còn có con trai, mong vương gia gior cao đánh khẽ, không cần phái con ta lĩnh quân lên chiến trường.” Lí Húc Đạo buồn rầu nói.

Hấn mới không nghĩ đến cùng kẻ bình dân này nói chuyện, nếu không phải tình huống khẩn cấp, mà hấn lại biết đến phủ vương gia tìm Diêm Cửu Giới cũng sẽ không được, bắt buộc đi mới đến nơi này. Nếu Diêm Cửu Giới bởi vì nàng mà muốn trả thù Lí gia bọn họ, như vậy theo nàng xuống tay là phương pháp có vẻ hữu hiệu. Dù sao tính tình Diêm Cửu Giới hấn hiểu được, nếu muốn khinh xuất, không ai dám chắc về hấn. Ai, hấn rõ ràng là muốn nịnh bợ vương gia, cũng may lần này chinh chiến tây bắc từ giữa lao du thủy, không nghĩ tới ngược lại thay chính mình chuốc họa.

“Phái con người lên chiến trường? Hấn có quyền lực gì phái con trai lên chiến trường?” Nàng nghe hồ đồ.

“Vương gia mặc dù không có quan chức trong người, nhưng ở trong triều chỉ cần vương gia nói, không có người phản đối, hôm nay làm triều vương gia ngay tại trước mặt thánh thượng đề nghị con ta Lí Long lĩnh quân thảo phạt loạn sự Tây Bắc. Con ta mặc dù làm phó tướng, lại chưa bao giờ từng lĩnh quân, chúng ta Lí gia chỉ có một con, lại như thế nào ta cũng.....” Lí Húc Đạo vừa vội vừa tức, nhi tử này thật sự là bảo bối của hấn, sao có thể để hấn ra tiền tuyến đánh giặc?

“Đợi chút, vậy người ý tứ là nói vương gia cố ý trả thù người, cho nên mới nói hoàng thượng cho con người lĩnh quân?” Lăng Phi nghe được đầu đầu đau. “Vậy người phải đi tìm Diêm..... Vương gia, làm sao có thể tới tìm ta?”

“Cô nương, nguyên nhân là ở trên người cô nương. Lão phu thật sự không biết cô nương là người của vương gia, dám can đảm đắc tội cô nương, mong cô nương đại lượng, giúp lão phu.” Lí Húc Đạo lại bày ra vẻ mặt đau khổ. Hắn nguyên bản cho rằng này cô nương sẽ dễ thương lượng, không nghĩ tới từ lúc nói chuyện, nàng ngôn từ mặc dù không tính là khắc nghiệt, nhưng cũng không buông tha người.

“Nhưng là.....” Lăng Phi mới há mồm, còn không kịp cự tuyệt, một bóng dáng cao lớn đã bước lại đây, đánh gãy bọn họ nói chuyện.

“Đã biết làm sai, lúc trước đừng phạm vào, không phải sao?” Diêm Cửu Giới thanh thần đi tới, đứng ở bên người Lăng Phi, tiếng nói chuyện ngay cả đề cao đều không có, nhưng ánh mắt tà nghệ Lí Húc Đạo lại làm người ta phát lạnh.

“Vương..... Vương gia!” Lí Húc Đạo vừa thấy Diêm Cửu Giới hiện thân, mặt mũi trắng bệch.

Lăng Phi nhìn Lí Húc Đạo một cái, lại nhìn Diêm Cửu Giới, quyết định không mở miệng, tự cho Diêm Cửu Giới đi giải quyết. Chờ bọn họ chuẩn bị ổn thỏa cho việc này, nàng còn phải cùng hắn tính toán!

Bất quá nàng lần đầu tiên nhìn thấy Diêm Cửu Giới dùng loại vẻ mặt, thái độ này nói chuyện. Bộ dạng của hắn thoát nhìn thực sự ngạo mạn, phảng phất bề nghệ mọi người, cũng không đem Lí Húc Đạo trước mắt khiếm tốn quỳ rạp xuống đất kia ở trong mắt.

“Lí đại nhân đã chưởng quân bộ Binh, này quân lương, binh giới đều từ đại nhân chưởng quân, chất lượng tự nhiên không nói đùa. Lí Long phó tướng lúc này lĩnh quân đi Tây Bắc, coi như là thăng quan làm tướng quân, đối với Lí phủ người mà nói, là vui mừng, không phải sao?” Diêm Cửu Giới lạnh lạnh hỏi.

“Vương gia..... Nói không sai.” Lí Húc Đạo bắt đầu đỏ mặt hỏi lạnh.

Hắn sao dám nói cái gì chứ? Nói vài năm nay hắn ở bộ binh ăn không ít du thủy, chất lượng quân lương không tốt, binh giới tốt xấu cũng lẫn lộn, còn muốn thừa dịp lần này chinh chiến Tây Bắc lại muốn ăn chặn, ai ngờ họa liền theo mà đến.

Hắn Lí Húc Đạo ở quan trường lẫn lộn nhiều năm, đối mặt quan lại cương trực công chính hắn biết đối phó thế nào, đối mặt tham quan hắn cũng hiểu được lợi dụng thế nào, nhưng đối mặt Định vương gia loại người lão sò không rõ tính nết, hắn hoàn toàn không có cách. Nhưng hắn rất rõ ràng, một khi đắc tội Diêm Cửu Giới, muốn toàn thân trở ra là không có khả năng.

“Ân, còn có việc sao?”

Diêm Cửu Giới đuôi mắt đảo qua, Lí Húc Đạo lập tức thẳng thân mình đứng vững.

“Không có việc gì, không có việc gì, lão phu trước cáo lui. Nghe nói vương gia sắp đại hôn, đến lúc đó lão phu sẽ chuẩn bị hậu lễ, hiện tại không quấy rầy hai vị.” Lí Húc Đạo thức thời lui lại, hắn biết lại lần nữa tiếp, làm không dễ chọc Diêm Cửu Giới giận quá, đến lúc đó hắn hoặc là con trai bảo bối của hắn nói không chừng muốn rơi đầu, vẫn là đi trước tốt hơn.

Mà Diêm Cửu Giới ngay cả liếc mắt nhìn một cái đều lười, trực tiếp kéo tay Lăng Phi đi vào trong phòng.

Hai người mới vào nhà, nàng liền bỏ ra tay hắn, thuận tiện trừng mắt nhìn hắn một cái.

“Người tới vừa lúc, nhanh chút đem mấy thứ này chuyển về đi, người đem nhà của ta ngay cả chỗ trống cũng không có.” Nàng nói vừa đem hộp giấy trên ghế ngồi đưa cho hắn, bản thân ngồi vào trên ghế.

Xem vẻ mặt hắn vừa cùng Lí Húc Đạo nói chuyện, bộ dạng kiêu căng kia nàng lần đầu tiên nhìn thấy. Nhưng người ngoài sợ thế lực hắn, nàng cũng không cái gì phải sợ. Dù sao nàng là dân chúng nghèo hèn, hắn làm thế nào đối phó nàng đây? Chẳng lẽ đem toàn bộ hãm rượu của nàng tịch thu?

“Lăng Phi, nàng còn tức giận?” Diêm Cửu Giới dè dặt cẩn trọng hỏi.

Nàng tà trừng mắt nhìn hắn một cái. “Trò khôi hài này cũng nên kết thúc. Người nhìn phòng ở này, nơi nơi đầy vật phẩm. Diêm Cửu Giới, coi như ta sợ người, là ta không tốt, ta không nên tùy ý cùng vương gia người đùa giỡn.”

“Đùa giỡn?” Hắn mỉm cười. “Hôn nhân không phải là trò đùa, sao có thể nói là vui đùa? Lúc trước nàng nói điều kiện ra ta làm theo, nàng liền tha thứ cho ta, khi ta đáp ứng rồi, nàng lại đổi ý? Là nữ nhân thì có thể lật lọng sao?”

Diêm Cửu Giới không nghĩ tới cùng nàng thành thân, phải nói là không bao giờ muốn cùng bất luận kẻ nào thành thân. Nhưng ngày hôm qua nàng cố ý đưa ra yêu cầu muốn hắn cưới nàng, khi nói rõ ràng nghĩ “đọa” lui hắn, hắn mới nghĩ đây là phương pháp thật tốt.

Nếu hắn đem nàng cưới vào cửa, không phải mỗi ngày đều có thể nhìn thấy nàng? Còn có, nàng cũng không cần lại nhường rượu bán cho người khác, chỉ cần nhường cho hắn uống là đủ rồi, đây thật sự rất hoàn mỹ! Hắn thế nào không sớm một chút nghĩ đến chứ?

“Lật lọng? Người.....” Nàng bị hắn nói lại không nói được cái gì. “Người không có khả năng thật tâm muốn kết hôn với ta. Nghĩ rõ ràng, ta chỉ là cái bình dân dân chúng, mà người là hoàng thân quốc thích. Lại nói ta còn có một đám thực khách theo vào cửa, người nên lo lắng đi.”

“Hoàng thân quốc thích sẽ không thể tùy ý chính lựa chọn thê tử? Lăng Phi a Lăng Phi, nàng thật sự không hiểu biết ta! Coi như ta muốn cưới khát cái, hoàng đế tự mình tới khuyên cũng không được, nàng nói ta có dám hay không, có thể cưới người hay không? Mà ta nghĩ muốn nuôi mấy người đệ đệ muội muội của nàng, gánh nặng của vương phủ cũng không sao cả, cho dù Ngọc Lâm muốn mỗi ngày ăn thịt cũng không thành vấn đề. Đáp án hừ vậy

vừa lòng chứ?”

Về mặt hấn nói chuyện còn mang một tia phóng đảng, làm cho nàng nhớ tới thần thái hấn vừa mới đối mặt Lí đại nhân. Một mặt này của Diêm Cửu Giới nàng cảm thấy xa lạ, chẳng lẽ nói hấn ngày thường đối đãi với mọi người là loại thái độ này? Vậy khó trách bên ngoài thanh danh hấn không được tốt.

“Ngươi..... Biết mọi người sẽ nói ngươi như thế nào sao?” Nàng có chút chần chờ hỏi.

Diêm Cửu Giới phản ứng là giờ lên một đạo mày rậm, khóe miệng là nét cười chế nhạo. “Ân, phiên bản rất nhiều, nàng có hứng thú nghe, ta cho Lí tổng quản nói cho nàng nghe, Lí tổng quản đối với đồn đãi bên ngoài cực kỳ có hứng thú, thường xuyên trở về báo cáo cho ta nghe, ha ha ha! Thế nào? Dọa đến, không dám giả cho ta?”

Thấy trên vẻ mặt hấn đầy khiêu khích, nàng hừ nhẹ một tiếng. “Ta hiện tại có thể hiểu ngươi vì sao thanh danh không tốt, xem ra ngươi thực hưởng thụ tư vị làm người xấu.”

Thấy nàng không bị dọa, đáy mắt hấn hiện lên một chút tán thưởng, nhưng lập tức giấu đi. “Ta không phủ nhận địch nhân của ta rất nhiều, làm nữ nhân của ta tính mạng khả năng sẽ phi thường nhận đến uy hiếp, nếu nàng bởi vậy không muốn giả cho ta, kia.....”

“Nếu ta nghĩ giả cho ngươi, đây tuyệt đối sẽ không là suy tính nhất thời.” Nàng nhìn hấn một cái. “Ngươi thực sự đề cử con trai binh bộ thượng thư Lí đại nhân kia đi Tây Bắc đánh giặc?”

Hấn không chút do dự gật đầu. “Lão nhân Lí Húc Đạo kia không dám trực tiếp tìm ta, lại tìm đến nàng đang ở nơi này. Nàng không cần để ý hấn, sự việc này ta đều có định đoạt.”

“Lí Long kia thiện chiến sao? Một trận có thể đánh thắng sao? Hay cũng chỉ là ngươi thuần túy trả thù?” Nàng tò mò hỏi. Nàng muốn biết hấn rốt cuộc “hư” tới trình độ nào.

“Không thiện chiến, đánh không được thắng một nửa, tùy vào vận khí của hấn. Về phần trả thù, không sai, ta có ý này. Lí Húc Đạo làm hỏng chuyện tốt của ta, làm nàng đối với ta tức giận, ta tự nhiên cho hấn một chút giáo huấn.”

“Ngươi không làm chuyện sai, ta như thế nào đối với ngươi tức giận? Tuy rằng họ Lí không phải quan tốt, nhưng ngươi cũng không tốt đi.” Nàng trước mở miệng giáo huấn hấn, thấy hấn hì hì cười nửa miệng lơ đãng, còn trừng hấn một cái. “Nếu hấn sẽ không đánh được giặc, ngươi lại phái hấn đi, duyên cớ đó là bởi vì..... Cha hấn chương quân bộ binh? Nếu người khác xuất chinh, Lí đại nhân nói không chừng ở quân lương cùng binh giới ăn bớt nguyên vật liệu, nhưng nếu là con hấn, hấn khẳng định sẽ không, phải không?”

Diêm Cửu Giới trong mắt tinh quang chợt lóe. “Cô nương thông minh. Nàng như vậy, ta thế nào duy trì hình tượng của ta chứ?”

“Làm người xấu có ý tứ như vậy sao?” Nàng mân khởi miệng nhìn hấn.

“Có ý tứ, cực có ý tứ.” Hấn cười một phen ôm nàng. “Hiện tại nàng có ý tứ đảm nhận cái hư vương gia này sao?”

Nàng bị hấn ôm vào trong lòng, khuôn mặt còn không kịp nóng lên, hơi thở ấm áp của hấn đã dựa vào gáy. Nàng hồng mặt một phen đẩy ra cái miệng làn càn của hấn, phát giác người này hôm nay bất kể hình tượng sau khi xuất hiện, phảng phất rất nhiều cảm xúc đều bị giải phóng, hấn đối đãi với nàng so với phía trước còn rộng rãi hơn.

“Ngươi..... Vì sao muốn kết hôn với ta?” Nàng cố chấp hỏi.

Tuy rằng lòng nàng cũng không dám tin đến điều này, nhưng nàng vẫn muốn làm rõ ràng, rốt cuộc hấn muốn từ trên người nàng được cái gì. Sẽ không vì uống rượu của nàng, liền đem nàng lấy về nhà đi?

“Bởi vì ngươi muốn ta cưới a, ta chỉ là nghe lời thôi.” Hấn cười đáp.

“Diêm Cửu Giới, ta là nghiêm túc, ngươi phải trả lời.” Nàng nghiêm mặt nói.

Hấn thu lại nụ cười trên mặt, hai tròng mắt trực tiếp đón nhận nàng. “Bởi vì nàng làm cho ta cảm giác được bình tĩnh, ở bên cạnh nàng, ta cảm thấy thực thoải mái. Còn có..... Nàng có rất nhiều người nhà muốn nuôi, mà ta..... Không người nhà, cho nên chẳng phải vừa vặn? Dem người nhà nàng biến thành của ta, ta sẽ có người nhà.”

Nàng ngừng đầu nhìn hấn, nhìn thấy chỗ sâu trong con mắt hấn chưa bao giờ biến mất cảm giác tịch liêu, lòng của nàng như là bị hung hăng rút một chút.

Dem người nhà nàng biến thành của ta, ta sẽ có người nhà.

Hấn dùng những lời này đã động nàng.

Đương nhiên nàng càng hy vọng hấn bởi vì thích nàng, yêu thương mới cưới nàng. Nhưng thời gian ở chung có hạn, muốn hấn hiện tại liền tuyên bố rằng yêu nàng, như vậy nàng khẳng định cũng không tin. Nhưng hấn luôn luôn có một chút thích nàng đi? Bằng không nữ tử đầy đường, hấn thế nào không đi dem người nhà của người khác biến thành của hấn?

Sóng mắt trong suốt của nàng đón nhận của hấn, trong mắt nàng như thế ôn nhu nhìn lại hấn, hấn chỉ biết đáp án là khẳng định.

“Ân, được rồi!” Nàng nhẹ giọng đáp ứng.

Thẳng đến lúc này, hắn mới phát hiện ngực bản thân thoát khỏi tảng đá lớn đè ép. Hắn kỳ thực không nắm chắc nàng sẽ nguyện ý gặt đầu, mặc dù hắn có tiếng xấu, nhưng nàng nếu thực sự không muốn cùng hắn thành thân, như vậy hắn sẽ làm không chuyện miễn cưỡng nàng. Bất quá, may mắn nàng chung quy đáp ứng rồi.

“Bất quá ta muốn nói rõ, ta thực sự không có đồ cưới nha!” Nàng nhanh nói.

Hắn sùng sốt một chút, thiếu chút cười to ra tiếng. “Không có đồ cưới không quan hệ, nàng một tay tài nghệ nhường rượu giỏi kia, chính là đồ cưới tốt nhất. Đợi chút, ta hỏi nàng một việc……”

Nhìn mặt hắn bỗng nhiên trở nên thực nghiêm túc, nàng nhin không được lo lắng.

“Nương nàng có giúp nàng nhường nữ nhi hồng sao?” Hắn hạ giọng hỏi.

Nàng không hiểu ngẩng đầu nhìn hắn. “Có, nhưng lúc trước sau khi cha mẹ ta lần lượt qua đời, chúng ta chuyển đến thôn này, ta chỉ mang theo vài hũ. Nhà chúng ta đã không có thân thích lui tới, cho nên không cần làm tiệc cưới. Người là muốn lấy vài hũ nữ nhi hồng kia trên hôn lễ ở vương phủ chiều đãi khách nhân sao?”

“Không cho phép mang ra cho người khác uống!” Hắn nhanh chóng nói rõ, thái độ phi thường kiên quyết.

“Nữ nhi hồng vốn là chiêu đãi thân hữu khi gả nữ nhi, chẳng lẽ ngươi muốn ta cảm bán?” Nàng kinh ngạc hỏi.

“Kia rượu mai sắp hai mươi năm, khẳng định tương đối hương thuần, cho nên một vò cũng đừng cho người khác uống, hiểu không?” Hắn cẩn thận nói rõ.

“Ngươi…… Sẽ không muốn lưu lại cho chính mình uống đi?” Nàng trừng hắn.

Khóe môi hắn dần dần gọi lên, hướng nàng nở một nụ cười cuồng vọng.

Nàng nhăn mày lại.

Trời ạ, nàng thực sự phải gả cho một người cuồng rượu sao?

Bạn đang đọc truyện *Tửu Cuồng* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 6

Thẩm Lăng Phi mãi cho đến khi bị đại kiều hoa nâng vào vương phủ, sau khi làm lễ tiến vào tân phòng, nàng mới giật mình thấy bản thân thực sự gả vào một nơi hoàn toàn xa lạ.

Hiện tại trong tân phòng không có người, chỉ có một mình nàng ngồi ngay ngắn trên hi giường, trên đầu còn có hi khăn. Nàng mơ hồ thấy phòng này rất lớn, một mình ngồi ở nơi này, có loại cảm giác không nổi.

Sau ngày đó gặp Diêm Cửu Giới, nàng rốt cuộc không có cơ hội nhìn thấy hắn. Nhưng nô tài trong nhà hắn mỗi ngày ở trong nhà nàng ra vào, mà bản thân nàng còn bận dần xếp một đồng rượu nhường một nửa kia, đem có thể thu đều thu tốt, vật muốn chuyển vào vương phủ đều sửa sang lại tốt, bận cả ngày đều ở trong phòng rượu.

Không biết mấy thứ kia có an ổn chuyển đến vương phủ hay không? Nơi bọn họ đặt thùng rượu không biết có thích hợp không? Vạn nhất không chú ý kỹ độ ẩm cùng thông gió, thùng rượu thực dễ dàng toan điệu, hư hỏng. Nghĩ đến vậy, nàng thật sự muốn xóc lên hi khăn, chuẩn bị xem rượu của nàng đâu!

Ài, nhưng hiện tại nàng đã là nữ chủ nhân của vương phủ, cũng chính là vương phi. Nếu ở tân hôn chạy đi tìm rượu của nàng, chỉ sợ không ổn mà thôi.

Wương phủ rất lớn, nơi làm tiệc cưới cùng tân phòng cách vài cái sân, cho nên chỉ loáng thoáng nghe được tiếng người ồn ào. Hiện tại mọi người đều ở bên ngoài ăn cơm uống rượu, ngay cả mấy cái đệ đệ muội muội của nàng đều vui vẻ vừa nói vừa cười. Y theo trình độ nhiệt tình yêu thương của Diêm Cửu Giới đối với rượu, nói không chừng hắn buổi tối sẽ không về để ngủ.

Đang do dự muốn xóc lên hi khăn hay không, nàng chợt nghe thấy cửa bị đẩy ra.

“Đại tỉ!”

Lăng Phi hơi hơi kéo cao hi khăn, nhìn thấy trong tay đệ đệ cầm chân gà, một mặt hướng hi giường của nàng đi đến.

“Người thế nào chạy đến nơi này, Dư An?” Lăng Phi nhìn đệ đệ mặc vào quần áo vừa người, cảm thấy hân cả người anh tuấn lên, xem ra hân thực sự trưởng thành không ít, không là đứa bé củ lạc năm đó. Gần đây nàng bận chuyển rượu cùng đồ nướng rượu kia, bỏ qua mấy cái tiểu quý bọn họ, xem ra Lí tổng quản đem bọn họ chiều cố rất tốt.

“Đây là đệ để lại riêng cho tì, đại tì không biết bên ngoài có bao nhiêu đồ ăn ngon, ta ăn no nha!” Dư An nói một bên vui vẻ đem mâm trong tay đưa cho nàng.

Lăng Phi hướng hân ôn nhu cười cười, rút ra khăn tay lau cái miệng béo ngậy của hân. “Người bản thân ăn, đại tì đợi chút sẽ ăn, người xem trên bàn không phải rất nhiều đồ ăn sao?”

“Ai nha, thực sự nha. Xem ra tì phu vẫn là tốt, chưa từng quên người.” Dư An nhìn thấy đầy bàn đồ ăn, mặt mày đều cười rộ.

“Ta xem hân đối với rượu hứng thú khá lớn, buổi tối nói không chừng sẽ không về đây.” Lăng Phi cười cười. “Về sau người ở chỗ này, không sợ ăn không ngon. Bất quá đọc sách hay là học đều phải ngoan ngoãn, cũng không thể cả ngày thảnh thơi chơi.”

“Ân, Lí gia gia nói với ta mời phu tử, qua hai ngày sẽ bắt đầu lên lớp.”

“Lí gia gia? Người nói Lí tổng quản sao?” Nàng hỏi, nàng ngày mai phải đi xem đệ đệ muối muối dàn xếp như thế nào, đương nhiên nàng tin tưởng Diêm Cửu Giới tất nhiên sẽ an bài tốt, nhưng nàng cũng không thể đem trách nhiệm chiều cố người nhà hoàn toàn ném cho người ngoài.

“Đúng vậy, nhưng người nói không cần chúng ta kêu người là Lí gia gia. Nhưng chúng ta nói với người, đại tì nói qua phải có lễ phép, sau đó người liền gật gật đầu, lại luôn luôn cười hơ hớ, đại tì, Lí gia gia càng ngày càng giống thổ địa nha.” Dư An cẩn thận nói liên miên theo tỷ tỷ một đồng việc vật vãnh, hơn phân nửa là vương phủ như thế nào thú vị, gặp được người lại như thế nào.

Lăng Phi nghe cũng thấy thú vị, từ đó hình dung ra, chậm rãi buộc vòng quanh cuộc sống vương phủ.

Đúng lúc nàng nghĩ nên cho Dư An trở lại tiệc rượu, cửa tân phòng bị đẩy ra, Diêm Cửu Giới sải bước đi đến.

Khi hân nhìn thấy Thẩm Dư An khẽ nhủ mày, hại Lăng Phi mắt choáng váng, thiếu chút không kịp buông hi khăn trên đầu. Nàng hoang mang rối loạn tự nhắc nhở bản thân, chợt nghe Diêm Cửu Giới mở miệng nói chuyện.

“Dư An, đệ nhanh như vậy đã nghĩ đại tì? Đẳng trước không hảo ngoạn sao?”

“Hảo ngoạn nha, nhưng đệ sợ đại tì chưa ăn cơm, vốn định mang thứ này cho tì ấy ăn, không nghĩ tới nơi này nhiều đồ ăn như vậy. Nhưng đại tì nói huynh buổi tối ước chừng sẽ không về đây, tì phu, vậy huynh thế nào hiện tại đã trở lại?”

Dư An hồn nhiên trả lời làm cho dưới hi khăn Lăng Phi nhanh nhủ mày, thật muốn thân thủ che miệng đệ đệ.

Diêm Cửu Giới nghe vậy trầm mặc một chút, sau đó lại cười ra tiếng. “Mà ta cảm thấy đói bụng, cho nên nhanh chóng về thôi! Nàng nói ta không phải nên trở về, vẫn là trở về quá chậm, Lăng Phi?”

Thẩm Lăng Phi thật muốn bóp chết một lớn một nhỏ này.

“Đói? Vậy chân gà cũng cho huynh. Tì phu, tì, các người nhanh ăn cơm, ta đây phải về đằng trước.” Dư An nhu thuận đem mâm đưa cho hân, Diêm Cửu Giới cũng thật sự thân thủ tiếp nhận mâm.

Rốt cục đứa nhỏ đi ra ngoài, cửa lại lần nữa đóng lại. Thanh âm đóng cửa kia làm cho nàng thiếu chút khấn trương nhảy dựng lên. Rốt cuộc là ai quy định muốn có cái hi khăn? Đây căn bản là tra tấn tâm nương tử thôi!

Miệng còn đồ, mày còn khóa, hi khăn kia đã bị nhắc lên. Thẩm Lăng Phi chống lại cặp mắt đen mang ý cười kia, cả người còn sùng sốt, mặt lập tức ửng đỏ lên.

“Thế nào, thật sự cho là ta sẽ không về đây?” Hân chế nhạo cười. “Ta làm sao có thể muốn cùng nhóm lão già này ăn cơm uống rượu a? Theo ý tứ của ta thật đúng là muốn ngay cả tiệc cưới này đều giảm đi, ta xem toàn quan lại toàn kinh thành đều chạy tới, phiền muốn chết.”

Nhìn nàng mặc giá y đỏ thắm, giả dạng nghiêng lệ ngồi ngay ngắn ở mép giường, trắng nõn da thịt cùng màu đỏ hi phục càng thêm non nặn, mà trên môi nàng màu đỏ bùng kia xem ra phi thường mê người, làm cho hân hiện tại muốn nhắm nháp nó.

Ánh mắt hân dần dần nóng rực làm cho trên mặt nàng đỏ ửng càng rõ ràng.

“Chàng..... Kế tiếp nên làm như thế nào?” Nàng nhỏ giọng hỏi.

“Không cần lo lắng, ta sẽ dạy nàng.” Ánh mắt của hân lưu lại ở trên làn môi của nàng.

Bỗng nhiên hiểu được hân nói là cái gì, nàng không khỏi buồn bực trừng hân một cái. “Ta là nói tục lệ, nghi thức! Không phải muốn uống lễ hợp cần

rượu hay là cái gì?”

“Ha ha ha, uống uống uống, chúng ta đến uống rượu nữ nhi hồng nương thay nàng nhường tốt!” Hần nói hướng góc một cái ải quỹ đi đến, xốc lên cái nắp, từ bên trong lấy ra một vỏ rượu.

Nàng kinh ngạc mở to hai mắt. “Chàng. .... Khi nào thì đem mấy hũ nữ nhi hồng kia lấy đến nơi này?” Xem bộ dáng hần vui vẻ, căn bản không phải vì nàng trở về, chỉ sợ là vì vài hũ nữ nhi hồng này?

“Đã là tâm ý cha mẹ nàng, tự nhiên phải hảo hảo cất giữ a! Rượu này có bao nhiêu trân quý, cũng không có lần thứ hai đâu!” Hần nói vạch ra giấy dán, lấy ly rượu, đổ hai ly rượu, một ly giao cho nàng.

Nhất thời trong phòng hương rượu lượn lờ, làm cho tâm thần say.

“Ta. .... Kỳ thực không biết uống rượu.” Lăng Phi cầm ly rượu trong tay nói.

“Không có thói quen uống rượu sao? Để ta tiếp đi!” Hần tiếp nhận ly rượu trong tay nàng, một ngụm uống hết.

Nàng kinh ngạc nhìn động tác của hần, cho rằng bản thân hần muốn đem hai ly rượu đều uống hết, ai ngờ đến hần buông ly rượu, ngồi vào bên cạnh nàng.

“Diêm. .... Cứu Giới.” Nàng co quắp kêu.

Mà ánh mắt hần căn bản không có rời đi nàng, đôi mắt hữu thần kia như phát ra nhiệt độ, tay chậm rãi nâng lên cằm nàng, sau đó khẽ môi hần hiện lên một chút đắc ý tươi cười. Nàng còn không kịp hiểu ý tứ nét tươi cười kia, môi hần liền đề lên.

“Ách. ....” Nàng mới hơi hơi mở miệng, đầu lưỡi của hần liền khiêu mở miệng nàng, sau đó quỷnh tương ngọc dịch kia cùng với đầu lưỡi lửa nóng của xông thẳng vào miệng nàng, một đường tiến đến lòng nàng, đem cả người nàng rơi vào trong lửa nóng.

Trong miệng nàng vừa tê vừa cay, mà nụ hôn của hần không chút nào dừng lại.

Thẳng đến khi nàng thiếu chút bởi vì mùi rượu dày đặc này mà hôn mê, hần mới buông nàng ra, cúi đầu nhìn nàng một cái.

“Tư vị như thế nào? Uống ngon không?” Tươi cười của mang theo tà khí.

“Không biết!” Nàng một phen đẩy hần.

“Không biết? Xem ra uống một ngụm không ra hương vị, lại đến, lại đến!” Hần cười đi lấy một ly rượu khác.

Nàng nhanh chóng thân thủ che miệng mình. “Không được, chàng. .... Ta còn chưa có ăn cơm, chàng như vậy sẽ làm ta uống say.”

Ai nha, còn nghĩ rằng hần đêm nay sẽ không về đến, căn bản cũng chưa nghĩ đến phải khẩn trương. Nhưng xem ra dự tính của hần cũng không phải là như thế, làm nàng nhất thời khẩn trương lên. Nàng đối với việc nam nữ không thể nói hoàn toàn không biết, nhưng chính là theo một số đại thẩm bên kia nghe qua giải thích phi thường hàm hồ, làm hại nàng hoảng hốt đắc thủ cùng vô thủ.

“Tốt thôi, ăn cơm trước.” Hần dặt tay nàng, đem nàng an bài ở trước bàn. “Mũ phượng muốn lấy xuống trước hay không? Có nặng hay không?”

“Nhưng bà mới nói muốn đến trước khi đi ngủ mới có thể lấy xuống.” Nàng chần chờ nhìn hần, trên thực tế đeo mũ phượng cả ngày, cổ nàng đều nhanh môi chết. Hần không nói nàng còn chưa có cảm giác, hần vừa hỏi nàng liền cảm thấy thân mình cứng ngắc.

“Hừ, Lăng Phi. Thanh danh của ta nàng cũng nghe quá nhiều, nàng cảm thấy ta là loại người để ý người khác ý tưởng sao? Không hợp tục lệ? Ha!” Hần ngữ điệu mang ngạo mạn cười nhạo, nhưng tay giúp nàng cởi bỏ đầu quan lại rất mềm nhẹ.

“Cho nên ý của chàng là nói ta về sau cũng không cần lo lắng vương phi nên làm như thế nào, không cần lo lắng bản thân không hiểu, lo lắng mình làm sai sao?” Nàng có chút vui vẻ hỏi.

“Ân, nàng thích như thế nào liền như thế ấy, nào có cái gì có nên hay không. Cha mẹ ta cũng không còn, cũng không cần hầu hạ trưởng bối, phòng ở theo ta định đoạt, hiểu không?” Hần hào khí nói, hoàn thành động tác trên tay.

“Đã hiểu đã hiểu.” Nghĩ đến không cần làm theo một đồng lớn quy củ, làm cho nàng yên tâm, cả người đều thoải mái lên. “Chàng cũng chưa ăn nhiều đi? Ngồi xuống.” Nàng nói bắt đầu lấy đồ ăn bỏ vào trong bát hần.

“Nàng cũng ăn, hôm nay mệt muốn chết rồi?” Hần đem đồ ăn hơi xa tiến vào trong bát nàng.

Vì thế hai người cứ như vậy ta giúp ngươi, ngươi giúp ta uy một ngụm, bữa ăn có chút bận rộn, ăn thật là chậm.

“Khát sao? Uống chút rượu.” Hần đưa lại cho nàng ly rượu.

“Ta nói rồi ta tửu lượng không tốt, chỉ có thể uống một chút.” Nàng tuy là ăn, nhưng có chút khát, cho nên vẫn cầm lấy ly rượu uống một chút rượu.

Cứ như vậy một chút lại một chút, rất nhanh cơm ăn no rồi, trên người nàng mùi rượu cũng lên.

“Diêm Cửu Giới, càng ngày càng nóng, chàng không thấy sao?” Mặt nàng nóng hồng, tay quạt mát chính mình. Mùi rượu theo lên, bay nhẹ nhẹ, cả người có chút vui vẻ, lại thực thả lỏng, cứ nhiên nhin không được ngây ngô cười. Chẳng lẽ uống rượu sẽ có loại cảm giác này sao? Khó trách Diêm Cửu Giới thích uống rượu như vậy.

“Nàng mặc nhiều lắm, ta giúp nàng.” Hấn nói kéo qua nàng, đem nàng an trí ở giữa hai chân, sau đó động thủ cởi bỏ bàn khâu của nàng, đem áo ngoài thoát xuống. “Còn nóng sao?”

Nàng xem hấn bận rộn, giống như đang nhìn người ngoài biểu diễn, bên môi tràn đầy tươi cười, mang chút ngu ngốc cùng ngây thơ, bộ dáng của nàng đã hồn nhiên lại mê người.

“Vậy chàng không nóng sao?” Nàng híp lại mắt hỏi hấn. “Ta giúp chàng.”

Nàng nói thân thủ muốn đi cởi bỏ nút thắt của hấn, nhưng ngón tay giống như không thể nào linh hoạt được, mở đã lâu vẫn không mở được, lâu đến mức tính tình nàng bạo phát đến. “Đứng vững đừng nhúc nhích, chàng như vậy luôn luôn động, ta thế nào mở?”

Diêm Cửu Giới phù thân mình lung lay thoáng động của nàng, kinh ngạc bắt lấy tay nàng. “Nàng sẽ không say đi? Nàng mới uống hai ly rượu nhỏ.”

“Nói vậy, ta không có say, ta cho tới bây giờ không có say.” Nàng lờ lững son sắt nói.

“Là nha, cho tới bây giờ không có say, bởi vì nàng tám phần chỉ có thời điểm thử rượu mới uống một chút.” Hấn thân thủ nâng nàng dậy, người đứng lên theo. Ai ngờ đến hấn mới vừa buông tay, nàng liền thuận theo thân thể hấn trượt xuống, hấn nhanh giữ chặt nàng. “Đến, uống chén nước đi!”

Hấn cho nàng uống nước xong, sau đó ôm lấy nàng, làm nàng ngồi ở mép giường, dựa vào trụ giường. Sau đó hấn giơ lên khăn, giúp nàng đem mặt cùng tay đều lau một lần.

“Ai, cái này gọi là tự làm vậy sao?” Hấn buồn cười nhìn khuôn mặt hồng hồng kia. Rõ ràng mỹ nhân còn ôm, cũng không có thể chân chính âu yếm, có thể nói là loại nào tra tấn.

Nàng cười khanh khách ra tiếng, sau đó lấy khăn trong tay hấn, cũng giúp hấn lau mặt.

Nhìn bộ dạng nàng cố gắng khuôn mặt nghiêm túc kia làm cho hấn cảm thấy cảm động. Hấn sờ sờ mặt nàng. “Lăng Phi, nàng luôn luôn đều thực nghiêm túc sống qua đi? Về sau có ta ở đây, có thể không cần nghiêm túc như vậy, bờ vai ta cho nàng dựa vào, chỉ cần một môi tìm tới ta, ta không để nàng mệt chết đâu.”

Cũng không biết nàng có phải nghe vào hay không, chỉ thấy nàng dịu ngoan tiến sát trong lòng hấn, mái tóc vừa dài lại thẳng kia rồi tung ở sau người, làm cho nàng trở nên mảnh mai.

Cúi đầu nhìn nàng mềm mại, nguyên bản muốn sẵn sàng làm cho nàng ngủ Diêm Cửu Giới lại lần nữa sôi trào lên. Gần đây hấn mỗi lần nhìn thấy nàng, đều muốn đem nàng kéo vào trong lòng vừa ôm vừa hôn. Mà nay nàng đã thành người của hấn, kêu hấn thế nào khác chế được xúc động càng thêm khó nhịn kia?

“Lăng Phi.” Hấn cúi đầu hôn một chút lên trán nàng, nàng ngẩng đầu lên nhìn hấn, hấn thuận thế hôn lên miệng nàng.

Miệng nàng giống như trong trí nhớ ngọt ngào, tay nhỏ bé nhu nhược của nàng nắm quần áo trước ngực hấn, làm cho hấn nhin không được đem nàng ôm vào trong lòng, muốn đem nàng nhu tiến trong thân thể.

“Cửu. .... Cửu Giới.” Nàng nhẹ giọng kêu tên hấn, lại như một phen ném vào du lí hỏa, làm cho hấn bị nóng lên.

Tay hấn ma sát cẩn thận khuôn mặt nàng, đi đến cổ áo, sau đó ngón tay ở dưới cằm nàng qua lại yêu say đắm cảm xúc thể nghiệm da thịt mềm mại, lập tức cuối cùng một kiện quần áo bị cởi bỏ, lộ ra cái yếm thêu công tinh xảo kia. Cái yếm màu đỏ ánh vào da thịt càng thêm trắng nõn, nàng như là sợi tơ, làm cho động tác của hấn càng thêm ôn nhu.

Ngón tay hấn tiến vào trước ngực nàng, nhẹ nhàng mà xoa nắn cẩn thận đỉnh nhọn kia. Nàng dựa vào hấn tinh tế thờ dốc, bộ dáng xinh đẹp kia làm cho trong máu hấn hỏa diễm càng thiêu đốt mãnh liệt.

Hấn tháo đi trói buộc ở ngực nàng, khi nhìn thấy hai mặt đỏ bừng kia, hơi thở hấn ứ đọng. Tay nắm đen nắm giữ một bên miên nhu, bí khôi tốt đẹp kia ở trong tay hấn càng hiển lộ đặc hữu tốt đẹp này. Hấn tinh tế hôn bờ vai nàng, xương quai xanh, đi đến ngực, sau đó hấn ngẩng đầu nhìn nàng –

Chỉ thấy hai mắt nàng khép hờ, trong mắt hàm mỉm, trên má lại có mặt đỏ ửng không tha.

Xác nhận chiếm được lực chú ý của nàng, hấn hướng nàng khẽ cười, nụ cười kia cực kì tà ác, sau đó hấn cúi đầu cướp lấy mặt đỏ bừng kia, đem toàn thân nàng đều biến thành màu phấn hồng.

Ngón tay nàng xuyên qua tóc hấn, cảm giác chính mình đại khái đã hóa thành một ngọn sóng, chảy tới trên đất. Bằng không tại sao cả người có thể mềm nhũn như vậy, bay nhẹ nhẹ, sau đó ngay cả đầu ngón chân đều thoải mái phải cuộn tròn lên?

“Diêm Cừu Giới. ....” Nàng ngâm kêu tên của hắn.

“Ân.” Hắn không chút để ý, tất cả lực chú ý đều ở trong phản ứng vi diệu của thân thể nàng.

Sau đó nàng cảm giác hắn bỏ đi quần áo, bởi vì lúc này nàng dựa vào là khuôn ngực cứng rắn, thiếp dựa vào nàng quang hỏa thân mình, thể nghiệm lẫn nhau xúc cảm thân thể bất đồng của hai người.

Mặt nàng còn hồng không đủ, miệng hắn lại làm càn đến cực điểm, lấy ý chí không thể ngăn cản quyết đoán duyên hôn kiểu nhu của nàng.

Nàng cảm giác chính mình giống ở con thuyền lung lay trong mưa gió, chỉ có thể nắm lấy bả vai cường tráng của hắn. Lúc hắn ngang nhiên lấy dục vọng giữ lấy nàng, nàng chỉ có thể ôm lấy hắn, để cảm giác xa lạ kia truyền khắp thân nàng.

Mà suy nghĩ cuối cùng của nàng là — nếu uống say chính là loại cảm giác này, khó trách hắn thích rượu như vậy!

Lăng Phi cảm thấy chính mình hôm qua ước chừng mộng rất nhiều, tám phần mộng ở trong đàn ngựa chạy trời chết, cuối cùng bị con ngựa cao lớn ném ra biên, bằng không xương cốt thể nào mới như vậy, giống muốn tan mất.

Ánh mắt nàng còn chưa có mở ra, mới động thân một cái, mảy liền nhả lại, miệng phát ra rên rỉ nhỏ nhất.

“Tỉnh?”

Một thanh âm trầm thấp ở bên tai nàng vang lên, nàng vừa nhấc đầu, liền nhìn thấy đôi mắt Diêm Cừu Giới tràn đầy ý cười. Tóc hắn tán loạn, thân mình trần trụi, trên mặt còn có râu ria mới mọc ra, thoát nhìn cuồng tứ hơn.

“Chàng. .... Thế nào ở đây? A!” Vấn đề nàng không có hỏi hết, liền bưng tỉnh lại, cả người nhảy dựng lên.

Nguyên lai nàng vừa mới ghé vào ngực hắn ngực, mà hắn. .... Không chỉ trên thân không có mặc quần áo, căn bản là trần như nhộng. Nàng lúc này mới hậu tri hậu giác cúi đầu, nhìn đến bản thân đã bại lộ ra thân mình trắng nõn, nhanh chóng muốn tìm chăn bông che lại. Mà đồng thời, trí nhớ đêm qua từng chút từng chút dần dần trở lại, làm cho nàng xấu hổ đến ngay cả thân mình đều đỏ lên.

“Lạnh không? Ta cảm thấy rất tốt a, thời tiết càng ngày càng nóng, lại nói mặt trời đều đã lên cao, thực sự sẽ không lạnh!” Hắn thản nhiên nhìn hoảng loạn của nàng, bàn tay to không chút khách khí sờ lên vòng eo tinh tế trắng mịn của nàng, đem thân mình mềm mại kéo vào trong lòng.

“Diêm Cừu Giới!” Nàng quần mặt kêu, thân mình quang hỏa dựa vào hắn, lúc này ban ngày ban mặt ánh mặt trời sáng nhìn rõ càng có vẻ thân thiết. “Chàng vừa nói trời đã lên cao? Giờ nào? Chúng ta ngủ quên sao?”

“Canh giờ không còn sớm, nhưng còn kịp ngộ thiện, yên tâm đi! Còn có, nào có cái gì ngủ quên quá mức, chúng ta thích ngủ đến khi nào thì ngủ, ai quản được?” Hắn nói liền tiếp tục cúi đầu muốn hôn nàng, hiển nhiên còn không dự tính rời giường.

Đêm qua hắn nhào nàng, đem nàng ép buộc đến hưng đồng mới thả nàng ngủ, nghĩ đến đầu nàng cũng không dám ngẩng lên. Tuy biết tính tình hắn không kiêng kỵ gì, nhưng lấy cái loại nhiệt tình không hề giữ lại này thiêu đốt nàng, thực làm cho nàng kiến thức được cái gì gọi là “vô giới”.

“Nhưng như vậy mọi người đều sẽ biết chúng ta. ....” Nàng nói đẩy ra hắn, cảm thấy không có mặt mũi đi ra ngoài gặp người.

“Có cái gì quan hệ? Không có ai sẽ nói gì. Bọn họ cùng lắm ở ngoài cửa chờ, ta không kêu, không có khả năng có người vào.” Hắn vuốt ve tóc nàng, tiến đến chớp mũi người người, sau đó môi thuận thể liền hôn cô nàng.

“Chàng. .... Chàng nói hiện tại bên ngoài cũng có người?” Nàng nhanh xóc lên cái màn giường một chút, nhìn nhìn bên ngoài, cũng may cửa phòng vẫn còn đóng.

Ai ngờ động tác nàng này của làm cho hắn có cơ hội, hai tay nắm giữ thắt lưng nàng, thân mình từ phía sau đè trên lưng nàng, đem nàng kín áp tiến trong chăn bông đôi.

Nàng cảm giác được thân mình hắn kiên cố, còn có dục vọng không thể bỏ qua kia. “Diêm. .... Không được!”

Khàng nghị của nàng chưa nói xong, tay hắn đã len vào khe hở giữa hai người, vuốt ve non mềm giữa hai chân nàng. Nàng tinh tế rên rỉ, muốn đẩy ra hắn cũng không có khí lực.

Nàng xem như không thấy hắn, nhưng thân mình này mẫn cảm hơn, từng động tác của hắn đều khiến cho nàng một trận lại một trận sợ run. Thân thể nàng lại một trận một trận ma sát, thẳng đến khi kiên cố của hắn đâm vào trong mềm mại của nàng, nàng nắm lấy đệm chăn phía dưới, đem mặt hồng thấu vùi vào trong chăn bông.

Động tác của hắn càng lúc càng lớn, làm bên môi nàng rên rỉ không ngừng mà phát ra. Nghĩ đến khả năng ngoài cửa có nô tỳ, nàng nhanh chóng cắn chặt bông, để tránh bị nghe được.

Nhưng mà cái tên nam nhân phía sau kia căn bản không chút nào để ý khó xử của nàng, động tác xâm chiếm không chút giảm cường tứ, làm cho nàng như bị bay lên không trung lại rơi xuống, sau đó lại lần nữa bị bay lên, như thế trắc trở qua lại, hao hết khí lực còn dư thừa của nàng.



Đến cuối cùng, nàng cảm thấy chính mình cùng tâm toàn ấn đầy ấn ký của Diêm Cửu Giới, nàng rốt cuộc không bỏ xuống được hấn, rốt cuộc không rời được hấn.

Thế nhưng đến giờ phút này, nàng mới phát hiện chính mình đã thật sâu yêu thương nam nhân bản thân đã gả này.

Bạn đang đọc truyện *Tửu Cuồng* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 7

Lăng Phi mặc lăng la trừ y, trên đầu bày kiểu tóc phiền phức, nàng để ý phía trên cấm đầy cây trâm hoa lệ cùng trâm cài. Bên trong kiệu nàng ngồi nghiêm chỉnh, trong lòng không yên, chỉ kém không có nhìn chớp mắt.

Cho dù cứ việc như thế, nàng vẫn cảm giác được bên cạnh Diêm Cửu Giới có chút không vui. Cặp mi kia của hấn hơi hơi nhíu, trên mặt có biểu cảm không kiên nhẫn.

“Ta đã tận lực nhanh, là chàng hại ta, không cho ta rời giường. Nếu chàng sớm cùng ta nói muốn tiến cung diện thánh, ta sẽ sớm một chút chuẩn bị.” Lăng Phi cho rằng hấn bối vì nàng tốn nhiều thời gian trang điểm mà tâm sinh không kiên nhẫn.

“Nàng cho là.....” Diêm Cửu Giới kinh ngạc nhìn nàng. “Lăng Phi, nàng làm sao có thể cho là ta giận nàng chưa? Ta chỉ là nghĩ đến còn phải tiến cung một chuyến, cảm thấy phiền! Theo ý nguyện của ta, thăm nghĩ với nàng ngay ở trong phòng, ngay cả cửa phòng đều không muốn đi ra ngoài, như vậy là tốt nhất.”

Ngay cả cửa phòng đều không cần đi ra ngoài? Hấn ngấy còn chưa đủ à? Hôm nay thiếu chút ngay cả ngọc thiện đều dùng không được!

“Chàng đã không nghĩ tiến cung như vậy, vì sao còn ngoan ngoãn mang ta đi?” Theo hiểu biết của nàng đối với hấn, cho dù hoàng thượng triệu kiến, hấn không nghĩ đi thì sẽ không đi không đi nha! Quái là hoàng thượng cư nhiên cũng dễ dàng tha thứ hấn cuồng vọng như vậy.

“Bởi vì ta nếu không đi, hoàng đế tiểu tử kia sẽ chạy tới. Nguyên bản hấn còn muốn chủ trì hôn lễ à! Nói giỡn, cho hấn đi đến phồn văn nậu tiết kia còn có thể thiếu sao? Chúng ta tiến cung còn có thể tránh gặp người, nhưng nếu cho hấn đi đến vương phủ, ta có thể đuổi người sao? Nói không chừng phải đến buổi tối mới phải về cung.” Diêm Cửu Giới bắt đầu đi nói.

Lăng Phi thích nhìn biểu cảm hấn buồn rầu. “Xem ra chàng cùng hoàng đế thiếu niên này cảm tình không sai, bên ngoài thế nào đều đồn đãi chàng muốn làm hoàng đế a?”

“Làm hoàng đế? Chuyện nhảm chán như vậy ai muốn chứ?” Hấn hừ lạnh. “Nếu không phải tiên hoàng trước khi tạ thế từng yêu cầu ta hứa hẹn giúp tiểu tử kia, ta sớm rồi đi kinh thành, căn bản không nghĩ đi can thiệp chính sự hôn thùy kia, nàng không biết trong triều đôi lão tặc kia có bao nhiêu đồ nhân khẩu vị.” Hấn nói lại nắm thắt lưng nàng, đem nàng lăm tiến trong lòng.

“Ai nha, chàng như vậy tóc của ta sẽ bị rối!” Nàng đẩy đẩy hấn. Trên đầu nàng cấm đầy trâm, thực sợ cẩn thận một cái sẽ bị rơi xuống, nói không chừng ngay cả da đầu đều bị rơi xuống. Ai, thực không có thói quen trang phục trang điểm như vậy, mệt mỏi người quá!

“Rối loạn chúng ta trở về phủ, có quan hệ gì?” Hấn hôn xuống gương mặt nàng, thuận tiện vì âm mưu nhỏ nhỏ của chính mình được thuận lợi.

“Sau đó chờ hoàng thượng đến phủ bái phỏng?” Nàng tức giận nói.

Hấn cười mĩa, đành phải thu liễm, phiền chán lại lên.

Kỳ quái, Diêm Cửu Giới hấn không sợ trời không sợ đất, không đem ai để vào trong mắt. Nhưng mỗi khi nương tử hấn cười tròng mắt, hấn cũng chỉ có thể sờ sờ mũi nhận thức. Từ khi hấn bị nàng trói chặt, bắt đầu cứ như vậy, hiện tại muốn thay đổi thói quen ở chung đã là quá muộn.

Khi nói chuyện, bọn họ đã đến cửa cung, Diêm Cửu Giới bắt quá xóc lên mảnh kiệu, hướng thủ vệ binh lính gật đầu, kiệu của bọn họ lại tiếp tục đi về phía trước.

“Người ta đều nói quan lại gì đều giống nhau, vừa vào cửa cung chỉ có thể ngừng kiệu, chỉ có hoàng đế có quyền ở trong cung đi kiệu sao? Vì sao chúng ta không cần xuống dưới đi?” Nàng tò mò hỏi.

Hấn chau chau mày, nói: “Làm thế nào thì là như vậy.”

Ý tứ là nói hấn hưởng đặc quyền? Lăng Phi tròn to mắt, le lưỡi. “Oa a, ta hiện tại mới biết được ta thật sự can đảm nha.”

“Có ý tứ gì?” Hấn quay đầu nhìn nàng.

“Không phải sao? Ta dám đem Định vương gia quyền lớn thế lớn trời lại, như vậy có phải thực sự lắm can đảm hay không?” Nàng nói còn nhìn hấn một cái.

“Chỉ cần hoàng thượng đặc biệt cho phép, muốn ở trong cung đi kiệu hoặc cưỡi ngựa cũng không thành vấn đề. Đây cũng không phải ta đề ra, là hoàng thượng chính mình nói. Còn có, chỉ cần ta cho phép, nàng muốn đem ta trời lại liền trời lại, không bằng buổi tối chúng ta thử xem đi?” Hấn gần sát mặt nàng, hướng nàng ái muội trong nháy mắt.

“Ta không cần.” Lăng Phi thấy biểu tình hấn không đứng đắn kia, chỉ biết trong đầu hấn khẳng định toàn là suy nghĩ không thể gặp người.

Hấn lộ ra một mặt đáng tiếc biểu cảm.

Khi nói chuyện, kiệu đã đến thiên điện, Diêm Cửu Giới đỡ nàng ra kiệu, sau đó dẫn nàng đi vào bái kiến hoàng đế.

Lăng Phi cẩn thận đi đại lễ, theo Diêm Cửu Giới quỳ lạy, sau đó thời điểm nàng bị nâng dậy, mới có cơ hội ngẩng đầu nhìn xem vị hoàng đế này.

Nàng thực kinh ngạc vị thiếu niên hoàng đế này tuy rằng chỉ có mười lăm tuổi, nhưng diện mạo anh tuấn, chính là mặt mày còn lộ ra vẻ mặt bướng bỉnh.

“Hoàng thúc, hoàng thẩm, các người đã tới. Trăm đợi đã đến buổi trưa, nếu không đến trăm sẽ đến phủ quấy rầy đi.” Diêm Chính Húc một đôi mắt đẹp thẳng nhìn Thẩm Lăng Phi.

Diêm Cửu Giới nhìn nàng một cái, giống như cùng nàng nói “ta đoán không sai đi”, hấn nàng thiếu chút cười ra tiếng.

“Hoàng thẩm thật khá, nghe nói là một tay nhượng rượu ngon, bởi vậy thu phục được hoàng thúc chưa bao giờ dự tính thành thân kia của ta nha?” Diêm Chính Húc không có xa lạ, thái độ tựa như đối đãi người nhà.

“Lăng Phi sẽ nhượng một ít rượu, nếu hoàng thượng không ghét bỏ, lần sau rượu mới làm thành, Lăng Phi sai người đưa vài hũ cho hoàng thượng thử xem hương vị.” Thẩm Lăng Phi thấy hấn thân thiết hòa khí, thanh âm nói chuyện cũng ôn nhu theo, tính lên hấn cũng là cháu của nàng.

Diêm Chính Húc cười hi hi đang chuẩn bị trả lời, Diêm Cửu Giới liền đánh gãy hấn.

“Nàng muốn đem rượu của ta đưa cho hấn?” Diêm Cửu Giới một mặt nghiêm túc hỏi.

Lăng Phi mặt đen một nửa, trừng hấn một cái. “Đó là ‘ta’ nhượng rượu, ta thích đưa ai sẽ đưa cho họ.”

Diêm Cửu Giới còn không chịu phục nhếch miệng, lão đại hấn không vừa ý nàng mang rượu tặng người.

“Ta đây trước hết cảm ơn hoàng thẩm thẩm, lần khác ta nhất định tới cửa quấy rầy, làm cho hoàng thẩm mời ta uống ly rượu ngon.” Diêm Chính Húc vui vẻ cực kỳ.

Diêm Cửu Giới hai mắt tròn trắng. Đứa cháu hoàng đế này trước kia thích dính theo hấn, đều đã báo cho quá nhiều thứ, không có người cảm thấy quan hệ thúc cháu bọn họ tốt, như vậy đối với hấn trên triều chính không có trợ giúp, nhưng cố tình hấn vừa đợi đến cơ hội là nghĩ hướng vương phủ chạy tới, làm cho người ta khá buồn rầu.

Tiếp theo Lăng Phi còn cùng hấn hàn huyên một thời gian, cho tới khi Diêm Cửu Giới không ngừng muốn đánh đoạn bọn họ, háo cảo từ hồi phủ.

“Lăng Phi, chúng ta nên cáo từ.” Hấn ám chỉ nói. “Hoàng thượng, người nghỉ ngơi lâu như vậy, Trương Thế Ngọc khẳng định đang đợi người, vẫn là mau hồi thượng thư phòng đi!”

Trương Thế Ngọc là thừa tướng đương triều, là công thần có công ủng hộ hoàng đế trẻ tuổi. Ở mặt ngoài hấn là mặt trắng, mà Diêm Cửu Giới liền là mặt đen, cái gì nên nói để cho Trương Thế Ngọc nói, không nên nói mà phải nói để cho Diêm Cửu Giới nói, từ sau khi tiên hoàng qua đời, bốn năm nay, rốt cục dần dần đem mọi thứ ổn định xuống.

“Không vội, trăm còn muốn cùng hoàng thẩm dùng bữa!” Diêm Chính Húc nhanh giữ lại.

“Hoàng thượng, bốn vương tốt xấu còn là tân hôn, muốn ăn cơm lần khác nói.” Diêm Cửu Giới thô lỗ đánh gãy.

Lăng Phi một mặt không cho là đúng nhìn hấn một cái.

“Vay đợi chút, còn có việc thế nào hoàng thúc cũng phải hỗ trợ. Kỳ thực hôm nay chiến tuyến báo truyền đến, Lí Long tựa hồ đánh không lại phản quân Tây Bắc, nếu không phải người đi trợ giúp, cuối cùng chúng ta sẽ bị bại trận. Trăm xem đến xem đi, chỉ có hoàng thúc là bền chắc, dù sao Đông Bắc cũng dựa vào hoàng thúc bình định, lần này người liền —” Diêm Chính Húc vội vàng nói.

“Ta thân thể không tốt, không thể đánh trận.” Diêm Cửu Giới mặt không đỏ khí không suyễn nói.

Lăng Phi trừng lớn mắt, người này thật đúng là nói dối không biết ngượng. Hấn nói thân thể không tốt, vậy cái tên cường tráng đêm qua cả đêm không ngủ được là ai? Còn có, hấn nói như vậy thật đúng lý hợp tình, ngay cả giả vờ ốm yếu một chút cũng không chịu, còn dám nói hấn thân thể không tốt?

Khó trách thanh danh người này rất kém, này hết thầy đều cũng có thể tìm ra.

Không nghĩ tới càng làm cho Lăng Phi kinh ngạc, hoàng thượng lại cũng không để ý.

“Như vậy hoàng thúc nói ta nên phải ai đi? Cũng không thể thực sự để cho Lí Long bại trận đi?” Khi Diêm Chính Húc nói chuyện bên môi còn có mặt cười nhàn nhạt.

Lăng Phi bỗng nhiên cảm thấy họ đối với quan hệ thúc cháu ở chung thật sự là không phải bình thường.

“Bại thế nào cũng không thể bại quá Lăng môn, Lăng môn địa hình hiểm ác, tương đối khó phá. Giả sử Lí Long bại trận lui giữ Lăng môn, vừa vặn có thể lợi dụng địa thế liên một lần đánh bại quân địch. Nếu hoàng thượng đồng ý, gần đây ta làm cho Hạ Niết Đông vận chuyển một đám binh giới đến Lăng môn, bất quá phí dụng binh giới nên ở bộ Binh thanh toán.” Diêm Cửu Giới nói.

Diêm Chính Húc cũng biết Hạ Niết Đông, người này nắm giữ tuyệt đại đa số địa bàn mua bán binh giới, đối với quân vương quốc gia lân cận mà nói, có thể nói là nhân vật đầu đầu. Nhưng may mắn Hạ Niết Đông cùng hoàng thúc hần là bạn tri kỉ, thậm chí trong triều đình cũng phải dựa vào lực lượng của hần để vượt qua một ít cửa ai khó khăn. Điều này đối với ngoại nhân mà nói giá cả ngăm mua bán đều không đủ.

“Đó đương nhiên không thành vấn đề, lui giữ Lăng môn sở nhu binh giới quả thật cùng một bàn chiến trường bất đồng, vậy phiền toái Hạ huynh. Bộ Binh bên kia ta sẽ hạ chỉ, mong hoàng thúc yên tâm.” Diêm Chính Húc biết tình hình chiến đấu Tây bắc có thể không cần lo lắng.

“Chúng ta đây cáo lui trước.” Diêm Cửu Giới tùy ý gật gật đầu, kéo tay Lăng Phi liền đi ra ngoài.

Lăng Phi cũng chỉ có thể cùng hoàng đế phát phát tay, xem như cáo biệt.

Cho đến khi ở trên kiệu, nàng mới liếc mắt nhìn hần. “Chàng vừa nói đến Hạ Niết Đông có phải là Hạ hộ vệ bên cạnh chàng hay không?”

Nàng gặp qua Hạ hộ vệ vài lần, đối với nam nhân có khí chất khá đặc thù này cảm thấy tò mò. Trong khi một đám người ở trong phòng, hần luôn đứng ở cạnh cửa, dựa vào cửa, ôm kiếm trong tay, thái độ thực thanh thản lại tùy thời có thể ngủ, có loại cảm giác lười biếng cùng khôn khéo đồng thời tồn tại mâu thuẫn nhau.

Nàng tự nhiên cũng hướng Lí tổng quản hỏi thăm qua, biết Hạ hộ vệ tựa hồ cùng vương gia tướng công nhà nàng có giao tình không sai, nghe nói năm trước sau khi theo Diêm Cửu Giới trở về, liền luôn luôn ở lại bên người hần, vài lần giúp hần giải vây thoát khổ. Cho nên thực tự nhiên, nàng cũng đem hần trở thành người nhà mình, mỗi lần gặp được đều sẽ mỉm cười tiếp đón.

“Là hần. Hần đối với binh khí cực thích nghiên cứu, không có hần không tạo ra được binh khí.” Hần nhàn nhạt nói.

“Lợi hại như vậy làm cái binh khí gì đều sẽ đánh? Vậy hần là có một đôi tay khéo léo.” Trong đầu nàng bắt đầu có một cái chủ ý.

“Đối với hần cảm thấy hứng thú như vậy sao?” Nhìn tròn mắt nàng phá lệ xán lạng, hần hip lại chú ý, không biết tại sao có chút khó chịu.

Ai ngờ nàng cư nhiên không chút khách khí gật gật đầu, làm cho mặt hần lập tức đen một nửa.

Lăng Phi rất nhanh thích ứng cuộc sống trong vương phủ, nói trắng ra cũng không có gì khó khăn, bởi vì nàng có được giúp đỡ, chính là Lí tổng quản. Kỳ thực trong vương phủ phồn văn nậu tiết không ít, nhưng lẫn quản lý, thu xếp hết thầy đều từ Lí tổng quản làm tốt, bình thường nàng chỉ cần nghe hần báo cáo, nếu có chút việc cần nàng quyết định, bình thường cũng đều có thực hiện, nàng chỉ cần quyết định muốn dùng loại kia thực hiện đều có thể, không cần chính mình động tay.

Mấy ngày nay, nàng cả ngày cùng Diêm Cửu Giới quán lấy nhau, đối với thói quen sinh hoạt của hần cùng một chút động tác nhỏ thập phần quen thuộc. Đương nhiên sinh hoạt cùng nhau, nhìn đến cùng so tới nhiều rất nhiều. Giống vậy hần đối với đồ dùng mình thích, tùy hứng như đứa nhỏ, chỉ cần nàng nghĩ đem rượu nhường tốt tặng người khác, hần liền thống khổ vạn phần. Thật không biết Diêm Cửu Giới bình thường đối với hạ nhân đều hào phóng như vậy, làm sao có thể vì một vỏ rượu cáu kinh?

Mấy ngày nay Diêm Cửu Giới tiến cung thời gian dài hơn, làm cho nàng có thể đi quản lý phòng rượu của nàng. Lúc trước khi giả tiến vào, hần an bài hết thấy sân để nàng nhường rượu, nguyên bản rượu nhường đến một nửa cũng đều có thể tiếp tục hoàn thành.

Hôm nay giữa trưa dùng cơm xong, Diêm Cửu Giới liền mang Hạ Niết Đông biến mất, nàng không biết hần là tiến cung, vẫn là đi nơi nào. Nàng nhìn đệ đệ muội muội học tập, nhìn thấy phu tử dạy rất khá, cũng không lưu lại, liền hướng phòng rượu nơi này đến.

“Ai, thiếp gỗ này thật không tốt sử dụng, lần khác ta phải thực sự hỏi Hạ hộ vệ, hần tạo binh khí đánh nhau có tâm đắc như vậy, nói không chừng có thể chỉ ta làm thế nào ra một cái thiếp sử dụng tốt, bằng không lên men rượu này đều trộn lẫn không được quân, nhường đi ra màu tử rất khó coi.”

Lăng Phi có chút buồn rầu tròng thiếp gỗ trong tay, nhưng không có phương pháp cũng chỉ hảo hảo chấp nhận, tiếp tục đem rượu lên men trộn lẫn quân, lại thêm thùng nước, làm cho rượu tiếp tục lên men. Còn có hoa đào kia đại khái cũng nở không sai biệt lắm, nàng tìm người giúp đỡ cùng nhau trở về rừng hoa đào hái hoa đào, bằng không năm nay Đào Hoa Túy sẽ nhường không được. Diêm Cửu Giới lần nữa cùng nàng cường điệu, một vỏ Đào Hoa Túy mới nhường cũng không thể tặng người, bằng không hần sẽ nổi giận.

Nghĩ đến khi hần nói về mặt còn nghiêm túc, nàng bây giờ còn muốn cười.

“Phu nhân.” Lí tổng quản đánh gãy suy nghĩ của nàng.

Nàng quay đầu, hướng hẳn cười cười. “Có việc sao?”

“Phu nhân, ngày mai chính là ngày giỗ lão vương gia cùng lão vương phi, ta cho người giống như mọi năm chuẩn bị tế phẩm, phu nhân muốn kiểm tra hay không, nhìn xem cần thêm cái gì hay không?” Lí Thượng Khiêm tổng quản nhẹ giọng nói, hẳn luôn luôn thích vương phi mới này, thái độ thân thiện không nói, hành vi cử chỉ cũng thực đoan trang, so ra không kém các tiểu thư xuất thân quan gia.

“Ngày giỗ?” Nàng kinh ngạc mở to mắt. “Đó không phải là ngày giỗ rất nhiều người sao? Mọi người đều ở cùng trảng hòa.....” Nàng nói đến đây tâm tình đều trầm trọng, không biết Diêm Cửu Giới sẽ có cảm giác gì.

“Đúng vậy, trừ bỏ lão vương gia, vương phi, còn có đại thiếu gia, đại thiếu phu nhân, ngoài ra còn có vài cái nô tài, đều cùng táng thân biển lửa. Vương phủ cũng là ở hòa thiếu qua đi toàn bộ đều thay đổi.” Lí tổng quản trên mặt cũng hiện lên mấy phần tịch mịch.

“Vậy nhị ca vương gia đâu? Ta nhớ hẳn nói hẳn là con trai út, trên có hai cái ca ca.” Nàng hỏi.

“Nhị thiếu gia ở trước đại hỏa mấy tháng cũng đã bệnh chết, xương cốt hẳn luôn luôn cũng không tốt. Kỳ thực là làm khó Cửu gia, đi đánh trận năm năm trở về, thật sự là mọi việc không thể tính, rất nhiều chuyện ngay cả đáp án đều không có, thật sự là kêu người khó có thể chịu được.” Hẳn nói lác lác đầu, lại thờ dài.

Nhìn đến bộ dạng hẳn thôn thức kia, Lăng Phi cũng chậm rãi thờ dài. “Ta đi xem tế phẩm ngài chuẩn bị, còn có từ đường quét dọn sạch sẽ sao? Ngày thường đều có người chăm lo sao?”

“Từ đường ngày thường còn có người đứng giờ chăm lo, mỗi ngày cũng có người dâng hương. Lát nữa phu nhân xem xong tế phẩm, có thể đến từ đường kiểm tra, nhìn xem cần làm cái gì hay không. Bình thường Cửu gia rất ít đến từ đường, cả một năm cũng chỉ có ngày giỗ mới có thể bước vào đi.”

“Hắn..... Còn không thể hoàn toàn giải thoát đi!” Nhớ tới lúc trước Diêm Cửu Giới hấp dẫn nàng là cái loại thương cảm này, nàng không cho rằng hẳn đã tiếp nhận bản thân không còn độc lưu lại một mạng.

Thường thường sống sót sau tai nạn mọi người có loại cảm giác bị người nhà vứt bỏ. Có lẽ đúng là như thế, tác phong hẳn làm việc mới có thể quái đản như thế, như thế không kiêng nể gì. Nói trắng ra dù sao là một cái mạng, sống cũng được, nếu chết cũng là đi theo người nhà hội họp thôi. Nghĩ đến này, hốc mắt nàng nhịn không được đỏ lên.

Hiện tại bên người hẳn không chỉ có nàng còn có Ngọc Tinh, Ngọc Lâm cùng Dư An, hy vọng hẳn có thể không cần lại cảm thấy cô đơn như vậy.

“Chúng ta đi thôi!” Nàng lấy lại tinh thần.

Vì thế Lí tổng quản mang nàng nhìn tế phẩm phòng bếp chuẩn bị tốt, đủ loại màu sắc hình dạng nghe nói đều là người nhà sinh tiền thích. Nàng không tham gia ý kiến nhiều, chỉ nói người đi hầm rượu của nàng mang tới một vò rượu ngon, nàng muốn dùng rượu chính mình nhường cùng người nhà hẳn chào hỏi.

“Phu nhân, từ đường ở bên cạnh, buổi sáng ta đã cho người đặc biệt quét dọn qua. Để nền đều dùng du lau quá, hương nến cũng đều tốt, ngay cả hoa tươi cũng đều thay. Phu nhân nhìn xem như vậy có được hay không?” Lí tổng quản mang nàng đi vào vừa trang nghiêm hỏi tức mực phòng ở.

Nàng vừa vào phòng liền nhìn đến bên trong có một cái bàn dài, trên bàn xếp chỉnh liệt bài vị, từng cái bài vị đều dùng tới loại gỗ tốt chạm thành, mặt trên bài vị cũng thực tinh tế.

Ánh mắt của nàng đảo qua một cái lại một cái bài vị, cho đến khi nhìn đến một cái tên quen thuộc, thân thể nàng cứng đờ, cả người ngây ngẩn.

Bài vị đầu cả Diêm phủ Diêm Khương Hoàn Tâm.

Hoàn Tâm? Đầu cả?

Nàng đem ánh mắt kinh ngạc hướng Lí tổng quản. “Vị này..... Nhưng là tổng quản nói qua Hoàn Tâm tiểu thư? Ta nhớ người nói nàng là..... Là vị hôn thê của Cửu Giới, không phải sao?”

Lí tổng quản khi ánh mắt nàng dừng lại, đã một mặt xấu hổ cùng buồn rầu.

“Phu nhân, Hoàn Tâm tiểu thư cùng Cửu gia là quen biết từ nhỏ, hai người coi như có ước định, nhưng sau khi Cửu gia lên chiến trường không đến hai năm, Hoàn Tâm tiểu thư liền gả vào vương phủ, gả cho đại ca Cửu gia. Gia luôn luôn không biết chuyện này, thẳng đến khi hẳn tổng quản trở về, phát hiện trong nhà đại hỏa, người nhà đều đã chết, đồng thời cũng mới phát hiện Hoàn Tâm tiểu thư gả cho đại ca hẳn.”

“Cái gì? Bọn họ giấu giếm hẳn? Chờ khi hẳn biết sự thật sẽ là loại tình huống gì?” Nàng kinh ngạc sắc mặt trở nên trắng, nước mắt không ngăn cản được lăn xuống.

“Phu nhân.....” Lí tổng quản kích động kêu. “Đều do ta không tốt, ta không nên nhắc tới Hoàn Tâm tiểu thư, mong phu nhân không cần để ý, chuyện tình cũng đều đã qua, Cửu gia hiện tại chỉ có một mình phu nhân.....”

“Hắn. .... Trong lòng khẳng định rất đau đi? Hoàn Tâm tiểu thư kia vì sao muốn vi phạm ước định, gả cho đại ca hắn chứ?” Nàng thu lại áo khâm, không biết là muốn thay hắn đau lòng, vẫn là thay chính mình đau lòng.

Nàng cảm giác rõ ràng như bị người theo ngực đâm một đao, máu chảy đầm đìa như vậy, lại làm người ta trở tay không kịp. Lúc trước Diêm Cửu Giới từ chiến trường trở về, cũng là cảm giác như vậy sao? Nói vậy giờ phút này nàng có khả năng cảm thấy càng đau thương mấy lần đi. ....

“Này. .... Chuyện tình các chủ tử chúng ta nào có tư cách hỏi đến, nguyên do ta cũng đều không rõ ràng. Mà năm đó khả năng người biết rõ nội tình cũng đã mất, cho nên. ....” Lí tổng quản ập a ập ứng nói.

“Cho nên vương gia cũng không biết nàng vì sao cô phụ hắn sao?” Nàng đưa hai mắt đầm lệ hỏi hắn.

Lí tổng quản sắc mặt âm đạm lắc lắc đầu.

“Nơi này liền giao cho ngài, ta. .... Nghĩ đi một chút.” Nàng lấy ra khăn xoa lau khóe mắt.

Lí tổng quản đồng tình nhìn nàng một cái, gật gật đầu.

Lăng Phi sau khi trở về phòng lại không thể bình tĩnh trở lại, cuối cùng nàng cầm lấy cái giỏ, quyết định về rừng hoa đào ở nhà hái hoa đào. Khéo léo từ chối nô tài cùng đi bộ thay đi kiệu, nàng thay đổi quần áo đơn giản, một đường đi ra cửa thành, trở lại nơi nàng quen thuộc.

Đứng ở trước nhà cũ trong rừng hoa đào, nàng nhắm mắt lại, ngửi được đến mùi hoa đào quanh quẩn ở chớp mũi. Nàng dựa vào cây đào, chậm rãi hô hấp, chậm rãi bình tĩnh tâm tình.

Nghĩ đến hắn lúc trước đi đến nơi này cũng là vì đào hoa túy, hắn nói duy nhất rượu này có thể làm cho hắn say. Hắn bởi vì không thể buông ra, ban đêm cũng không thể an nghỉ?

Cùng hắn đồng cảm cộng miên một đoạn thời gian, hắn cơ hồ ngày ngày cùng nàng triền miên. Nàng cũng ở sau hoan ái mệt nhọc ngủ, không biết hắn một mình không ngủ đến hừng đông.

Thân là con trai út, vốn không nên kế thừa tước vị lão vương gia, cho nên không tròn mười tám liền hướng trong quân đi sao? Diêm Cửu Giới là ôm dạng tâm tính gì lên chiến trường? Hắn chờ mong có thể sớm trở về, trở về cho Hoàn Tâm một cái quy túc tốt sao? Lúc hắn rốt cục công thành danh toại, lên làm đại tướng quân, khai hoàn mà về, lại phát hiện gia viên đốt thành tro, người nhà đã qua đời, tình cũ nghĩ lại mà kinh. .... Hắn là tuyệt vọng từ đó, cho nên mới dùng cái loại thái độ tùy tiện này qua ngày sao?

Hắn không thêm để ý chính mình ở trong triều làm mặt đen, làm người xấu, vì chính mình tạo nhiều kẻ thù không đếm được, là vì hắn đối với sinh mệnh kỳ thực không có vương bận sao?

Người yêu thay lòng đổi dạ, chính mình ngay cả nguyên nhân, ngay cả đáp án đều không có, đây lại là loại lo lắng đau khổ tận tâm can như thế nào nha? Nàng nghĩ đến đều thay hắn đau lòng.

Nhưng tâm hắn có phải hay không cũng đi theo Hoàn Tâm bị tiêu hủy ở trong vương phủ?

Khi nàng mới phát hiện bản thân yêu thương hắn, cũng hiểu được đau khổ của hắn đến từ một đoạn tiếc nuối không viên mãn, nàng trừ bỏ thay hắn đau, cũng thay chính mình khổ.

Là vì không bao giờ có thể cùng người trong lòng nắm tay, cho nên cho dù hắn không yêu nàng, cũng có thể cưới nàng vào cửa sao? Cho nên cho dù gia thế của nàng không tốt, hắn cũng không để ý sao?

Nàng vốn cho rằng ít nhất hắn thích nàng, một ngày nào đó sẽ chậm rãi yêu thương nàng. Nhưng thực sự có khả năng sao? Tâm của hắn trừ bỏ bóng dáng đã thành hồn phách ở ngoài kia, còn có thể cùng nàng sống yên ổn sao?

Mà buồn cười là, nếu không phải bởi vì có tình cảm này, hắn sẽ không tìm đến say, cũng sẽ không cùng nàng gặp nhau! Nàng rốt cuộc nên đối mặt thế nào với đoạn tình cảm tràn ngập đau khổ kia của hắn?

Nàng cỡ nào hy vọng chính mình có thể xoa dịu đi đau khổ của hắn, trở thành người nhà chân chính của hắn, cùng hắn nắm tay đến già nha!

Vô luận như thế nào, nàng cũng không bỏ xuống được hắn, rốt cuộc không có biện pháp trở về những ngày không có hắn. Như vậy lựa chọn duy nhất chính là đối mặt, đối mặt những gì hắn đi qua, cố gắng làm cho chua xót này đi theo năm tháng trôi qua mà đậm nhạt.

Nghĩ như vậy, nàng đứng dậy đến bên dòng suối rửa mặt, lau đi dấu vết đã khóc trên mặt, sau đó nhắc lên rõ bắt đầu hái hoa đào.

Hắn nếu muốn túy, như vậy nàng duy nhất có thể làm chính là giúp hắn nhường rượu. Nàng hy vọng hắn có một ngày có thể không cần đào hoa túy, cũng có thể ngày ngày an nghỉ, bình tĩnh mà hưởng cuộc sống hạnh phúc.

Trong lòng chứa một loại ôn nhu khác thường, động tác nàng hái cũng phá lệ mềm nhẹ. Không bao lâu nàng liền hái được nửa giỏ hoa đào, hái đến khi ngày dần dần trôi qua, còn không biết phải về nhà.

“Lăng Phi!”

Một đạo tiếng nói trầm thấp quen thuộc kêu nàng, nàng bỗng nhiên quay đầu, chỉ thấy bóng dáng cao lớn kia của Diêm Cửu Giới đứng lặng ở giữa rừng hoa đào, trầm mặc nhìn nàng.

Thân ảnh của hắn tiến vào trong mắt nàng, không biết tại sao nàng liền thấy cái mũi đau xót, đem rỏ trong tay ném xuống, hướng hắn vội vàng chạy qua. Rõ ràng hắn chính là người làm cho nàng cảm thấy chua xót, nàng lại tự nhiên muốn từ hắn nhận được an bình an ủi. Chẳng lẽ nói không biết thấy hỏi, nàng đã hăm sâu như vậy?

Diêm Cửu Giới đầu tiên là kinh ngạc, sau đó liền giang hai tay cánh tay ôm lấy nàng.

“Làm sao vậy?” Hắn thấy hốc mắt hồng có chút hồng, lo lắng hỏi.

Nàng đem mặt chôn ở trong lòng hắn lắc lắc đầu, nàng hiện tại không nghĩ mệt mỏi theo đuổi tâm tình của mình. “Người ta chính là bỗng nhiên cảm thấy rất nhớ chàng, giống như thật lâu không gặp chàng.”

“Thật vậy chẳng? Nghe nàng nói như vậy, về sau ta cũng không thể xuất môn quá lâu, bằng không ánh mắt nàng đều muốn khóc đỏ.” Hắn cười để nàng vòng ôm lấy thắt lưng hắn, cảm giác được nàng có một mặt tiểu cô nương. Nguyên lai nàng không chỉ là vị phu nhân đoan trang, còn là người thê tử biết làm nũng!

Hắn đem nàng ôm vào trong lòng, bên môi tươi cười mặc dù đậm, lại thật lâu không tiêu tan.

Bạn đang đọc truyện *Tửu Cuồng* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 8

Đến ngày giỗ của lão vương gia, vương phi, Lăng Phi cùng Diêm Cửu Giới sáng sớm liền rời giường. Lăng Phi tự mình cầm hoa tươi đến từ đường thay, kiểm tra hương đàn, vật phẩm chuẩn bị thỏa đáng, thế này mới cho tổng quản mời Diêm Cửu Giới tới đây.

Diêm Cửu Giới sắc mặt ngưng trọng, nhưng vẻ mặt thật ra rất bình tĩnh. Hắn cùng với Lăng Phi quỳ gối trước bài vị cha mẹ, kính cẩn bẩm báo chuyện hắn thành thân. Lăng Phi quay đầu nhìn hắn, trong lòng thay hắn cảm thấy trầm trọng.

Bất quá hiển tế qua đi cuộc sống của Diêm Cửu Giới vẫn như thường, hắn ăn cơm xong cùng nàng nói chuyện, liền mang Hạ Niết Đông đi ra ngoài. Ngược lại nàng có vẻ mặt quá mức tịch mịch, hắn vài lần đều hỏi nàng có phải có tâm sự hay không, nàng luôn cười cười lắc đầu.

Diêm Cửu Giới bận đến tối muộn qua bữa mới trở về, đêm nay nàng ngủ, lại ngủ không an ổn. Lúc nửa đêm, nàng tỉnh lại, kinh ngạc thấy bên cạnh trống trơn, một lần nữa kinh hoàng lên.

“Cửu Giới?” Nàng sờ sờ chỗ trống bên cạnh, là lạnh, có thể thấy được hắn rời giường đã một lúc. Nàng đứng dậy, khoác thêm một kiện áo khoác, vén vén lại sợi tóc rối tung, nhẹ nhàng đi tới cửa, đẩy ra cửa phòng.

Nàng liếc mắt một cái liền nhìn thấy Diêm Cửu Giới.

Hắn đứng ở trung đình, toàn bộ trung đình đều không có tiếng người, đêm nặng nề, trăng sáng khi thì bị mây thổi qua che khuất, toàn bộ sân tràn ngập một bầu không khí cô tịch. Hắn dáng người cao lớn, mặc trung y màu trắng, vạt áo vẫn chưa buộc chặt, tay áo theo gió đềm ở trong bóng đêm phiêu động.

Hắn lưng dựa về phía nàng, thoát nhìn tựa như muốn cùng gió bay đi, làm trong lòng nàng nổi lên một chút khủng hoảng. Nàng vươn tay ra, muốn bắt lấy hắn, tay lại ở trong không khí đông cứng, tiếp theo nàng thu hồi, xiết chặt nắm đấm.

Hắn lại không ngủ được sao?

Giống như vậy ban đêm không ngủ, một mình đứng lặng tại đây cô đơn, hay chẳng sân này là cố định ngắm phong cảnh? Diêm Cửu Giới không thích người quá nhiều, sân này hiện tại chỉ ở hắn cùng nàng hai người, nô tài chỉ có ban ngày mới có thể tới đây.

Thấy hắn ngửa đầu nhìn ánh trăng, nàng không khỏi thay hắn đau lòng. Nhiều năm như vậy, hắn vẫn không thể giải thoát đi? Một hồi khói lửa mất đi người nhà, cũng mất đi tình yêu, người còn sống phải gánh vác tuyệt đối so với người chết còn nhiều đau khổ.

Nàng đang muốn xoay người cầm vò rượu đến, người vừa động, hắn liền phát hiện tồn tại của nàng.

“Ài?”

Hắn trong bóng đêm xoay người, ánh mắt sáng quắc ở bóng tối đặc biệt có tính cảnh giác.

Nàng từ chỗ âm u đi ra, bước vào trong ánh trăng.

“Chàng hy vọng là ai?” Yết hầu của nàng chua xót.

“Lăng Phi? Nàng thế nào ở đây? Ngủ không được sao?” Sắc mặt hần hơi kinh ngạc, đến gần nàng. Phát hiện sắc mặt nàng quá mức tái nhợt, hần không khỏi nhíu mi.

Nàng không có trả lời vấn đề của hần, ngược lại tiếp tục hỏi: “Chàng thường xuyên không ngủ được như vậy sao? Nói cho ta, một tháng này, sau khi ta ngủ, chàng đều như vậy một mình một người ở đây sao? Vì sao? Có phải muốn nhìn thấy người nhà đã qua đời của chàng? Vẫn là..... Hoàn Tâm tiểu thư?”

Lời của nàng làm cho hần trừng lớn mắt, lập tức sắc mặt trầm xuống. “Ai nói cho nàng chuyện Hoàn Tâm? Là vì như vậy, cho nên từ ngày hôm qua nàng bắt đầu là lạ?”

Hần vốn nên có kiên nhẫn, nhưng đêm nay trong lòng hần rất trầm trọng, kể từ ngày đó đến nay, hần rất khó không nghĩ đến chuyện cũ. Giữa nửa ngủ nửa tỉnh, ảo mộng lửa cháy ngập trời làm hần bưng tỉnh, mồ hôi đầy người. Hần không nghĩ đánh thức nàng, một mình đi ra hóng gió.

“Ta không thể biết Hoàn Tâm tiểu thư sao? Vẫn là nói chàng không nghĩ ta hỏi sao? Bởi vì đến hiện tại, nhắc tới nàng còn cho chàng đau lòng sao?” Nàng nhếch môi, biết chính mình nên lý trí một chút, nhưng mặt ghen tị này cho dù nàng đè nén lại thế nào, nó vẫn như cũ không ngừng thoát ra ảnh hưởng đến nàng.

Nàng như vậy yêu hần, không tha cô tịch của hần, không tha đau khổ của hần. Nhưng khổ của hần vì cô nương khác, vì quý hồn đã không tồn tại kia. Chẳng lẽ bởi vì đối thủ của nàng là quý hồn, cho nên nàng không có tư cách ghen tị? Không biết tại sao, nàng đã nghĩ tùy hứng, nghĩ phát giận.

Biết rõ cảm xúc như vậy có chút buồn cười, nàng vẫn không có biện pháp giống bình thường bình tĩnh trở lại. Nàng, Thẩm Lăng Phi, từ sau khi cha mẹ qua đời trên vai khiêng một đồng trách nhiệm, chưa bao giờ từng yêu một người, chưa từng đối với một ai, phát giận. Nhưng hiện tại nàng rất muốn đối với Diêm Cửu Giới, muốn hần..... Muốn hần như thế nào đâu?? Quên cái quý hồn kia sao?

“Lăng Phi, không phải như thế.” Hần nhìn về mặt nàng cuồng loạn, cầm lấy tay nàng, đem nàng kiềm chế ở trước ngực.

“Vậy..... Là như thế nào?” Nàng nhỏ giọng hỏi, chớp mũi đỏ, đáy mắt có ỳu khuất hơi nước.

Thấy nàng bộ dáng này, tâm hần tâm đều đau, vờn tay nhẹ nhàng đẩy ra sợi tóc hỗn loạn bên má nàng, giờ phút này trong mắt hần đều là nàng. Biết nữ tử này đáy lòng có hần, hần cảm thấy cảm động, cảm thấy thỏa mãn, chua xót ép buộc hần không ngủ ban đêm vui đi.

“Ta trước kia quả thật thường xuyên ngủ không được, nhưng ta luôn luôn không phải người cần ngủ nhiều, khi đánh giấc cho dù vài ngày không ngủ, ta đều chịu đựng được. Sau khi gặp nàng, ta cảm giác bình tĩnh hơn. Nàng không hiểu ta vì sao lại muốn ở bên cạnh nàng sao? Bởi vì nàng làm cho ta cảm thấy an tâm, làm cho ta bình tĩnh, làm cho ảo mộng ban đêm của ta ít đi rất nhiều.” Hần nói lau đi khóe mắt nàng ướt át.

Trả lời của hần làm cho cảm xúc nàng hòa hoãn không ít.

“Vậy chàng..... Vì sao hôm nay lại không ngủ được? Ta vừa định đi lấy rượu cho chàng, nếu chàng thực sự không ngủ được, ta có thể giúp chàng ngủ ngon hơn nhiều đào hoa túy.”

“Nàng là cái gốc tử sao? Vừa mới nàng còn vì Hoàn Tâm theo ta nháo không vui, bây giờ còn muốn nhường rượu cho ta uống say? Nàng không phải ghét nhất bị người ta uống quá nhiều rượu sao?” Hần nhéo nhéo cái mũi nàng, trong lòng cảm thấy không tha.

Hần không nhìn lầm nàng, nàng chính là một cô nương thiện lương như vậy, cho dù hần thương tổn nàng, nàng còn muốn giảm bớt thống khổ của hần, xoa lên miệng vết thương của hần. Có thể có được một nữ tử như vậy làm vợ, Diêm Cửu Giới hần thật có phúc.

“Đây..... Đây là hai việc khác nhau.” Nàng bĩu môi, không nhìn hần.

Hần đem mặt nàng nâng lên, cúi người hôn môi nàng, rất mềm nhẹ. Sau đó nắm tay nàng, đem nàng đến trên ghế đá ở trung đình, chính mình ngồi xuống trước, sau đó kéo nàng ngồi ở trên đùi hần.

Nàng hơi hơi từ chối một chút, cuối cùng vẫn thuận theo tiến vào trong lòng hần.

Hai người cứ như vậy trầm mặc, sau một lúc lâu, hần mới chậm rãi mở miệng.

“Ta cùng với Hoàn Tâm là quen biết từ nhỏ, phụ mẫu nàng cùng cha mẹ ta đều giao hảo. Ta là con trai út, sinh ở vương phủ cho dù cả đời không có gì làm cũng không sợ đói chết, nhưng ta không nghĩ sống như vậy, cho nên chiến sự Đông Bắc nổi lên, ta liền tòng quân đi. Bởi vì tình hình chiến tranh gay gắt, ta ở trong quân năm năm, chưa từng trở về nhà. Trên thực tế có mấy lần bị thương rất nghiêm trọng, vốn tưởng rằng sẽ chết nơi sa trường.”

“Sẹo trên người chàng chính là khi đánh giấc lưu lại?” Nàng biết trên người hần có vết sẹo lớn nhỏ nông không đồng nhất.

“Đúng vậy.” Hần tiếp tục nói. “Ta một đường thăng quan tấn tước, cuối cùng lên làm tướng quân, vì triều đình lập công. Nhưng sau khi khai hoàn trở về mới phát hiện, vương phủ bị tai ương, đã đốt sạch, mà người nhà một người đều không có sống sót. Nước mắt không kịp lau khô, ngạc nhiên phát hiện

Hoàn Tâm thế nhưng cũng chết tại trảng đại hóa lí kia, hơn nữa thân phận là Diêm phủ đại thiếu phu nhân.”

“Nàng không viết thư với chàng giải thích qua sao? Người nhà của chàng đâu? Không có người nói cho chàng?” Nàng có thể cảm nhận được hẳn lúc đó bất lực cùng phần nộ, kể cả là ai đều khó chấp nhận đi?

Hắn lắc lắc đầu. “Ta ở trong quân có nhận thư nhà vài lần, chưa từng có người nhắc tới, ta nghĩ bọn họ là có ý định giấu giếm ta. Không biết là mở miệng như thế nào, vẫn là bởi vì sợ ta ở trong quân biết sẽ hỏng việc. Tóm lại, ta đã không có biện pháp biết nguyên nhân.”

“Chàng nhất định rất muốn gặp mặt Hoàn Tâm tiểu thư hỏi một chút đi? Một việc như mê cung không giải quyết được, không thể làm cho nó đi qua, luôn giữ ở trong lòng. ....” Gương mặt nàng dựa vào ngực hắn, thanh âm càng ngày càng nhỏ, cảm xúc tựa hồ so với hắn còn giảm.

“Từng là như vậy không sai. Nhưng cho dù không cam tâm, sự tình đều đã phát sinh, cho dù nàng ta không chết, nàng ta cũng đã là đại tẩu của ta. Điều này ta đã biết, nàng không cần đánh đổ thùng dấm chua.” Bên môi hắn nổi lên một chút đạm cười, tay rất tự nhiên vuốt mái tóc mềm mại của nàng.

Hắn đã có thói quen có nàng làm bạn, tay hắn giống như theo ý chí này, cũng sẽ tìm được nàng.

“Ta nào có? Không phải thùng dấm chua, nhiều lắm. .... Nhiều lắm chỉ có đổ ra một chút mà thôi. Ta mới không phải thùng dấm chua!” Nàng kháng nghị, mặt hơi hơi hồng.

Hắn không hiểu nàng kỳ thực là ghen tị Hoàn Tâm, ghen tị nàng ta từng tồn tại trong lòng Diêm Cửu Giới thật lâu, vô luận đó là phần nộ vẫn là quyền uyển, nàng khẳng định đều ở sinh mệnh hắn để lại dấu vết khắc sâu.

“Ngốc tử. Ta nhớ nàng từng nói với ta, nếu còn khí lực chỉ đủ đi về phía trước, không cần lãng phí khí lực đi nhớ lại quá khứ, lời nói của nàng làm cho ta hiểu được rất nhiều, ta quả thật đã bình tĩnh rất nhiều. Hôm nay đại khái là vì ngày giỗ, làm chút mộng, cho nên mới vậy. Còn có, nàng cùng ta đồng miên trong khoảng thời gian này, ta đều ngủ rất tốt, tuyệt đối không ai nửa đêm vùng trộm tưởng niệm nữ nhân khác.”

“Ta nào có nói chàng. ....” Nàng kháng nghị ngẩng đầu lên nhìn hắn, chỉ thấy hắn cười mỉm cúi đầu, ở trên môi nàng hôn xuống một cái.

“Cửu Giới. .... Vậy chàng còn muốn uống rượu? Kỳ thực ta còn trộm giấu một vò đào hoa túy. ....” Nàng ở dưới môi hắn cố gắng bảo trì thanh tĩnh.

“Ta không cần đào hoa túy, ta muốn nàng.” Hắn nói xong đem nàng ôm lên, miệng thậm chí không chịu rời đi nàng, cứ như vậy một đường ôm nàng trở về phòng.

Cửa phòng bị đóng lại, hương xuân thật nồng, dấu vết vào đồng đã hoàn toàn không sót lại chút gì.

Sáng sớm hôm nay, Diêm Cửu Giới cùng Thẩm Lăng Phi vừa mới rời giường, nàng trước rửa mặt, sau đó giúp hắn thu xếp nước tẩy rửa tốt, mới đi sơ chỉnh tóc của mình.

“Cửu Giới, ta lần trước ở trong cung nghe chàng cùng hoàng thượng nói muốn phái Hạ hộ vệ đi Tây Bắc, vậy hẳn không phải thực sự sẽ làm binh khí sao?” Nàng giống như vô tình hỏi.

“Ân, Niết Đông không chỉ là chuyện gia binh khí, còn có năng lực có thể cải tạo binh khí, cũng có một đôi tay khéo, am hiểu sâu đặc tính các loại thiết khí, luôn có thể chế tạo ra binh khí dùng tốt nhất. Trừ điều đó ra, tám phần giao dịch binh khí trong nước với bên ngoài đều nắm giữ ở trong tay hắn.” Diêm Cửu Giới cũng không chút để ý trả lời.

“Lợi hại như vậy à?” Mắt nàng sáng rực lên, bên môi cười xán lạn đã từng có. Lúc hắn quay đầu nhìn nàng một cái, khi hồ nghi nhú mảy, nàng nhanh giấu đi tươi cười. “Vậy hẳn khi nào thì khởi hành?”

“Ngày mai.” Hắn trả lời, vẫn như cũ chặt chẽ nhìn nàng. “Nàng thế nào bỗng nhiên đối với hắn có hứng thú vậy?”

Hắn đối với ánh mắt sùng bái của nàng vừa biết Hạ Niết Đông rất lợi hại không cho là đúng, nàng làm sao có thể bởi vì nam nhân khác mà lộ ra loại biểu cảm này? Ngay cả ánh mắt đều sáng.

“Ách. .... Có sao? Ta chỉ vì hắn với chàng tựa hồ giao tình tốt, nên muốn hiểu biết hắn một chút mới đúng. Vậy chàng biết hắn thích rượu sao?” Đầu óc nàng chuyển không ngừng.

“Thích là thích, nhưng không như ta yêu như vậy. Nàng muốn làm cái gì?” Hắn rửa mặt chải đầu xong xoay người muốn bắt lấy nàng.

“Không có gì, ta đi giúp chàng thu xếp đồ ăn sáng, kêu người đưa tới.” Nàng không đợi nô tỳ đến, quyết định đi trước.

“Làm gì chính mình đi, đợi lát nữa liền. ....” Hắn mới nói một nửa, nàng liền chuồn ra cửa phòng, làm cho hắn trừng không khí mãnh liệt nhú mảy. “Nha đầu kia rốt cuộc muốn làm gì?”

Mà đầu này Lăng Phi chuồn ra cửa phòng đi tìm nô tài, lập tức gặp được họ.

“Diên nhi, người đợi chút đem đồ ăn sáng đưa đến trong phòng cho Cửu gia, biết không?” Nàng nói rõ.

“Dạ, phu nhân.” Diên nhi thực nhu thuận đáp.



Lăng Phi mới đi hai bước, liền dừng lại, sau đó xoay người kêu Diên nhi. “Đợi chút, ngươi có biết thời gian này phải đi đâu tìm Hạ hộ vệ sao?”

“Hạ hộ vệ sao?” Diên nhi dừng lại nghĩ nghĩ. “Hậu viện vương phủ có một giáo trường, theo hành lang đi hết sẽ thấy được, là nơi Cửu gia cùng Hạ hộ vệ luyện võ, Hạ hộ vệ giống như mỗi ngày buổi sáng đều sẽ đi qua, có đôi khi thử vũ khí, có đôi khi giống như tạo binh khí, bên kia còn có cái đánh thiết phô.”

“Như vậy à, ta đã biết, cảm ơn ngươi.” Nàng cảm ơn Diên nhi, người liền trực tiếp đi ra sau viện.

Lăng Phi ở vương phủ bị lạc đường, lại dừng một chút, cuối cùng mới thuận lợi tìm được Hạ Niết Đông. Hậu viện quả nhiên có giáo trường, bên cạnh cái thượng trưng bày đủ loại vũ khí, mà Hạ Niết Đông đang bận ở đó.

Lăng Phi nghĩ chân nhìn một chút, phát hiện hần tựa hồ đang thử một cái trường thương, sau vài cái chiêu thức, chỉ thấy hần đi vào đánh thiết phô bên cạnh, bắt đầu gõ trường thương kia, xem ra nơi này chính là Hạ Niết Đông thể hiện sở trường tài năng.

Nàng an tĩnh chậm rãi tới gần, nhưng người còn chưa đến bên người hần trong mười bước, Hạ Niết Đông liền phát hiện ra nàng.

“Phu nhân sớm như vậy có việc sao? Cửu gia gần nhất rất ít đến giáo trường.” Hần chuyên tâm đánh thiết khí, chỉ có hơi hơi ngẩng đầu nhìn nàng một cái.

Nàng cười cười, mở miệng nói: “Ách, kỳ thực ta không phải đến tìm hần, mà là tới tìm huynh.”

“Tìm ta?” Điều này khiến cho Hạ Niết Đông hứng thú, xem bộ dạng nàng muốn nói lại thôi, hần sáng khoái nói: “Có lời nói thẳng đi, ta cùng Cửu Giới giao tình như huynh đệ, cô hiện tại coi như là chị dâu ta.”

Lăng Phi nghe thả lỏng rất nhiều, lúc này chỉ sợ chính mình quá mức đường đột. “Một khi đã như vậy liền kêu tên của ta đi, về sau ta kêu huynh một tiếng Hạ đại ca, được chứ?”

“Vậy có vấn đề gì, cô kêu ta một tiếng đại ca ta còn từ chối được sao! Tốt nhất ngay cả tên kia cũng kêu theo, vậy không thể tốt hơn.” Hạ Niết Đông nói còn cười ha ha lên, khuôn mặt luôn lạnh lùng mềm mại đi không ít. “Như vậy Lăng Phi muội tử, tìm ta có chuyện gì?”

“Là như vậy, muội nghe nói huynh tạo ra binh khí đánh nhau rất giỏi?” Nàng nhanh hỏi.

“Đúng, chẳng lẽ muội muốn ta giúp muội tạo binh khí?” Hần nhíu mày.

Lăng Phi nhanh lắc đầu. “Không phải binh khí, là dụng cụ để nhường rượu. Sau khi làm rượu trộn lẫn với men rượu để vào thùng lên men, lên men qua đi còn muốn thêm nước quấy, nhưng thùng rượu rất lớn, mỗi cái thìa gỗ kia luôn không sử dụng được tốt, lại dễ dàng bị hỏng. Muội muốn thỉnh giáo huynh, có biện pháp nào không tạo ra một cái thìa vừa nhẹ lại dùng tốt, tới lấy đại mộc chước?”

“A, là chuyện nhường rượu. Ta có thể thử xem, bất quá khả năng trước phải xem chiều sâu cùng độ rộng thùng rượu của muội, mới biết được muốn làm như thế nào, muốn binh khẩu thìa sao?” Hạ Niết Đông một ngụm đồng ý.

“Thật vậy chăng? Vậy thật cảm ơn huynh, đợi lát nữa muội mang huynh đi nhìn, ách, huynh còn chưa có dùng bữa đi? Nếu không chờ dùng bữa sáng, chúng ta đi?” Nàng vui vẻ nói.

“Àn, sau nửa canh giờ ở phòng rượu gặp nhau đi!” Hần nói.

“Cảm ơn huynh, ta thật sự là ngại ngùng.” Nàng cười mím, cảm thấy hần thay nàng giải quyết một chuyện phiền toái. “Còn có, sự việc này có thể dừng cùng Cửu Giới nhắc tới hay không? Hần biết rằng muội để huynh chuyện gia binh khí này làm cho muội thìa nhường rượu, khẳng định sẽ mất hứng đi? Loại chuyện này cùng so sánh với giải quyết chinh chiến Tây Bắc, quả thực không được tốt.”

“Sẽ sao? Điều này ta không biết. Bất quá muội nếu có chút băn khoăn như vậy, ta có thể đáp ứng muội.” Hạ Niết Đông tỉnh tỉnh thật ra sáng khoái.

Kỳ thực là vì trong khoảng thời gian này quan sát, hần biết nữ tử này bản tính đơn thuần thiện lương, hơn nữa đối với Diêm Cửu Giới rất tốt. Liền ngay cả bản thân Diêm Cửu Giới cũng chưa phát hiện, hần gần đây ngay cả rượu đều ít uống. Có thể thấy được Thẩm Lăng Phi là một chút ánh sáng đối với sinh mệnh hoang vắng của hần, là liều thuốc tốt cho đau khổ đã qua của hần. Cho nên giúp Lăng Phi làm chút việc nhỏ, với hần mà nói xem chừng không đáng nhắc đến.

Lại nọ nàng giống như cảm kích sắp khóc ra, làm tính tình hần lấy lạnh lùng lạnh nhạt hiển lộ đều ôn nhuận không ít.

“Cảm ơn huynh, chờ muội nhường rượu tốt, nhất định sẽ đưa vài hũ cho huynh!” Nàng vui vẻ nói.

“Vậy quyết định như vậy.” Hần xoa xoa trường thương trong tay, hướng nàng gật gật đầu.

Lăng Phi cười đến xán lạn, liền ngay cả ngày thường ít cười Hạ Niết Đông khoe miệng đều mang ý cười, một màn này ở trong mắt Diêm Cửu Giới ở xa xa nhìn bọn họ, có thể nói tương đối không có tư vị.

Hần ở trong phòng chờ nàng, nô tài đưa tới đồ ăn sáng, lại không thấy nàng trở về. Hần hỏi Diên nhi, mới biết nàng khả năng đến giáo trường. Mà hần vừa đến, liền nhìn thấy Lăng Phi cùng Hạ Niết Đông đứng ở đánh thiết phô tán gẫu vui vẻ. Sau đó nương tử hần tươi cười nhưng xán lạn, trong mắt chớp

động hào quang tựa như vẻ mặt sáng sớm hôm nay khi nhắc tới Hạ Niết Đông, làm cho trong lòng hắn rất khó không lên men.

Khi nào thì Lăng Phi cùng Hạ Niết Đông thân thiết như vậy?

“Hai người các ngươi tán gẫu cái gì, thú vị như vậy, ngay cả đồ ăn sáng cũng không ăn?” Diêm Cửu Giới sắc mặt hồ tĩnh đi tới, đánh gãy bọn họ nói chuyện. “Lăng Phi, đồ ăn sáng đều đã lạnh, nàng thể nào không trở về ăn?”

“Ta vừa khéo đi ngang qua, gặp được Hạ đại ca, cùng hắn hàn huyên.” Lăng Phi nhìn Hạ Niết Đông liếc mắt một cái, muốn hắn nhớ hứa hẹn, không cần nhắc tới việc nàng nhờ làm. “Ta hiện tại phải đi về, chàng thì sao? Muốn lưu lại luyện công à?”

Hạ Niết Đông tự nhiên nhận được ám chỉ của nàng, khoe miệng giữ lại một chút cười, hướng nàng khẽ gật đầu.

Xem bọn họ “mất đi mây lại”, làm cho Diêm Cửu Giới âm thầm cắn răng. “Ta không đói bụng, nàng đi về trước đi! Ta muốn cùng Niết Đông hảo hảo tâm sự.”

“Như vậy à? Ta đây đi trước, hai vị, cáo từ.” Lăng Phi cả đầu đều là chuyện nhường nhịn, không phát hiện sắc mặt hắn cứng ngắc, cứ như vậy xoay người rời đi.

“Nàng tìm người làm cái gì?” Diêm Cửu Giới sắc mặt toàn bộ xanh bạo lên.

Xem bộ dạng hắn rõ ràng đánh đồ thùng dấm chua thùng, Hạ Niết Đông thiếu chút cười ra. “Àn, ta đáp ứng nàng không nói, đây là bí mật của chúng ta.”

“Bí mật, người thế nào có thể cùng nàng có bí mật? Nàng là.....” Diêm Cửu Giới nói nói đều chán nản. Hắn đương nhiên sẽ không cho rằng bọn họ thực sự có cái gì ái muội, nhưng nhìn thấy Lăng Phi đối với người khác có hứng thú, đối với người khác ân cần, vẫn làm cho hắn thực không có tư vị.

“Nàng nói muốn kêu ta Hạ đại ca, ta xem nàng là nương tử người, người cũng nên theo nhận thức ta đại ca này.” Hạ Niết Đông chế nhạo nói.

“Hạ Niết Đông!” Hắn rống lên một tiếng, đá lên thanh kiếm ở góc tường một phen nắm lấy, hướng hắn đánh tới.

Hạ Niết Đông tránh cũng nhanh, một thanh đao gọn gàng quay cuồng, sao khỏi bên cạnh, bắt đầu cùng hắn đánh nhau. “Tới đây, vừa vặn đến thử xem cái chuôi đao này đánh có tốt.”

“Ta thấy người nên cẩn thận đầu mình.” Diêm Cửu Giới đập vài cái, trong tay chiêu thức lại biến hóa vài lần.

“Ha ha, ta nói hiền đệ, người gần nhất cũng không luyện công, chỉ sợ công phu đã thoái hóa.” Hạ Niết Đông trên miệng còn muốn chiếm tiện nghi của hắn. Khó thấy được Diêm Cửu Giới giờ chân, không hảo hảo thưởng thức một chút làm sao có thể?

Nguyên lai hắn đối với cái gì cũng không để ý, cũng có chuyện để ý sao?

Liền ngay cả sinh tử đều cười hời hợt tùy ý không quan tâm Diêm Cửu Giới, hiện tại liền vì bí mật nhỏ nhỏ của nương tử hắn, cứng rắn muốn tìm mình so chiêu, thật đúng là rất thú vị!

“Ai là hiền đệ của người? Ta là ân công của người, năm đó nếu không có ta, người sớm bị kẻ thù ám toán!” Diêm Cửu Giới một bên đánh nhau một bên còn kẻ tranh công.

“Vây lần trước người bị cái gì đại nhân kia phải nhập vây bắt, là ai cứu người? Người võ công mặc dù cao, muốn một người đánh hai mươi cái cao thủ, dù sao vẫn là nguy hiểm.” Hạ Niết Đông cũng phản bác trở về. Muốn tranh công ai sợ chứ?

“Người không đến cũng không sao, đánh lâu ta cuối cùng sẽ giải quyết mao tặc này.” Diêm Cửu Giới mạnh miệng.

“Ta đây lần tới sẽ không giúp người.” Hạ Niết Đông đáp.

“Không giúp thì không giúp, người nhanh thu thập hành lý, chạy tới Lăng môn đi thôi! Ta xem người hôm nay là có thể xuất phát, không cần đợi đến ngày mai.” Kiếm trong tay Diêm Cửu Giới nâng lên, lại lần nữa hướng hắn tiến sát.

Hạ Niết Đông đưa thương ra đỡ, hai thanh vũ khí tinh luyện giao nhau, phát ra tiếng vang boong boong, không dứt bên tai.

“Vây cũng không được, ta cứ như vậy đi, Lăng Phi sẽ thất vọng.”

“Hạ Niết Đông, người muốn chết!” Diêm Cửu Giới vận khí, đem công lực đều tấn công ở mũi kiếm của hắn.

“Ha ha ha, đến đây đi đến đây đi! Đã lâu không hoạt động gân cốt.” Người nào đó không sợ chết hướng đã thủ phát cuồng khiêu khích.

Trận tỷ thí này dần dần gay cấn, trong lúc nhất thời khó có thể dừng lại.

Nếu Lăng Phi thấy được, chỉ sợ sẽ tròng lớn mắt, đại thán bất khả tư nghị đi!

Bạn đang đọc truyện *Tửu Cuồng* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

## Chương 9

Diêm Cửu Giới thực buồn bực.

Từ ngày hôm qua hắn phát hiện thể tứ mình đối với hảo huynh đệ của hắn Hạ Niết Đông cảm thấy hứng thú, sau đó hắn theo Hạ Niết Đông hỏi không ra nguyên do, hắn càng buồn.

Hắn biết hai người kia sau lưng hắn đang tiến hành cái gì đó, nhưng hắn không cách nào biết được, cho nên cả người cũng không thích hợp. Nguyên bản hắn là nghĩ ở trước mặt thể tứ bảo trì mặt mũi, cho nên mới đến hỏi Hạ Niết Đông, không nghĩ tới tên kia lại còn nói đó là cái bí mật. Thật sự là gặp quỷ, Hạ Niết Đông khi nào thì đối với hắn có bí mật?

Buổi tối ngày hôm qua, thừa dịp cùng nàng triển miên muốn du dỗ để hỏi thể tứ của hắn, không nghĩ tới Lăng Phi cho dù bị hắn gây xích mích ý loạn tình mê, miệng vẫn như cũ giống trai ngọc xác thực chặt, nói không có liền không có.

Hắn Diêm Cửu Giới là cái dạng người gì, ngay cả hoàng đế cũng không để vào trong mắt, người tiêu sái đến không được, hiện tại cư nhiên bại cho một cái tiểu bí mật? Con buồn bực ở trong ngực hắn kia thật không có chỗ để phát tiết, bởi vì nói ra đều thực mất mặt!

Có lẽ bởi vì không chỗ phát tiết khó chịu tức giận, hắn sáng sớm liền đi đem Hạ Niết Đông lôi dậy, kêu hắn nhanh chuẩn bị tốt để đi Lăng môn.

Hạ Niết Đông một mặt hứng thú nhìn hắn, chỉ là đưa ra một câu “Lăng Phi không chịu nói cho người, đúng không”, sau đó liền tự đi rửa mặt chải đầu, thu thập vật phẩm muốn mang đến Lăng môn.

Diêm Cửu Giới quả thực sắp bị hắn làm tức chết.

Kết quả dùng xong một chút đồ ăn sáng, hắn sẽ đến xác nhận Hạ Niết Đông thật muốn xuất phát hay không, ai ngờ đến ngay cả Lăng Phi cũng muốn theo tới.

“Nàng vì sao muốn đi đưa Niết Đông? Nàng khi nào thì cùng hắn cảm tình tốt như vậy?” Khi hai người sống vai đi ở đường mòn của vương phủ, Diêm Cửu Giới hỏi nàng.

“Đến đưa huynh ấy có cái gì không đúng sao? Lần này đi cũng mất vài ngày đường, tiễn đưa huynh ấy cũng không sai, huynh ấy tốt lắm a! Lại nói ta cũng chuẩn bị vài thứ, đưa cho huynh ấy mang theo đường.....” Lăng Phi lơ đãng nói. Tâm tư nàng đơn thuần, căn bản không phát hiện Diêm Cửu Giới ghen tuông, chỉ cảm thấy hắn có chút kỳ quái, hành động giống như đối với Hạ đại ca thực quan tâm. Không biết hắn quan tâm không phải hành tung của Hạ Niết Đông, mà là của nàng.

“Chuẩn bị vài thứ?” Hắn nheo lại mắt.

“Àn.” Đáng tiếc nàng căn bản không thấy được vẻ mặt của hắn, chính là không chút để ý trả lời. “Đến, mọi thứ đều chuẩn bị tốt, vài xe này đều là binh khí a?”

Hai người đứng ở cửa vương phủ, Hạ Niết Đông đang chỉ huy người đem khẩu ao cuối cùng chuyển lên xe, nhìn thấy hai người bọn họ lại gần, hướng bọn họ phát phát tay.

“Đều chuẩn bị tốt sao?” Diêm Cửu Giới hỏi.

“Giao cho ta đi! Chiến sự Tây Bắc không cần vài ngày là có thể xong.” Hạ Niết Đông đảm bảo. “Lăng Phi cũng tới sao?” Hắn nói xoay người hướng nàng gật gật đầu.

“Đúng vậy, muội cho người chuẩn bị chút lương khô cùng nước, cho mọi người mang trên đường ăn, tránh trên đường tìm không thấy chỗ nghỉ ngơi.” Lăng Phi cười nói.

“Vâng cảm ơn muội.” Hạ Niết Đông chấp tay, sau đó hướng nàng tới gần một bước. “Đúng rồi, thứ muội nói ta đã làm tốt cho muội, để lại ở chỗ muội làm việc.”

“Thật sự? Nhanh như vậy?” Lăng Phi kinh hi trừng mắt nhìn. “Muội thật chờ không kịp muốn thử dùng. Đợi chút, Hạ đại ca, huynh đợi muội chút, trước đừng xuất phát nha!” Nàng nói liền xoay người chạy nhanh vào vương phủ.

Hai nam nhân nhìn nàng vui mừng chạy đi, biểu cảm quái dị.

“Người cho nàng cái gì vậy?” Diêm Cửu Giới mặt đen một nửa. Lăng Phi bộ dạng vui vẻ kia giống như chiếm được núi vàng núi bạc, cho tới bây giờ không thấy nàng vui vẻ như vậy.

Hạ Niết Đông nhiu mày không lên tiếng trả lời.

“Bí mật?” Diêm Cửu Giới gầm nhẹ.

Hạ Niết Đông làm như thật gât gât đầu, khiến Diêm Cửu Giới giận trừng mắt.

Sau đó Hạ Niết Đông tiếp tục kiểm kê vật phẩm, Diêm Cửu Giới cũng nhắm mắt theo đuôi, giống như muốn dùng ánh mắt áp lực buộc hắn đi vào khuôn khổ, đáng tiếc người nào đó thực thích đùa hắn, không nói chính là không nói.

Không bao lâu Lăng Phi vừa đi đã quay lại, bên cạnh còn theo vài hạ nhân, mỗi người đều mang một vò rượu.

“Hạ đại ca, dọc đường đi khả năng sẽ rất vất vả, nói không chừng mua không được rượu ngon. Vài hũ này là ta vừa nhường tốt, vị nhẹ nhàng khoan khoái, hẳn là rất thích hợp khi hậu hôm nay để uống, nếu không ghét bỏ liền mang theo đường uống đi!” Lăng Phi cười mỉm đem vò rượu đưa ra.

Hạ Niết Đông tiếp nhận, sau đó nhìn thoáng qua Diêm Cửu Giới. “Mới? Ngay cả hắn cũng chưa uống qua?”

Nàng không nghi ngờ hướng hắn gât gât đầu. “Đúng vậy, thực sự vừa mới làm ra. Vì giúp muội, ngày hôm qua khẳng định huynh bận đến tận khuya, muội còn nghĩ huynh trở về mới có thể giúp muội làm chứ!”

“Không có gì, ta sợ ta vừa đi mấy ngày, muội chờ lâu sẽ buồn chán, cho nên tối hôm qua làm trước cho muội. Không hợp dùng đợi ta trở về nói cho ta biết, ta có thể sửa đổi.” Hạ Niết Đông nói.

“Được, được, cảm ơn huynh, chúc huynh thuận buồm xuôi gió.” Nàng vẫn như cũ ôn nhu cười.

Diêm Cửu Giới một câu cũng không nói, thẳng dùng cặp mắt dọa người kia trừng bọn họ.

Ai ngờ hai người này một chút cũng không chịu ảnh hưởng. Hạ Niết Đông là cố ý, mà Lăng Phi tự nhiên là vô ý, cũng không quay đầu nhìn biểu cảm Diêm Cửu Giới.

Sau đó Hạ Niết Đông mang theo đoàn xe đi, Lăng Phi xoay người muốn vào phủ, mới phát hiện Diêm Cửu Giới vẫn đứng đó.

“Dì, chàng không đi vào sao?” Nàng dừng bước, quay đầu hỏi.

Diêm Cửu Giới lúc này mới tức giận trừng nàng một cái.

“Làm sao vậy? Ta chọc giận chàng?” Nàng kinh ngạc hỏi.

“Nàng đem rượu của ta tặng người khác.” Hắn cắn răng.

“Nhưng huynh ấy không phải người khác, là bằng hữu của chàng a!” Nàng vô tội nói. Nàng có nghĩ tới đem rượu vừa nhường tốt cho người khác uống trước, hẳn khả năng mất hứng, nhưng Hạ đại ca liền đứng dịp hôm nay xuất phát như vậy, rượu cũ nàng lại chưa kịp lấy ra sửa sang lại, đành phải lấy rượu mới làm cho hắn trước.

“Ai cũng đều giống nhau, liền ngay cả hoàng đế cũng không được. Ngay cả ta cũng chưa uống qua, làm sao có thể tặng người khác?” Hắn vẫn như cũ nói.

Một mặt không thích, nói đúng ra là hắn không thích nàng đối với nam nhân khác thân thiện như vậy.

Kỳ thực hắn muốn hỏi không phải rượu, hắn muốn hỏi là nàng làm sao có thể cùng Hạ Niết Đông tốt như vậy, hắn không thích nàng đối với nam nhân khác cười đến đáng yêu như thế. Nhưng điều này như thế nào có thể nói ra miệng? Vạn nhất nàng hỏi hắn vì sao, vậy hắn trả lời thế nào? Chẳng lẽ muốn thừa nhận bản thân chính là thùng dấm chua? Làm thùng rượu là một chuyện, nhưng làm thùng dấm chua lại là một chuyện khác. Một đại nam nhân ghen như vậy quá khó coi, sẽ ở trước mặt thế tử nâng đầu không dậy nổi.

Lăng Phi sừng sốt một chút, sau đó bên môi chậm rãi giờ lên chút ôn nhu đạm cười. Đã biết hắn vì rượu phát giận, tự nhiên chỉ có rượu có thể trấn an.

“Nàng cười như vậy là có ý tứ gì?” Hắn cảnh giới hỏi. Tức giận của hắn còn chưa hết nha nha! Đừng nghĩ dòi đi lực chú ý.

“Cửu Giới.” Nàng xem xem bốn phía, người hầu đều đã rời đi, thế này mới một phen nắm tay hắn. “Đi theo ta, ta có thứ tốt cho chàng.”

Tươi cười của nàng hòa tan hắn, làm cho hắn đầy ngập tức giận không thể hỏi kia không biết bay đi đâu hết. Giữa phút giây bản thân ấy, hắn cứ như vậy bị nàng kéo đi.

Nàng đưa hắn mang vào hầm rượu, trên giá hầm rượu trưng bày vài hũ rượu mới vừa nhường tốt. Nàng cố hết sức bê một vò xuống, hắn vốn định đi qua giúp đỡ, nhưng mới bước ra một bước, liền quyết định không thể tùy ý đối tốt, bằng không nữ nhân này căn bản không biết giáo huấn, về sau vẫn như cũ đối tốt với nam nhân khác.

Lăng Phi căn bản không phát hiện tâm tư hắn biến đổi, lòng tràn đầy dục ý đối với tác phẩm mới của bản thân. Nàng thích nhường rượu, mà hắn thích

phẩm rượu, mỗi lần nàng nhường ra tác phẩm xuất sắc, đều nhìn không được muốn đưa cho hắn thưởng thức, hy vọng nghe được khen ngợi của hắn.

“Chàng xem, rượu này, rất thơm đi?” Nàng vạch giấy dán, đem vỏ rượu đưa đến trước mặt hắn.

Quả nhiên hương rượu nức mũi, hương rượu nhẹ nhàng khoan khoái tuyệt không ứ đọng, ở thời tiết dần dần trở nên ấm này thích hợp để uống, đó chắc chắn là loại hương thụ.

Diêm Cửu Giới thanh thanh yết hầu. “Hiện tại mới đưa cho ta, có ích lợi gì? Ta thấy Niết Đông Đồ đã uống hết vài vỏ, là vừa lúc có thừa mới cho ta đi?”

Nàng sùng sốt một chút, vụng trộm nhìn hắn một cái.

“Rượu đó cùng rượu này dùng men rượu bất đồng, đây là nương ta truyền rượu cho ta làm mẫu, bởi vì số lượng không nhiều, không có biện pháp toàn dùng. Cho nên tuy rằng là cùng một chỗ nhường, nhưng vài hũ này hương vị hẳn là rất tốt mới đúng. Ai, ta cố ý đem vài hũ này để lại cho chàng, không nghĩ tới chàng không có hứng thú.” Lăng Phi bộ dạng đáng tiếc, miệng ngậm chặt, một đôi mắt hắc bạch phản ánh nhìn thẳng hắn xem xét.

Bị ánh mắt này của nàng nhìn lên, tâm hắn còn có thể cứng rắn?

Nhưng cứ như vậy buông tha nàng sao? Hắn vẫn rất bất mãn.

Thần sắc của hắn không có thay đổi, nhưng tâm tư đã trầm chuyển ngàn hồi. Lăng Phi nhìn không thấu hắn, thấy hắn bất vi sở động, đành phải càng ra sức lấy lòng hắn. Nàng nhớ tới phương thức đem tâm hồn hắn giúp nàng uống nữ nhi hồng, hai má như vậy đỏ lên.

Nàng sợ chính mình nghĩ nhiều sẽ mất đi dũng khí, cho nên nâng lên vỏ rượu uống một ngụm, sau đó buông vỏ rượu, một mặt vô tội nhìn hắn.

“Làm chi? Rõ ràng chính mình uống không được?” Hắn tức giận trừng động tác của nàng.

Ai ngờ mắt nàng vừa mở ra, trong mắt kia hiện lên mị ý như ánh mắt ban đêm ngẫu nhiên xuất hiện, ót hẳn nhất ma, còn không kịp phản ứng, chỉ thấy tay trắng nõn của nàng đặt trên ngực hắn, kiễng mũi chân, miệng đưa đến môi hắn. ....

“Cô lỗ!” Góc độ không đúng, rượu toàn bộ tiến vào trong miệng nàng. “Thật khó nha. ....” Nàng khổ mặt nhìn hắn.

Diêm Cửu Giới bỗng nhiên hiểu ý đồ của nàng, mặt toàn bộ đều trở nên đỏ bừng, ngay cả bên tai đều đỏ. “Ân hử, ta làm mẫu một lần, học chút.”

Hắn ôm lấy vỏ rượu, uống một ngụm rượu, sau đó nâng lên cằm nàng. Chỉ thấy nàng ngửa đầu nhìn hắn, thần sắc kia cỡ nào thuận theo, phảng phất mặc kệ hắn đối với nàng làm cái gì cũng không quan hệ, giống như chỉ nguyện ý đi theo hắn đến thiên nam địa bắc, hại tính tình hắn đầy ngập cứng rắn đều biến thành ôn nhu tình cảm.

Vì thế khi hắn cúi người động tác phi thường mềm nhẹ, môi trước đụng tới của nàng, sau đó đầu lưỡi mang hương rượu đảo qua môi nàng, hơi hơi hé mở miệng nàng, rượu kia từ trong miệng hắn tiến vào trong miệng nàng. Hương rượu ở đầu lưỡi hai người quanh quẩn, trong lúc nhất thời không rõ mùi hương là của nàng, vẫn là rượu tỏa ra.

Rượu đều bị tiến vào trong miệng nàng, cái miệng hắn còn luyện tiếc thật lâu mới rời đi.

Khi Diêm Cửu Giới đi vào hàm rượu miệng mím lại, khi đi ra hàm rượu miệng lại hàm cười.

“Ta có việc tiến cung một chuyến, trước ngọ thiện sẽ về.” Tay Diêm Cửu Giới còn nắm tay nàng.

Lăng Phi thấy bên cạnh có hạ nhân, muốn nhanh rút tay về, nhưng hắn nắm chết cũng không buông, làm cho những người đứng xem cười trộm. Nàng trừng mắt nhìn hắn một chút, không nghĩ hắn lại đi trừng nô tài cười trộm.

Lăng Phi mặt trợn trắng, xấu hổ vô cùng, nguyên lai nam nhân này náo loạn tính tình thật giống một đứa trẻ.

“Ta sẽ chờ chàng, nhưng nói không chừng hoàng thượng sẽ lưu chàng lại dùng bữa.” Nàng nói, thấy hắn lộ ra biểu cảm không cho là đúng, nàng lại nói: “Vậy chàng mời hoàng thượng đến phủ dùng bữa, lần trước ta đáp ứng hắn muốn đưa rượu cho hắn, vừa khéo hôm nay ra điều, hai người có thể hảo hảo uống một chén.”

“Tiểu tử kia uống rượu gì? Niết Đông Đồ đã nhấp nhấp rượu kia trước cả ta, chẳng lẽ hiện tại ta ngay cả là người thứ hai uống cũng không được sao?” Nói đến đây Diêm Cửu Giới lại có ý kiến.

“Ai nha, chàng làm gì keo kiệt như vậy chứ? Ta năm nay nhường đào hoa túy đều đưa cho chàng, sang năm chàng còn rất nhiều đào hoa túy có thể uống, như vậy còn không vui về sao?” Nàng cười trấn an hắn.

“Không được, nàng vẫn phải bồi thường ta.” Hắn nghĩ đến sáng sớm Hạ Niết Đông đắc ý tươi cười kia, hắn nhìn không được cản rằng. Còn có, vừa mới bị ôn nhu của nàng thu phục, hại hắn đều quên ép hỏi nàng rốt cuộc Hạ Niết Đông giúp nàng làm gấp cái gì, hình như là Hạ Niết Đông thay nàng làm cái gì, không được, đợi lát nữa hắn tìm cơ hội đi điều tra một chút. Nàng cùng hắn ở chung, vật phẩm không có khả năng đặt ở bên trong tâm tư, khả năng duy nhất chính là phòng rượu.

“Bồi thường thế nào? Ta cũng không có rượu khác có thể cho chàng.” Nàng trừng mắt nhìn, ngây ngốc hỏi.

“Buổi tối ta sẽ cùng nàng nói, giải thích phi thường kỳ càng tí mĩ.” Hấn hướng nàng lộ ra một nụ cười tươi đắc ý, trong đó ý tứ ám chỉ thật sự quá cường liệt, hại nàng sau khi nhận ra ý đồ cả khuôn mặt đều đỏ bừng lên.

“Diêm Cửu Giới!” Nàng dậm chân một cái, nhìn nhìn nô tài bốn phía, quả thực cảm thấy xấu hổ vô cùng. “Không để ý tới chàng nữa, chàng muốn vào cung nhanh chút đi đi!” Nàng nói xong không đợi hấn trả lời liền xoay người đi trước.

Diêm Cửu Giới ở đó cũng chỉ lẳng cười nhìn nàng rời đi, sau đó dự tính trước khi tiến cung vòng trở về phòng rượu hảo hảo kiểm tra xem.

Lăng Phi đi qua mấy cái sân, khi đang muốn trở về tẩm cư của nàng cùng Diêm Cửu Giới, trên đường gặp phải Lí tổng quản. Nhìn Lí tổng quản hướng nàng thẳng tắp đi tới, nàng dừng lại bước chân chờ hấn.

“Lí tổng quản, tìm ta sao?” Nàng nhẹ giọng hỏi.

“Phu nhân, Cửu gia không ở đây sao?” Lí tổng quản có chút chần chờ hỏi.

“Àn, hấn mới vừa đi. Nói muốn vào cung, khả năng khi dùng cơm trưa mới có thể trở về. Tìm hấn có việc sao?” Nàng thấy thần sắc hấn khác thường, mới truy hỏi một câu.

“Ách, là như vậy.” Lí tổng quản do dự một chút, vẫn nói. “Là binh bộ thượng thư Lí Húc Đạo, hấn hiện tại đợi ở tiền thính.”

“Lí đại nhân?” Nàng nghe vậy nhũn mảy, binh bộ thượng thư họ Lí này cho nàng ấn tượng cũng không tốt.

Đúng rồi, lần trước bị lão bản Vạn Thông từ lâu hà khẩu tiền rượu cũng nên quên đi, nàng hiện tại đã là Định vương phi, lại đi đòi tiền này có thể hay không mất thể diện?

“Đúng vậy, ta đi trả lời hấn vương gia không có nhà.” Lí tổng quản lo nghĩ nói. Kỳ thực Lí Húc Đạo sau khi đắc tội Cửu gia cũng chưa vào cửa lần nào, hôm nay xuất hiện, làm hấn cảm thấy ngoài ý muốn.

Lí Thượng Khiêm ở vương phủ làm tổng quản cũng hơn ba mươi năm, người trên quan trường hình dáng kỳ lạ quái sắc hấn gặp không ít, hôm nay vừa thấy đến đại nhân họ Lí này, hấn trực giác người này đến ý đồ không tốt. Chờ Cửu gia trở về, hấn cùng Cửu gia báo cáo một lần mới được.

“Được, liền nói như vậy = với hấn đi!” Lăng Phi cũng không muốn tham gia vào thị phi chốn quan trường, bởi vì nàng đối với những điều đó cũng không quen thuộc.

Lí tổng quản vâng mệnh mà đi, Lăng Phi chậm rãi trở về, đang muốn trở lại tẩm cư của mình, bên kia tiền thính âm ỹ lần ngừng bước chân của nàng.

Nơi này cách tiền thính tương đối gần, nhưng chưa từng nghe qua tiền thính âm ỹ như vậy, xem ra Lí Húc Đạo kia là không chịu tin chuyện Diêm Cửu Giới không có nhà. Khi nàng do dự muốn đi xem một chút hay không, chỉ thấy Lí tổng quản cùng Lí Húc Đạo một trước một sau hướng nàng đi tới.

“Lí đại nhân, ngài thế nào xông loạn chứ? Ta nói rồi vương gia nhà ta không có nhà. Lí đại nhân mời trở về!” Lí tổng quản hỗn hển.

“Người ta muốn tìm là vương phi, không phải vương gia. Vương phi rõ ràng có nhà, vì sao không cho ta gặp?” Lí Húc Đạo vẻ mặt đỏ bừng, tính tình cũng không chịu. Người này bình thường ở cung bãi quán uy quan, xem lúc này tính tình bộc phát còn rất dọa người.

“Như vậy ngài cũng phải ở tiền thính chờ, để ta bẩm báo vương phi, mới có thể……” Lí tổng quản nói đến một nửa, liền nhìn thấy Lăng Phi đứng ở bên kia xem bọn họ tranh cãi.

Lí Húc Đạo đắc ý nhìn hấn một cái. “Ngươi xem, ngay cả vương phi đều đi ra, ngươi còn nói nàng không muốn gặp ta sao?”

Lăng Phi kinh ngạc hỏi: “Lí đại nhân từ xa đến đây, tìm ta có chuyện gì sao?” Hấn làm sao có thể tìm đến nàng? Sẽ không lại đến cầu xin nàng, để Diêm Cửu Giới đem con hấn trở về đây đi?

“Thẩm Lăng Phi!” Không ngờ Lí Húc Đạo vừa thấy nàng liền đỏ mặt, miệng kêu tên nàng như là cắn răng mà ra theo. “Hết thấy đều bởi vì ngươi! Nếu không phải ngươi, Diêm Cửu Giới cũng sẽ không phái con ta lĩnh quân đi chiến trường, nếu không phải ngươi, đứa con duy nhất của ta cũng sẽ không bởi thượng tính mạng, ngươi đền mạng cho ta!”

Lời nói của hấn làm cho Lăng Phi khó hiểu, còn không kịp phản bác, chỉ thấy hấn một phen đẩy ra Lí tổng quản, tiếp theo lại đẩy ngã nàng, sau đó lấy ra dao nhỏ cất giấu trong người, đem mặt trên gối kỹ lưỡng vãi dờ xuống, đâm thẳng đến chỗ nàng.

Lăng Phi bị động tác thành linh xảy ra của hấn dọa đến, ở một khắc cuối cùng mới phát hiện ra, lại bởi vậy mất đi trọng tâm, cả người té ngã trên đất.

“Phu nhân!” Lí tổng quản bị té ngã ở tình thế cấp bách hô to.

Ai ngờ Lí Húc Đạo một đao không trúng, lại đâm lần nữa. Lăng Phi bị té ngã, đành phải quay thân mình né tránh dao nhỏ kia.

Một cái né tránh không kịp, dao nhỏ đảo qua góc áo nàng, làm áo khoác nàng bị cắt một lỗ hổng.

“A!” Nàng sợ tới mức lên tiếng hét chói tai. Khi nàng thấy dao nhỏ kia lại lần nữa đâm tới, mà chính mình muốn tránh cũng không được, khóe mắt chợt lóe, một đạo bóng dáng màu trắng xẹt qua trước mặt nàng, tiếp theo Lí Húc Đạo bị ngã văng ra ngoài.

“Lí Húc Đạo, con chó nhà người thật can đảm!” Diêm Cửu Giới đi rồi quay lại trừng mắt Lí Húc Đạo bị hấn đá ngã xuống đất, giận mắng ra tiếng.

Lúc trước hấn thừa dịp Lăng Phi rời đi, lộn trở lại phòng rượu thăm dò xem Hạ Niết Đông làm cái gì đưa nàng, nhìn nửa ngày không thấy được cái gì khác thường, quyết định tiến cung, không nghĩ tới mới đi qua hành lang, dự tính từ trước thính đi ra ngoài, liền nhìn thấy Lí Húc Đạo lấy đao hướng Lăng Phi đâm mạnh, tim của hấn thiếu chút ngừng đập, nhanh chóng sử dụng khinh công phi qua, kịp thời ngăn trở bị kịch.

“A, Cửu Giới!” Lăng Phi kinh kêu.

“Nàng có bị thương hay không?” Diêm Cửu Giới xoay người, nhanh chạy đến bên người nàng, kiểm tra tình huống của nàng. Xem tóc nàng tán loạn, quần áo bị cắt một vết rách khá to, nhìn thấy Diêm Cửu Giới hòa diễm lộ ra.

“Ta không sao, chỉ có rách đến quần áo.” Nàng thấy đầy mắt hấn có sát ý, nhanh giữ chặt hấn.

“Không có việc gì là tốt rồi.” Hấn kiểm tra phát hiện lời nàng nói không giả, đang muốn đem nàng để sang một bên, chuyên tâm đối phó họ Lí, chợt nghe đến nàng kinh hô.

“Chàng bị thương! Cánh tay chàng đổ máu!” Nàng thấy cánh tay hấn có một vết thương ước chừng hai đốt ngón tay, bây giờ còn chảy máu, khẳng định là lúc này vì cứu nàng bị thương.

Hấn cúi đầu liếc mắt một cái. “Chính là tiểu thương, không trở ngại.”

“Nhưng.....”

Hấn buông nàng ra, xoay người giận trừng trừng Lí Húc Đạo ngồi dưới đất không đứng lên.

Lí Húc Đạo bộ dáng chật vật, dao nhỏ trên tay sớm bị Diêm Cửu Giới đá bay đi ra ngoài, mà tóc tai hấn bù xù ngã ngồi ở đó, ngay cả quần áo trên người đều bẩn.

“Ha ha ha, người muốn giết ta sao? Diêm Cửu Giới, người giết đi! Ta vốn nghĩ rằng giết không được người, muốn giết vương phi của người. Ta muốn cướp đi người trong lòng người, tựa như người cướp đi đứa con ta yêu thương. Long nhi đáng thương của ta..... Con trai duy nhất của ta nha!” Lí Húc Đạo vừa cười vừa khóc, vẻ mặt điên cuồng.

Diêm Cửu Giới tóm lấy hấn, đang muốn vận khí một chưởng đánh hấn, chân khí vừa động, hấn lập tức cảm thấy không thích hợp.

“Người ở trên đao bôi độc?” Hấn hít lại mắt, đầy mắt sát ý vẫn đậm.

“Không sai, người giết ta cũng vô dụng, người đã trúng độc.” Lí Húc Đạo cũng không chối cãi, hấn biết lấy tính tình Diêm Cửu Giới, muốn giết hấn sẽ không lưu tình.

“Cửu gia!” Lí tổng quản kinh hoảng chạy tới.

“Cửu Giới!” Lăng Phi nghe được hai chữ “trúng độc”, cũng không để ý nguy hiểm chạy vội tới, nắm lấy cánh tay hấn kiểm tra miệng vết thương. “Thực sự có độc, máu đều là đen!”

“Vương gia, trước trị thương quan trọng hơn, họ Lí này giao cho ta.”

Lí tổng quản đem Lí Húc Đạo theo tay Diêm Cửu Giới lôi ra, Diêm Cửu Giới nguyên bản còn không chịu thả người, cho đến khi Lăng Phi lo lắng kêu hấn, hấn mới quay đầu nhìn nàng, sau đó mới buông lỏng tay ra.

Lúc này không ít người hầu đều nghe tiếng mà đến, đem Lí Húc Đạo vây quanh. Lăng Phi đỡ lấy Diêm Cửu Giới, quay đầu nói với Lí tổng quản: “Mau, nhanh đi mời đại phu!”

“Đừng lo lắng.....” Diêm Cửu Giới cảm giác một chút bóng tối tiến đến, hấn giờ lên tay, dùng khí lực còn thừa cuối cùng của mình, diễm mấy chỗ đại huyết.

“Cửu Giới! Cửu Giới!” Lăng Phi hoảng loạn tiếng la theo ý thức hấn biến mất mà nhỏ dần.

Diêm Cửu Giới ngất xỉu.

Cùng với tiếng hét chói tai, mọi người hoảng thành một đoàn.

“Toàn bộ dừng lại cho ta!” Lăng Phi lớn tiếng kêu.

Mọi người như bị điểm huyết, rốt cục đình chỉ hoảng loạn, thoáng bình tĩnh xuống.

Lăng Phi lau mặt, lau đi nước mắt ở khóe mắt. “Ngươi, ngươi với ngươi, giúp ta đem vương gia trở về phòng. Ngươi đi chuẩn bị khăn sạch cùng nước, đợi chút đại phu đến không chừng sẽ dùng đến.”

“Dạ, phu nhân.”

Mọi người y theo mệnh lệnh của nàng, phân công nhau đi xử lý.

Không bao lâu, Lí tổng quản mồ hôi đầy đầu mang theo Liễu đại phu một đường tiến vào tẩm phòng của vương gia, khi đi vào thấy Lăng Phi đang dùng khăn sạch sẽ lau mặt Diêm Cửu Giới.

“Đại phu, ngươi nhanh nhìn xem, hân hôn mê, miệng vết thương ở chỗ này.” Lăng Phi thấy người tới nhanh nhường chỗ, sau đó đem cánh tay Diêm Cửu Giới lộ ra.

Liễu đại phu buông hòm thuốc, nhìn nhìn miệng vết thương, sau đó nắm lên cổ tay hân bắt mạch.

“Vương gia trúng là thất lí hôn, nghe nói sau khi trúng độc thất lí không thông sẽ khí tuyệt, bất quá độc không lan tràn, hân là Cửu gia đã che lại mấy chỗ đại mạch của mình. Đầu tiên ta muốn xử lý miệng vết thương, Cửu gia mặc dù trì hoãn tốc độ độc lan tràn, nhưng vẫn phải nhanh xử lý.” Liễu đại phu vỗ cùng trán định nói.

“Phiền toái ngươi, đại phu, mong ngươi nhất định phải hỗ trợ.” Tay Lăng Phi ần ần run run.

Thất lí hôn? Cái tên nghe xong đều dọa người, may mắn là ở vương phủ phát sinh, đại phu cũng rất nhanh chạy đến, bằng không nàng hoàn toàn không dám tưởng tượng kết cục của Diêm Cửu Giới.

Bất quá xem thần sắc đại phu, giống như đối với độc này hiểu biết sâu sắc, thoạt nhìn hết thấy đều ở trong tầm nắm của hân, hân là không có việc gì! Lăng Phi cố gắng an ủi chính mình, lúc này nàng cũng không thể loạn.

Liễu đại phu đầu tiên lấy ra dao nhỏ, hơ nóng qua đưa đến miệng vết thương của hân xử lý qua, sau đó mới dùng dược bôi lên, cuối cùng băng bó. Tiếp theo lấy ra châm, bắt đầu ở trên người hân châm vài cái huyết vị.

Lăng Phi nhìn trên người hân cắm đầy châm, nước mắt rồi cuộc nhịn không được chảy xuống, trong lòng lo sợ rồi cuộc không thể đè nén. ....

Diêm Cửu Giới nằm ở trên giường, ánh mắt đóng chặt, sắc mặt tái nhợt kia cùng môi biến tím làm cho nàng thấy kinh tâm không thôi. Từ khi quen biết hân tới nay, hân đều cường tráng như vậy, lúc này thấy hân không có ý thức nằm ở trên giường, thực sự làm cho người ta không thể nhận. Nàng rất sợ hãi, rất lo lắng cứ như vậy mất đi hân.

Nhìn bộ dạng hân ngày thường cuồng vọng, giống như đao thương bất nhập, giống như không người nào uy hiếp được hân, cho nên nàng luôn luôn không phải lo lắng hân. Nàng tin tưởng Lí Húc Đạo nếu trực tiếp chọn tấn công hân, là không có khả năng làm hân bị thương, nhưng hôm nay hân vì cứu nàng cho nên tính mạng nguy hiểm, điều này kêu nàng như thế nào có thể thừa nhận. ....

“Diêm Cửu Giới. ....” Nàng không tiếng động gọi hân, môi run run, không cho chính mình khóc thành tiếng.

“Phu nhân, ngài muốn đến bên cạnh nghỉ ngơi một chút hay không? Chờ đại phu trị liệu tốt, ta sẽ thông báo cho ngài.” Lí tổng quản thấy sắc mặt nàng so với vương gia còn tái nhợt hơn, lo lắng hỏi.

Nàng trầm mặc lắc lắc đầu, kiên quyết không chịu rời đi.

Lí tổng quản cũng chỉ thờ dài, tùy ý nàng tra tấn mình như vậy.

May mắn Liễu đại phu y thuật không tồi, dùng châm cứu bức ra đại bộ phận độc. Thời gian trị liệu mặc dù dài, nhưng cuối cùng vẫn xong.

“Đại phu, tình hình ra sao?” Lăng Phi thấy đại phu đứng dậy, nhanh đón tiếp.

“Độc tố lan tràn đã khống chế được, hiện tại dựa vào dược loại trừ độc còn thừa. May mắn độc này ta từng giải qua, dược liệu của giải dược cũng không phải quá khó tìm, ta đưa giấy thuốc, các ngươi dùng giấy thuốc này đi lấy dược, tận dụng cơ hội uy hân uống. Tối hôm nay khả năng sẽ phát sốt, phải chú ý hạ nhiệt, sống quá đêm nay, ngày mai hân là có thể tỉnh lại.” Liễu đại phu nói ngồi xuống, cầm lấy bút viết giấy thuốc.

“Ngươi nói hân còn có nguy hiểm?” Lăng Phi lo lắng hỏi.

“Có thể làm ta đều làm, nhưng ta không thể cam đoan nhất định không có vấn đề. Độc tính này rất mạnh, chỉ cần một chút miệng vết thương nhỏ đủ để mất mạng. May mắn vương gia trước khi ngã đi đã điểm mấy đại huyết, bằng không cho dù thần tiên cũng cứu không được. Vương gia trường kỳ luyện công, thân mình bảo trụ tốt, hân là có cơ hội sống qua kiếp nạn này.”

Lăng Phi trong mắt lại lần nữa dâng đầy nước mắt.

“Đại phu, bên này mời.” Lí tổng quản tiếp nhận.

“Ban đêm nếu có biến hóa gì cho người tìm ta, bất quá, buổi sáng ngày mai ta sẽ lại đến một chuyến.” Liễu đại phu nói rõ.



“Cám ơn đại phu, xin đi theo ta.” Lí tổng quản mang đại phu đi ra ngoài.

Lăng Phi ngồi vào bên giường, thân thủ sờ sờ cái trán lạnh lẽo của Diêm Cửu Giới.

Lần trước hắn nói qua chính mình có rất nhiều kẻ thù, nếu nàng sợ mà nói có thể không cần gả cho hắn, không nghĩ tới thực sự gặp tình huống như vậy. Nàng không sợ chính mình gặp chuyện không may, thế nào cũng không dự đoán được hắn nằm ở nơi này, mất đi ý thức.

“Diêm Cửu Giới, chàng làm chi muốn cứu ta? Đã muốn cứu, cần bảo hộ tốt chính mình, làm sao có thể làm cho chính mình bị thương? Làm sao có thể hôn mê như vậy, làm cho ta lo lắng?”

Nàng nghẹn ngào, tay vuốt ve má hắn so với ai đều ôn nhu.

“Là chàng xông vào sinh mệnh của ta, làm ta yêu chàng. Chàng không thể như vậy buông tay, điều này rất không có trách nhiệm, ta không cho chàng làm như vậy, không được! Không được! Không được!” Nàng ghé vào bên cạnh người hắn, không chịu được khóc lên.

Bên cạnh vài cái hạ nhân thấy thế, vốn muốn tiến lên an ủi, đỡ nàng đến một bên nghỉ ngơi, nhưng nàng nằm sấp quỳ gối trước giường, căn bản không chịu rời đi, bọn họ cũng chỉ có thể lặng lẽ thở dài, để nàng phát tiết thương tâm cùng lo lắng đầy ngập kia.

Trong lúc nhất thời, không khí trong vương phủ lâm vào trầm thấp trước nay chưa từng có.

Bạn đang đọc truyện *Tửu Cuồng* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 10

Thảm Lăng Phi đời này đại khái chưa bao giờ khó coi như vậy.

Nàng ghé vào mép giường khóc một lúc, sau khi phát tiết một chút khăn trương cùng lo lắng nàng mới lau đi mặt mình, đứng lên.

Bởi vì ngồi xuống quá lâu, khi nàng đứng dậy cả chân đều đã tê rần, bước chân một trận loạn choạng.

“Phu nhân!” Người ngoài kinh hô, nhanh đến đỡ.

Nàng lắc lắc đầu, bản thân đứng lên, lập tức ánh mắt nàng hung ác. “Lí Húc Đạo đâu?”

“Bị Lí tổng quản nhốt tại phòng củi, phu nhân yên tâm, lập tức sẽ báo quan xử lý.” Nô tài trả lời.

Lăng Phi đứng thẳng, “Hảo hảo chiếu cố vương gia.” Nói xong cũng không đợi đám người lên tiếng trả lời, nàng thẳng tắp hướng bên ngoài đi.

Thảm Lăng Phi giống một trận gió, một trận gió lạnh thấu xương thổi qua, trực tiếp thổi vào sái phòng.

“Lí Húc Đạo, tên lão tặc này!” Lăng Phi đá văng ra cửa phòng củi, trùng Lí Húc Đạo ngồi uể oải dựa vào một góc phòng củi, ánh mắt tức hận giống như muốn bỏ người hắn.

Uy quan trên người Lí Húc Đạo dĩ nhiên không thấy bóng dáng, nhưng khi thấy Lăng Phi vẫn cố gắng đứng dậy, ác độc hỏi: “Diêm Cửu Giới đã chết sao?”

Nghe thấy lời hắn, Lăng Phi lửa giận càng bùng cháy, lúc này nếu trong tay nàng có đao, chỉ sợ đã động thủ đâm vào trong thân thể lão gia hỏa này.

“Hắn sẽ không chết. Hơn nữa hắn sắp tỉnh lại, tự mình đem người lăng trì xử tử. Kết cục như vậy người cao hứng chứ?” Lăng Phi lãnh cổ họng hỏi.

Lời này dập tắt hi vọng nhỏ nhoi cuối cùng của Lí Húc Đạo, bờ vai hắn suy sụp. “Người không hiểu. . . . . Lí Long là đứa con duy nhất của ta, hiện tại bại trận, mất tích, nghe nói lãnh ít dữ nhiều, lão phu làm sao bây giờ? Ta chỉ có một đứa con như vậy, đây hết thấy đều là Diêm Cửu Giới làm hại!”

“Vậy người nói ta làm sao bây giờ? Ta cũng chỉ có một người trọng phụ!” Lăng Phi giận dữ quát. “Diêm Cửu Giới làm sai chỗ nào, nếu không phải người ngày thường ở trên quân lương cùng binh giới ăn bớt nguyên vật liệu, đại lao du thủy, quân đội sẽ mau thất bại như vậy sao? Lí Long đã là phó tướng, hưởng bổng lộc triều đình, lên chiến trường đánh giặc cũng không sai. Nếu đã không bằng người, chết trận cũng là số mệnh, người lại có đạo lý gì đến vương phủ trả thù?”

Lí Húc Đạo bị khí thế của nàng làm kinh sợ.

“Nếu không phải người. . . . . Nếu không phải Diêm Cửu Giới, con ta cũng không cần đi đánh giặc!” Hắn còn muốn chối cãi.

“Đã là muốn giết ta, vậy ngươi liền chuẩn một chút a! Vì sao đâm đến trên người hần? Ngươi nghĩ ta một thiếu nữ tử không thể cùng ngươi chống lại, liền muốn chọn quả hồng mềm mà ăn, ngươi nghĩ rằng ta để ngươi dễ khi sao? Dám đụng phu quân của ta, ta cho ngươi đẹp mắt!” Lăng Phi nói tức giận càng lớn, cầm lấy thanh củi ở bên cạnh hướng trên người hần ném tới, sau đó còn ngai chưa đủ, ngay cả chân đều theo đá lên.

Lí Húc Đạo chật vật tránh trái tránh phải. “Là lỗi của hần! Không phải của ta. .... Không phải ta sai. ....”

“Ta nói cho ngươi!” Lăng Phi cầm một cây gỗ điều dài chỉ thẳng phía hần. “Nếu Diêm Cửu Giới có không hay xảy ra chuyện gì, ta tuyệt đối sẽ tự tay giết ngươi.”

Nàng chưa bao giờ biết trong tính cách bản thân có một mặt tàn nhẫn như vậy, nhưng nghĩ đến Diêm Cửu Giới bị chịu tội oan, nàng không có biện pháp nhìn xuống này cục tức này. Tuy rằng nàng cũng biết bản thân đến mức hần không thể thay đổi gì, nhưng trong lòng nàng tích lũy áp lực cùng sợ hãi lại không thể phát tiết ra, chỉ sợ nàng muốn ngã vào bên người Diêm Cửu Giới khóc. Nhưng giờ phút này không cho phép nàng hoảng loạn, nàng là chủ tử của vương phủ, hiện tại có thể trợ giúp Diêm Cửu Giới không được phép hoảng loạn, mà trấn định mới được.

Lăng Phi lạnh lùng nhìn hần một cái, bỏ khúc gỗ trong tay ra. “Trông coi tốt cho ta, không được để cho hần chạy thoát.”

“Dạ, phu nhân.” Hộ vệ phụ trách trông coi nghiêm cẩn lên tiếng trả lời. Dám can đảm thương Cửu gia bọn họ, vậy không hảo hảo tiếp đón hần thì làm sao có thể được!

Lăng Phi mặt trầm xuống trở lại tẩm cư, nhìn Diêm Cửu Giới vẫn như cũ hôn mê bất tỉnh, trong lòng đau quá thực không thể giảm bớt nửa phần. Nàng cầm lấy khăn thấm ướt vắt khô, giúp hần lau thân thể, giúp hần thay quần áo sạch sẽ.

Bận một thời gian, đang muốn xoay người hỏi một chút thuốc đã có chưa, chỉ thấy thiếu niên hoàng đế vội vã sai bước tới sân này, thẳng hướng phòng đi tới.

“Khấu kiến hoàng thượng!” Mọi người tinh tảo quỳ rạp xuống đất.

“Bình thân, bình thân.” Diêm Chính Húc tùy tiện huy hai tay xuống, trực tiếp nhìn Diêm Cửu Giới nằm ở trên giường. “Hoàng thân, hoàng thúc tình hình như thế nào?”

“Đại phu đã châm cứu quá, đại bộ phận độc tố đã loại bỏ, miệng vết thương cũng xử lý qua, còn cần dựa vào uống thuốc để bức ra độc còn trong cơ thể. Nếu sống quá đêm nay, buổi sáng ngày mai hần là sẽ tỉnh lại.” Lăng Phi thái độ trầm tĩnh không ít.

“Thật sự là dọa hư trầm! Trầm ở trong cung đội không thấy hoàng thúc, phái người tới hỏi mới biết được hoàng thúc gặp chuyện tình, ta đã thuận tiện đem ngự y mang đến, lúc này làm cho hần chấn trị xem.” Diêm Chính Húc xoay người bảo, ngự y lập tức tiến lên chấn trị.

“Hoàng thượng, mời qua bên này nghỉ tạm.” Lăng Phi kéo ghế dựa cho hần, thuận tiện đổ chén nước.

“Trầm nghe nói là Lí Húc Đạo làm?” Diêm Chính Húc sắc mặt ngưng trọng hỏi.

“Hần nguyên bản là muốn giết ta, bị Cửu Giới thấy được. Cửu Giới vốn đã xuất môn vào cung, ta không biết hần vì sao đi mà quay lại. Nếu hần không có trở về thì tốt, hiện tại cũng sẽ không bị thương, trúng độc. ....” Giữa mặt mày Lăng Phi tràn ngập ưu sầu.

“Hoàng thân đừng nói như vậy. Vạn nhất hoàng thân thật sự bị thương, ta sợ không chỉ Lí Húc Đạo phải chết, toàn bộ kinh thành chỉ sợ đều sẽ bị hoàng thúc làm khổ.”

“Theo cá tính hần. .... Cũng không phải không thể.” Lăng Phi nói hóc mắt lại đỏ, nàng lập tức hít một hơi thật sâu, đem nước mắt nuốt trở lại.

Diêm Cửu Giới tuy rằng chưa nói qua yêu nàng, nhưng luôn luôn đối với nàng rất tốt. Khi còn chưa thành thân, hần thân là một vị vương gia tôn quý bị nàng làm tay sai miễn phí sử dụng, hần làm việc chưa bao giờ từ chối. Sau khi thành thân, hần đối với nàng lại che chở có thêm, cho dù có bận cũng sẽ bồi nàng ăn cơm, đối với nàng đau tiếc cũng không phải trượng phu bình thường có thể làm được, càng đừng nói hần vẫn là nam nhân tọa ủng quyền thế.

Nàng từng sợ hãi bản thân vĩnh viễn so ra kém với đoạn tình yêu khiếm khuyết trong trí nhớ hần kia, nhưng hần dần dần hướng nàng mở rộng lòng, giữa hai người thân mật hơn, nàng bắt đầu tin tưởng vô luận Hoàn Tâm là ai, đều không thể trở thành khúc mắc tình cảm bọn họ trong lúc đó.

“Hoàng thân đừng lo lắng, hoàng thúc không có việc gì.” Diêm Chính Húc an ủi nàng, nhìn nàng tuy rằng kiên cường, nhưng sắc mặt tái nhợt, nhìn không được đau lòng. “Lí Húc Đạo đâu?”

“Bị nhốt tại phòng củi. Ta vừa mới tư thẩm hần, đối với hần sử dụng hình phạt riêng, hoàng thượng muốn trách tội ngàn vạn đừng trách sai người.” Lăng Phi nghiêm mặt nói, sợ liên lụy đến hạ nhân trong nhà.

“Trách tội? Tại sao nói trách tội, trầm hận không thể tự tay làm thịt hần! Người tới, đem tội thần Lí Húc Đạo dẫn đến.” Diêm Chính Húc trầm giọng kêu.

“Tuân mệnh.”

Không bao lâu Lí Húc Đạo đã bị đoàn người áp lại đây, vừa thấy hoàng thượng sắc đều hoảng. “Hoàng thượng. .... Hoàng thượng tha mạng!”

“Tha mạng? Người nói thử xem, trăm dựa vào cái gì tha mạng cho người?” Diêm Chính Húc thanh âm rất lạnh.

“Thần sai rồi. Thần nhất thời hồ đồ, bởi vì đứa con duy nhất đã chết, thần mới có thể tâm sinh tuyệt vọng, bởi vậy phạm hạ đại sai. ....” Lí Húc Đạo nước mắt rơi xuống, hy vọng có thể thay bản thân tranh thủ một chút đồng tình, dù sao hoàng thượng tuy là cháu Diêm Cửu Giới, nhưng mọi người đều biết đối với mối quan hệ thúc cháu này luôn không tốt, nói không chừng hẳn còn có thể cứu.

Nếu không phải nhiều người nhìn thấy hẳn hành hung, hẳn không thể chối cãi, bằng không hẳn căn bản sẽ không nhận tội. Nhưng hẳn biết ở trước mặt hoàng đế không có biện pháp tiếp tục ngao mạn, bằng không hoàng thượng không xử trí hẳn cũng không được.

“Hừ, người thật là nói xạo. Lí Long nặc dù ở đang thời điểm mất tích, nhưng đã phái người tìm kiếm, hiện tại đại quân lui giữ ở Lăng môn, sáng nay hoàng thúc đã an bài Hạ Niết Đông mang theo đủ binh khí đi tiếp tế, không cần bao lâu có thể trợ giúp quân ta đánh tan quân địch. Người liên như vậy không nhẫn nhịn, một vị binh bộ thượng thư như thế nào tài trí lại bình thường, chẳng lẽ người muốn khiến trăm kiếm không được?”

“Là. .... Thần đáng chết, là thần ngu muội.” Lí Húc Đạo sững sờ, trên mặt thần sắc khó tin.

Hoàng thượng ý tứ nói như vậy, là Lí Long có khả năng còn sống? Ah, khi hẳn trực giác nghe được tin tức con khẳng định bỏ mệnh, ở nơi không quen thuộc mất tích, khẳng định là bị thương nặng, hoặc là bị quân địch bắt đi. Hẳn nhất thời khó nhin cục tức này, liền chuẩn bị dao đã bôi thuốc độc tới cửa trả thù.

Nếu con hẳn không chết, thế hôm nay hết thấy. ....

Nếu hôm nay không gây họa lớn, như vậy ngày sau đại quân khai hoàn trở về, con hẳn tốt xấu cũng có thể luận công ban thưởng, có được công danh, mà nay đều bị hẳn liên lụy!

Nhìn tất cả biểu cảm trên mặt hẳn đầy hối hận, Diêm Chính Húc lắc lắc đầu. “Người tới, đưa hẳn tiến cung, nhốt vào thiên lao.”

Người tới lĩnh mệnh, đem Lí Húc Đạo một mặt trắng bệch áp đi.

Lúc này ngự y đã chẩn đoán xong.

“Bẩm hoàng thượng, độc trong cơ thể Định vương gia quả thật đã tiêu tan hơn phân nửa, vương gia công lực thâm hậu, phương thuốc đại phu đưa cũng đã có tác dụng, chỉ cần tiếp tục dùng, khả năng sẽ vượt qua nguy cấp.”

“Tốt lắm, cần được liệu đều tiến trong cung lấy, toàn bộ phải tốt nhất. Hoàng thân người đừng lo lắng về Lí Húc Đạo ta đều có định đoạt, sẽ không làm cho hoàng thúc tụt khuất. Người cũng nghỉ ngơi đi, đừng để quá mệt mỏi, hoàng thúc tỉnh lại sẽ đau lòng.”

Lăng Phi mặt hơi hơi đỏ, thân thủ vuốt vuốt tóc của mình, thế này mới phát hiện chính mình rối bù, dung nhan không biết có bao nhiêu không hợp nghi lễ.

Chỉ thấy hoàng thượng cũng không để ý, hướng nàng phát phát tay, ngăn lại nàng đưa tiễn hẳn, người cứ như vậy đi.

Lăng Phi nhìn bóng lưng hẳn dần dần biến mất, xoay người cùng Diêm Cửu Giới nói: “Chàng làm sao có thể không có người nhà chứ? Hoàng thượng chính là người nhà của chàng, hẳn thực sự quan tâm chàng. Còn có, ta cũng là người nhà của chàng, Ngọc Tinh, Ngọc Lâm cùng Dư An đều là, chàng cũng đừng quên, đừng cho rằng bản thân không có vương bạn, đã biết chưa, Diêm Cửu Giới?”

Nàng nhìn khuôn mặt hẳn trầm mặc, trong lòng lại nổi lên ưu sầu. Nàng rất sợ, sợ mất đi hẳn. Rất sợ chính mình lưu không được hẳn!

Lớn như vậy, nàng thật sự chưa bao giờ sợ hãi như vậy.

Diêm Cửu Giới ở một nơi sương mờ mịt sờ soạng đi tới.

Phía trước không thấy người, sau không thấy quỷ.

Hắn ở nơi hoang vắng vô cùng này dạo chơi, đáy lòng không hiểu sao lo âu, lại nói không ra là vì cái gì. Sau đó phía trước hẳn xuất hiện vài bóng dáng, là cha hẳn, nương, đại ca, nhị ca cùng. .... Đại tẩu.

Hắn muốn hướng bọn họ đi đến, muốn hỏi bọn họ vì sao để lại hẳn. Nhưng có lực lượng nào đó kéo hẳn lại, hẳn nghĩ tới Lăng Phi.

“Lăng Phi? Lăng Phi nàng ở đâu?” Hẳn tìm chung quanh không thấy nàng, trong lòng thật hoảng.

Hắn ở trong sương mù chạy, nơi nơi tìm không thấy nàng. Hẳn nghĩ tới chuyện Lí Húc Đạo muốn giết nàng, lo lắng cực kỳ, lo lắng nàng đã bị lão tặc kia làm hại. Hẳn không thể bỏ xuống nàng! Hẳn nhất định tìm được nàng!

Hắn lo âu sắp hỏng, trong bóng đêm mù quáng mà cứ chạy, điên cuồng gào thét tên nàng. Hẳn không thềm để ý người nhà đã chết của hẳn có biến mất hay không, trước mắt lòng hẳn tràn đầy lo lắng cho thế tử có chút cố chấp lại đáng yêu kia của hẳn,

“Lăng Phi. .... Lăng Phi. .... Nàng ở nơi nào? Nàng ở nơi nào” Hẳn sợ hãi rống, cảm giác thanh âm bản thân dị thường khàn khàn.

Bỗng nhiên tay hắn bị bắt lấy, một cái tay nhỏ bé lạnh lạnh nắm giữ hắn. “Cửu Giới, đừng sợ, ta ở chỗ này, ta ở chỗ này!”

Sương mù trước mặt hắn dần dần tán đi, sau đó hắn nhìn thấy nàng.

“Lăng Phi?” Hắn khẩn trương gọi.

“Đừng sợ, ta ở chỗ này.” Nàng ôn nhu trả lời, trong hốc mắt cũng đã chứa đầy lệ.

Hắn nhìn thấy phía sau nàng, trừ bỏ Lí tổng quản, còn một ít nô bộc, ngay cả Ngọc Tinh, Ngọc Lâm, Dư An đều vây quanh ở bên giường hắn.

“Tỉ phu, huynh không có việc gì chứ?”

“Vương gia, ngài cảm giác như thế nào?”

Mọi người bầy miệng tám lời nói lên nói xuống.

Diêm Cửu Giới khẽ nở một nụ cười suy yếu. “Nguyên lai ta thực sự có người nhà, không lại là người cô đơn.”

“Ai nha, tình lại sẽ không việc gì, ta đi mời Liễu đại phu lại đây nhìn xem.” Lí tổng quản xoa xoa khoeo mắt, nhanh xoay người đi làm việc.

“Tỉ phu, huynh đói bụng chứ? Ta để lại chân gà cho huynh nha!” Ngọc Lâm chạy nhanh nói. Nàng yêu nhất chính là chân gà, nhưng nàng cũng thực thích tỉ phu, cho nên vì để cho hắn sớm một chút đứng lên, nàng nhịn đau đem chân gà âu yếm đều lưu cho hắn.

“Tốt lắm, tốt lắm, các người đều có thể đi ngủ, tỉ phu các người không có việc gì, đừng lo lắng.” Lăng Phi xoa xoa mặt, nhanh thu xếp các đũa muôi lên giường đi ngủ.

“Chúng ta đi trước, tỉ phu huynh phải ngoan ngoãn uống thuốc nha!” Dư An trước khi rời đi còn nói.

Diêm Cửu Giới bắt đầu đi gập gập đầu, nhìn nô tài đem bọ nhỏ mang đi ra ngoài.

Rất nhanh trong phòng cũng chỉ còn lại hắn cùng Lăng Phi hai người.

“Chàng cảm thấy như thế nào? Muốn uống chút nước sao?” Lăng Phi tới gần hắn, thấp giọng hỏi.

Hắn nắm giữ tay nàng, đem nàng kéo lại gần.

Lăng Phi thuận theo ở bên cạnh hắn ngồi xuống. “Chàng trúng độc, hiện tại thân thể còn rất suy yếu, không cần miễn cưỡng bản thân, chờ đại phu xem qua, ta hầm cháo cho chàng ăn.”

Thấy hắn tỉnh lại, trong lòng nàng không biết có bao nhiêu vui vẻ. Từ ban ngày đến ban đêm, dày vò giống như không cái chỉ tẩn, cũng may hắn tỉnh, bằng không nàng còn nhìn hắn hôn mê như vậy sẽ suy nghĩ miên man, cũng không biết khi nào thì sẽ nổi điên. Nàng phát hiện, trấn định chỉ có thể ở mặt ngoài, cho dù đại phu nói hắn là không có việc gì, nhưng bản thân không nhìn thấy hắn tỉnh, nàng một chút cũng không thể an tâm.

Nhưng hắn không chịu buông nàng ra.

“Ta vừa mới nhìn thấy cha mẹ.” Hắn im lặng rồi nói.

Thân mình nàng rõ ràng cứng đờ, miệng nhếch lên, giống như có chấp muốn đè nén xuống cái gì. Đây là nàng sợ hãi, sợ hắn có thể muốn cùng chết với gia đình, mà không muốn lưu lại. ....

“Cha mẹ theo ta vậy tay, mà ta bỗng nhiên nghĩ tới nàng, ta bắt đầu nơi nơi tìm nàng, tìm khắp nơi không thấy, ta rất hoảng, rất sợ hãi. ....”

Nàng vốn nghiêng đi thân mình, nghe vậy quay trở về, gắt gao nhìn hắn chằm chằm.

“Thật vậy chăng? Chàng không nghĩ tới cứ như vậy tiêu sái rồi đi sao? Chàng không nghĩ tới bỏ ta mặc kệ sao?” Nàng ghen ngào hỏi.

Hắn suy yếu lắc lắc đầu. “Ta cho là ta thực tiêu sái, cho là ta không sợ trời không sợ đất, ngay cả chết còn không sợ. Ai ngờ khi thực sự gặp chuyện, ta lại luyến tiếc nàng. Ta phát hiện bản thân không bao giờ cho rằng là người kia nữa, ta sợ hãi tách ra với nàng, nàng không biết ta vừa mới sợ chết. ....”

“Ta mới sợ chết chứ!” Nàng khóc, đánh hắn một cái. “Lúc chàng ngất, sắc mặt tái nhợt, mỗi đều biến thành màu đen, ta bị chàng hù chết. Ta rất sợ chàng rốt cục đã có cơ hội đi gặp người nhà đã chết, không chút nào quyến luyến rồi đi ta. Diêm Cửu Giới, nếu chàng thực sự bỏ rơi ta, ta sẽ hận chàng, nghe rõ chưa? Ta sẽ cả đời hận chàng!” Nàng vừa khóc vừa rống.

Nhìn bộ dáng nàng sợ hãi, trên mặt nàng còn dấu vết đau khổ, mới cảm nhận được nàng vì hắn gánh chịu bao nhiêu đau.

“Lăng Phi a Lăng Phi, ta thật sự yêu nàng!” Hắn nhìn tóc tai nàng loạn xạ, trên mặt mũi còn có dấu vết mệt mỏi, tràn ngập cảm tình nói.

Thầm Lăng Phi sùng sốt, ngay cả nước mắt đều ngừng.

“Chàng..... Vừa mới nói cái gì?” Nàng trừng hắn, hung dữ hỏi.

“Ta nói ta thực yêu nàng. Ở trên cửa ải tử vong, ta mới phát hiện bản thân là yêu nàng như vậy. Mới phát hiện không có nàng, ta như thế nào cũng đều không thể tiêu sái, không có nàng, ta nơi nào đều định không ra. Tại loại thời điểm này mới hiểu chính mình yêu nàng, có phải thực ngốc hay không?”

“Ồ..... Diêm Cửu Giới.....” Nàng hút hấp mũi, nước mắt lại đổ xuống. “Ta..... Người ta thực sự bị chàng hù chết.”

Hắn thân thủ lôi kéo, đem nàng kéo xuống dưới, làm cho nàng ghé vào ngực hắn, sau đó hắn có thể dùng hai tay vòng ôm lấy nàng.

“Không cần sợ, ta không dễ dàng chết như vậy.”

Nàng vui vào trong lòng hắn, lại không dám dùng sức, sợ làm đau hắn. “Ta cùng chàng nói, chàng nếu dám bỏ rơi ta đi, ta liền đem rượu của chàng toàn bộ tặng người khác.”

“Được, ta không dám, ta tuyệt đối không dám, phu nhân.” Hắn vỗ lưng nàng trấn an. Xem sắc mặt nàng chỉ biết, nàng bị bao nhiêu tội.

Hắn cảm thấy không tha.

Nhìn đến nàng khi ở hiểm cảnh, hắn ngay cả hô hấp đều muốn ngừng, như vậy trong khoảng thời gian này nàng khẳng định cũng lấy tâm tình như vậy vượt qua.

Mà Lăng Phi mặc kệ bản thân hình dung chật vật, chỉ biết hắn không có việc gì, hắn vượt qua nguy hiểm, trong lòng tràn đầy cảm tạ, vui vẻ.

Liễu đại phu nửa đêm bị lôi lên, đến phủ để chặn trị, xác định Diêm Cửu Giới đã vượt qua nguy hiểm.

Hắn lại lấy mấy gói được, để người ta cho hắn đứng hạn dùng, xong người liền cáo lui. Nô tài đưa tới cháo vừa hầm tốt, còn có thuốc vừa mới đun.

“Tốt lắm, các người đều đi xuống nghỉ ngơi đi, mọi người đều mệt mỏi.” Lăng Phi hướng mọi người phát phát tay.

Vài kẻ nô tài lục tục rời khỏi, khi đi còn giúp bọn hắn đem cửa phòng đóng lại.

Lăng Phi đã rửa mặt chải đầu qua, ngay cả quần áo cũng thay, cả người thoạt nhìn tinh thần lên rất nhiều, trên mặt mặc dù vẫn như cũ có dấu vết mệt mỏi, nhưng đã không còn chật vật.

“Đến, trước ăn chút cháo.” Nàng cầm bát tới gần ngồi ở đầu giường Diêm Cửu Giới.

Thế nhưng miệng hắn ngậm chặt, lại lắc lắc đầu.

“Không thể không ăn, lát nữa còn phải uống thuốc, chàng không thể để bụng rỗng uống thuốc, lại nói chàng không ăn gì khôi phục thể lực thế nào?” Nàng khuyên bảo.

“Nàng cũng chưa ăn chứ? Nàng ăn trước bát này, ta mới ăn.” Hắn kiên trì.

“Diêm Cửu Giới, chàng là bệnh nhân nha, làm bệnh nhân cũng muốn chỉ huy người, thật sự đủ!” Nàng trừng hắn, quả thực bị hắn đá bại.

Hắn không nói lời nào, dùng cặp mắt bình tĩnh kia nhìn nàng.

Lăng Phi buồn bực thua trận tranh cãi này, cầm lấy thìa khò khè ăn, cố ý ăn thật thô lỗ, làm cho hắn kiến thức một chút nàng cũng có tính tình.

Ai ngờ hắn nhìn động tác nàng khoa trương, khóe miệng cười lại không ngừng được.

“Tốt lắm, ta ăn xong rồi, hiện tại chàng có thể ăn chứ?” Nàng xoay người dùng chén nhỏ múc bát cháo thứ hai, lấy thìa tới gần hắn.

Ai ngờ lần này hắn còn không há mồm.

“Ta no rồi, đừng nghĩ muốn ta ăn bát thứ hai.” Nàng không chút khách khí trừng hắn.

Hắn nở nụ cười. “Nàng đáp ứng ta một việc, ta liền ăn.”

“Diêm Cửu Giới!” Nàng nũng nịu. “Chàng không được ép hôn nha! Chàng bệnh nhân khó chơi này.”

Ai ngờ hắn vẫn cười hi hi nhìn nàng, sắc mặt vẫn như cũ tái nhợt, nhưng cũng đã đã có thể nháo loạn, có thể thấy được thuốc của Liễu đại phu thật có hiệu quả.

“Rốt cuộc chuyện gì?” Nàng nhú mày.

“Bí mật.” Hắn phun ra hai chữ này.

“Còn bí mật chứ!Chàng không nói ra ta sao biết là cái gì? Chẳng lẽ muốn ta đoán sao? [ha,] bí mật!” Nàng tức giận nói.

“Không phải, ta là nói bí mật của nàng cùng Niết Đông, nói cho ta.” Hấn bình tĩnh giải thích.

Kết quả mặt nàng đỏ lên, thần sắc bắt đầu trở nên khả nghi,chột dạ. “Nào có cái bí mật gì a? Chẳng phải đã nói với chàng không có gì,chàng còn cứng rắn muốn hỏi.”

Nhìn thấy biểu cảm của nàng, hấn lại khó chịu. Hấn nằm về trên giường, xoay người sang chỗ khác, tỏ vẻ hấn không chỉ không ăn cháo, cũng không có khả năng uống thuốc.

Hấn tức giận.

Nhìn bóng lưng hấn giận dữ, Lăng Phi buồn bực chà chà chân. “Được rồi, liền như vậy thích theo ta câu kinh sao? Xem như chàng lợi hại!”

Nàng nói xong xoay người bỏ đi, đẩy ra cửa phòng đi ra ngoài.

Thấy thế này Diêm Cửu Giới mới hoảng, “Lăng Phi! Lăng Phi, nàng trở về!”

Thăm, chọc giận nàng?

Nàng hôm nay mệt mỏi cả ngày, ăn không ăn được, ngủ không ngủ được, đều là vì hấn, hấn thật sự không nên lúc này ép nàng. Chính là hấn thực sự rất muốn biết bí mật của nàng cùng Hạ Niết Đông là cái gì nha! Đang muốn lợi dụng cơ hội bức cung, ai ngờ sẽ làm nàng tức giận.

“Lăng Phi, người tới! Lăng Phi,nàng trở về, cầu xin nàng, đều là ta không tốt. Ta ăn, ta sẽ ăn.....” Hấn suy nghĩ xuống giường, lại phát hiện chính mình thực sự suy yếu, thiếu chút ở trước giường té ngã.

Lăng Phi khi trở về chính là thấy một màn như vậy.

“Chàng làm cái gì? Ai cho chàng xuống giường?” Nàng chạy qua, đưa hấn đỡ lên giường.

“Ta.....” Hấn khốn quẫn nói không ra lời. Nguyên lai nàng cũng không bị mình làm tức giận, nàng đã trở lại.

“Chàng tỉnh tỉnh thực gấp, không thể chờ một chút sao?” Nàng trách cứ liếc hấn một cái, sau đó xoay người cầm lấy cái thìa bị nàng đặt ở trên bàn.

“Đó là cái gì? Nàng lấy cái này muốn làm gì?” Diêm Cửu Giới hỏi. Hấn hoàn toàn không hiểu, Lăng Phi tức hừ hừ chạy đi đi, liền vì lấy thìa này?

“Bí mật nha!” Nàng tức giận nói. “Đây là bí mật của ta cùng Hạ đại ca.” Nàng đem thìa đưa về phía trước đuổi ra.

Diêm Cửu Giới tiếp nhận vừa thấy. “Đây là Niết Đông làm? Làm cái này dùng để làm gì?” Thìa này xem ra không giống bình khí, mà như là công cụ.

“Dùng những rượu, rượu qua lên men không phải lại thêm nước quấy sao?Thùng rượu quá lớn quá sâu, nguyên lai thìa gỗ thường bị gãy, lại thực không thuận tay. Ngày đó nghe chàng nói Hạ đại ca chuyên làm bình khí, ta ngay lúc nghĩ, nói không chừng hấn có thể giúp ta giải quyết vấn đề này. Sáng hôm đó ta cùng hấn nói ra, hấn ngày hôm sau liền giúp ta đánh xong,chàng xem, tay nghề thật tinh xảo, thật khiến người ta cảm phục!” Nàng giải thích.

“Đây..... Chính là bí mật của hai người?” Hấn há hốc mồm. “Thế vì sao không cho ta biết?”

Lần này đổi thành nàng hựt hơi. “Đây không phải cái bí mật gì? Bí mật là chàng nói. Ta chỉ là mong Hạ đại ca không cần nói với chàng mà thôi..... Ta sợ chàng trách ta, Hạ đại ca bản sự lớn như vậy, qua tay đều là mua bán bình giới, ta sợ chàng biết ta cầu xin hấn làm việc này, sẽ trách ta..... Ai nha, ta không biết chàng để ý như vậy, sớm biết thế chàng hỏi ta không được sao? Mặc dù có chút xấu hổ, nhưng nếu chàng hỏi ta, ta cũng sẽ nói nha!”

Nàng từ đầu tới đuôi đều cho rằng hấn bởi vì rượu bị tặng người khác mới mất hứng.

“Cho nên nàng muốn hấn không cần theo ta nói?” Diêm Cửu Giới thấy nàng gật gật đầu, bắt đầu đi lắc lắc đầu. “Nàng này..... Ai, nàng không biết tên kia dùng điều này chinh ta thăm. Làm cho ta hậu tri hậu giác đánh đổ thùng dấm chua, tính ta Diêm Cửu Giới thông minh một đời, hồ đồ nhất thời.”

Sau khi biết chân tướng, hấn thực cảm thấy bản thân ngốc. Nguyên lai đã sớm yêu thương nàng, chính là bản thân đều không có phát hiện thôi, xem thế này thật đúng là giúp vui cho tên Hạ Niết Đông kia.

“Thùng dấm chua? Cái gì thùng dấm chua?” Lăng Phi lỗ tai cũng không điếc, một mặt cảm thấy hứng thú kẻ bên người hấn. “Chẳng lẽ chàng bởi vì ta cùng Hạ đại ca nhiều lời nói mấy câu, liền..... Ghen tị?”

“Không có việc gì, nào có cái gì, nàng nghe lầm. Nhanh chút đem cháo cho ta, ta chết đói.” Hấn nhanh nói sang chuyện khác.

“Mà ta rõ ràng nghe thấy.....”

“Thăm Lăng Phi, nàng rốt cuộc muốn không cho ta ăn? Bằng không ta muốn ngủ nha?” Hấn gầm nhẹ.

“Được rồi, còn không phải tại chàng, cháo đều lạnh.” Nàng nhanh cầm lấy bát, bắt đầu một thìa một thìa ụ hần.

Diêm Cửu Giới thấy chính mình thành công dời đi đề tài, trong lòng vụng trộm thở ra.

Nhưng mà cháo ăn xong, hần lại không uống thuốc.

“Lại muốn điều kiện? Điều kiện gì!” Lăng Phi hai tay chống thắt lưng, sắp bị hần làm tức chết.

“Lại đây hôn hôn lên cái miệng ta, ta mới có thể chịu được cái đắng kia.” Hần ăn cháo, khôi phục chút khí lực, còn có tâm tư muốn đòi hỏi!

Lăng Phi mặt đỏ, chỉ trích trừng hần. “Chàng là bệnh nhân, hần là nghi ngại, làm sao có thể..... Một nhọc chứ?”

“Ta không nhọc mệt a, ta kêu nàng hôn ta, cũng không phải ta thân nàng, nơi nào mệt nhọc?” Hần không thèm quan tâm xấu hổ.

“Thế còn không phải giống nhau” Nàng chu miệng lên.

“Được rồi, quên đi, dù sao không uống thuốc cũng không sẽ chết.” Hần nhún nhún vai.

“Diêm Cửu Giới!” Nàng thực sự nghĩ đem hần hôn, sau đó dùng quán làm cho hần uống thuốc.

Vị vương gia nghe nói phi thường có quyền thế này, xem lúc này hoàn toàn biến thành tên vô lại, cùng kẻ trước kia say ngã vào hầm rượu nhà nàng hành vi không có sai biệt.

Nàng sớm nên biết đến!

Nhưng lần này nàng cũng không thể đưa hần trói gô cột vào trên giường đi.....

Thở dài, nàng ngoan ngoãn ngồi vào bên người hần.

Diêm Cửu Giới đặc ý ủng nàng tiến trong lòng, không đợi nàng chủ động “mệt nhọc”, liền nhịn không được cúi đầu hôn nàng.

“Ân, ta nghĩ loại mệt nhọc này ta còn chịu nổi.” Hần đề ở môi của nàng nói.

Được tiện nghi còn khoe mẽ, kết quả chiếm được một quả phản quyền của thế tử đại nhân.

Nhưng hần lơ đãng, tiếp tục hưởng thụ nhuyễn ngọc ôn hương này ôm đầy cõi lòng hạnh phúc. Từ một hồi sống chết trước mắt đi qua, hần phát hiện, chỉ cần có nàng ở bên, hần có thể không cần rượu. Hần không lại là cái cuồng rượu, hần hiện tại là –

Cuồng Lăng Phi.

Bạn đang đọc truyện *Tửu Cuồng* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.